

Januari 2980

Det är lite snö på marken i bostadsområde Ryssbacken i södra Nyslott.

Flyttbilen är enorm rosa långtradare från en stor skandinavisk transportfirma, Skandiexpress, som står vid E-trappan på Rönnegatan 1. Den kvinnliga chauffören har på sig en mjuk konstgjord päls som Anna tittar avundsjuk. Från fickan det syns mp3-hörlurar. Antti och Anna kommer aldrig mer anlita JT Transport eftersom dem var så långsamma.

Runtomkring flyttbilen det står nyfikna barn och vuxna och undrar på att denna kajanaländska familj inte trivdes i Nyslott mer än ett halvt år.

Då alla varor var lastat i den stora långtradare och nyckelkortet hade lämnats till fastighetsskötare Lossi så började resan mot Kivinens nya hemstad i sydöstra Finland.

På vägen till Villmanstrand de stannade i Imatra för att handla mat till det nya hemmet. Det är ett mellanstort köpcenter Diana2. Ettan finns i stadens centrum. Tvåan ligger vid Imatra-Villmanstrand-Fredrikshamn motorvägen och är mycket större.

Just nu det svetsas för fullt de enorma ventilationstrummorna på taket av den stora byggnaden med röda metallväggar med vit text. Allt sådant Johanna upptäcker fast hon inte har glasögon på sig.

Hon inte vill se sådant som skulle vara viktigare till exempel glasögonfodral som finns någonstans i flyttbilen. Såklart hon borde ha brillorna på sig men det har blivit en ovana att vara utan på friden.

I skolan i Nyslott hon inte heller använde glasögon. I skolfotot hon såg lite annorlunda ut utan brillor; mulliga kinder syns tydligt och glimrar samt långa halblonda håret hänger vid sidorna.

Nu efter flytten Anna och Antti kom på att dottern har fuskat med glasögon och började kräva henne att ha dessa på sig ens i den nya skolan. Så Villmanstrand blir för Johanna en glasögonstad.

Det kommer också bli en annan association men vi går inte före i handling.

Inne på köpcentralen det är en livsmedelsbutik. Vid charkdisken Johanna tog spontant upp en länkkorv och la den mot framtanden, den som sprack i lekskolan. Anna såg det hela och tog korven från henne och stoppade den i shoppingvagnen. Hon var tvungen köpa korven eftersom den har varit i dotterns mun. Sådan tur att korven var god och inte innehöll hästkött. Antti avskyr hästkött eftersom han älskar hästar. Vid utgången Johanna hittade för första gången gratis reklamplattor där man presenterar olika affärscentralprojekt i Norra Karelen och i republik Karelen, andra sidan av gränsen. Hon började samla broschyrläsplattor eftersom dessa innehåller fina byggnader.

Det var sen kväll när de kom till Villmanstrand. Det lyste massor av neonljus. En hel del av neonskyltar var på arabiska.

De flyttade till bostadsområde Jonna som ligger i sydöstra Villmanstrand. Så fort när Johanna såg stadsdelsnamnet så hon fick associationer till kusin Joonas och fick en konstig känsla, känsla som hon inte så länge inte kan beskriva för sig själva. Det är en härlig men blygsam känsla. Hon funderade om det bor massor av Jonnor här. I alla fall nu bor även en Johanna, tänkte hon.

I stadsdelen Jonna bor även massor av assyrier och andra etniska invandrargrupper. Otaliga gånger polispatruller får köra genom huvudgatan att allting är som det ska.

Mitt i område det är ett köpcentrum med en handfull butiker som till exempel två matbutiker; K Jonna Livs och Coop Konsum samt en välsorterad automatkiosk och djuraffär Jonna Zoo. Det finns också en kristen kyrka och en moské som är anpassad både för shia- och sunnimuslimer.

Familjen Kivinens nya hem finns i den översta sjätte våningen i huslängan med vita metallväggar.

Deras lägenhet finns i husgavel så att från badrummet det är fönster mot sidogata som går till de bakre husen. Kivinens hemadress är Lövängsvägen. På framsidan av huset det är en stor parkeringsplats. Balkongen som vetter mot parkeringen, längre borta man ser sjön Saimen.

Våningen nedanför bor familjen Gandalfi som är ursprungligen från Turkmenistan. Därifrån det hörs turkmenistanska schlagermusik.

Andra sidan av den stora parkeringen, vid huvudgatan det är macken Shell. Numera mackar säljer biogas och etanol. Där man kan också snabbbladda elbilar. Det finns också bensin men det är bara några enstaka bilar som använder det.

Huvudgatan heter Roope Ankas gata. Mittemot macken det är en skola byggt av rött tegel. På fasaden det är en digitalklocka och en väggflaggstång.

Då familjen hade fått allting i ordning, så Johanna tillsammans med pappa gick till skolan andra sidan av gatan för att anmäla sig. Det var inte den rätta skolan eftersom där finns bara högstadiet och Johanna går på lågstadiet. Därifrån hänvisades till en annan skola, längst bak i området uppe på ett backkrön. *Rajapyykkivuori skolan* ligger inom gångavstånd. Skolan är enplansbyggnad av gult tegel.

Johanna och Antti gick dit för att anmäla sig. Tvärsigenom skolan det går en korridor. På vänstra sida det är bland annat matsal. Johanna hoppades att här inte skulle finnas fiskrätter men all sannerligen det är fiskmat en gång i veckan, tänkte hon. På högra sida det är långvägg. På mitten det börjar korridor som går genom skolan på längden men till den mittenkorridor det är en låst dörr så far och dotter gick till andra ändan av korridoren. Där på högern sida det är en dörr till kansliet. Från expedition de hänvisades till ett klassrum. En person ledde dem via insidan till ett klassrum som är vägg i vägg med personalrummet. Inne i klassrummet det var orienteringsämnen på gång. Så det stod i ljusstavlan som sitter i dörren.

Inne i klassen en långväxt magister tog emot henne och hänvisade till skolbänken längst bak på mitten. Antti satte sig bredvid henne för att hon skulle känna sig tryggt. Just nu det diskuteras om årstider. Det är januari när Johanna började i denna skola. I klassen undervisningen sker på kajanaländska. Hennes pedagog heter Pertti Rautanen, en långväxt man med uppåt kammat igelkottsfrisyr så att håret ser ut som en spik. Elevassistent heter Anselm Wallin, som har korta hårstrimlor vid sidor samt nackhår.

Nästan varje dag i den nya skolan klasskompis, Minetti Saarinen, brukar mobba Johanna medan hon går hem. Sådan tur att retstickan bor i huset närmast skolan, nedanför den branta backen, och resten av hemfärden Johanna får vara ifred men i den branta backen hon knuffar och sparkar. Otaliga gånger det har varit nära att Johanna skulle ha börjat gråta men hon lyckades bra dölja gråten. Hon vill vara en tuff tjej men det är svårt eftersom Minetti knuffar och kallar henne för fläskskalle. Ibland Johanna brukar låtsas gråta för att retstickan skulle lämna henne ifred. Hon vill inte slå tillbaka eftersom det är mot hennes natur. Att låtsas gråta hjälper bara tillfälligt.

Här i nya skolan Johanna hade engelska för första gången. Lektionen finns i ett klassrum på mitten korridoren som är bildats av rullskärm och stora skåp och enorma dataserverar. Början av engelska lektionen eleverna sätter sig ner i detta lilla korridorrum för att vänta på pedagogen. Idag Minetti är igen på det humör att hon måste reta någon och nu offret råkade bli nykomlingen Johanna. Minetti sa till henne: "Johanna pohanna, eller vad du nu än heter, plats där du nu sitter i, har tidigare suttit en padda som tappade sina skorpor... Fy helvete, nu du sitter på dessa äckliga förhårdnader!" babblade Minetti. Såklart Johanna tyckte att det lät vidrigt men hon brydde sig inte om det och beslöt sig att vara tyst. Vad skulle det hjälpa för något om hon skulle reagera? Ingenting, tänkte Johanna.

Minetti blev irriterat att den där dumma blondinen inte reagerar på hån. Sedan hon kallade Johanna för plättansikte och fläskskalle. Just då pedagog, Kaija Kaskinen råkade passera korridorrummet och stannade vid dörröppning och rullade lite grann åt sidan rullskärmen och frågade: "No, vem är fläskskalle och var befinner sig denne typ?" Minetti pekade mot Johanna. Kaija missförstod det hela och sa till Johanna: "Jassåå Johanna, nu ska du till skolkansliet!" hon förstod ingenting; först Minetti retar henne och sedan hon ska till personalrummet. Det borde vara tvärtom. Johanna är lite rädd för denna svarthåriga långväxta kvinna eftersom hon sprudlar av auktoritär mentalitet. Johanna kom ihåg ordet ihilist när hon följde efter Kaija till personalrummet. Han är tvättäkta ihilist, tänkte Johanna. Ofta mamma och pappa brukar upprepa ordet ihilisti när de pratar om samhällets orättvisor och autoritära tjänstemän. De försöker undvika ordanvändning då barnen är närvarande. Johanna har råkat höra ordet eftersom hon ofta umgås med mamma och pappa. Så länge hon inte vet vad den långväxta svarthåriga pedagogen heter. Då hon fick reda på detta så hennes tankar gick till fasters syster, mamma till Petra Vornanen. Då Kivinens bodde i Forssa så ofta Kaija Vornanen brukade komma och bada i Kivinens bastu eftersom då familjen Vornanen inte hade en sådan. Så fort när Jaana-Mari hade sett Kaija från fönstret så hon hade sagt till mamma: "Oj, nu kommer *Voonanen* för att basta!" detta blev fort en av familjens flygande meningar.

Nu i skolan Kaija Kaskinen berättade till Johannas klassföreståndare att hon hade varit elak. Johanna försökte förgäves förklara att hon inte hade gjort något olämpligt men pedagogen lyssnade inte henne. Pertti ringde hem och berättade för Johannas mamma att dottern hade varit dum. Hon berättade också att hon inte vet att varför hon har varit dum och vad hon har gjort för något.

Johanna satt bredvid magistern och förstod ingenting. Detta var mardröms likt. Man anklagar henne för något som hon inte har gjort. Johanna tänkte, medan hon satt bredvid klassföreståndaren inne i ett litet sammanträdesrum som ringde hem, att nu hon skulle behöva laseruppskärare. Johanna fick en timmes kvarsittning och det var den första här i Villmanstrand. I Nyslott hon inte hann få någon kvarsittning alls men uppförandet blev en nia med skalan fem och tio. Det är ganska bra i Johannas fall men såklart betygssiffra för uppförandet bör vara en tia. På ettan hennes uppförande var lägsta femma; 5-. På tvåan uppförandet hade stigit till en sjunde plats. Det blir intressant att se hur denna kvarsittning påverkar i uppförande betyg. Det är oroande eftersom denna kvarsittning är orättvis; hon inte har gjort någonting fel, det var bara Kaijas missuppfattning.

Hon var inte ensam i kvarsittning utan även Minetti var med. Johanna fick gå hem några minuter tidigare och då viskade hon till pedagogen att hon skulle släppa Minetti några minuter senare för att hon skulle få försprång. Det var inte den ordinarie klassföreståndare som var kvarsittningsvakt utan en annan okänd pedagog för henne, en blond krullig kvinnlig pedagog.

Kvarsittningsvakten lovade släppa Minetti lite senare men i själva verket släppte strax efter henne och knuffande fortsatte. Johanna tänkte att numera man kan inte ens lita på pedagoger. Tillsammans med Minetti det var klasskompis Tuovi. I den branta backen Minetti knuffade Johanna. Sådan tur hon hade bra balans så trillade inte ner. Tuovi uppmanade Minetti låta henne vara ifred, men hon lyssnade inte på sin kompis utan fortsatte knuffas. Johanna frågade: "Hörde du inte vad Tuovi sa för något?" Minetti hörde fel: "Fan, jag slår väl inte min kompis, din fläskskalle!" och sparkade stackars Johanna. Sådan tur att mobbningen sker bara i den branta backen och resten av hemvägen hon får vara ifred. Det verkar att Minetti vill snabbt hem och inte vill slösa sin fritid att följa efter blondinen. Minetti har chokladbrunt hår och har ett Spartacus liknande håll i hakan.

Strax ovanpå back kanten det står en gulbarack liknande förskola där nyligen har varit häftig brand. Branden inträffade sent på kvällen och ingen befann sig i byggnaden. Branden var anlagt troligen av någon anarkistgrupp. Den största och farligaste anarkistgruppen heter Terraristerna som består av militära miljöaktivister och konservativa republikaner från USA. Just nu det står gamla WC-stolar och sönder brända dataservrar utanför den gula träbyggnaden.

Nu när Minetti knuffade och sparkade henne i backslutning då Johanna funderade om hon skulle ta med sig till skolan en laseruppskärare så hon kunde vara ifred men och andra sidan hon inte vill skada någon, inte ens mobbaren. Hon är en snäll tjej. Hon kan inte ens ana vart kan leta hennes översnällhet.

Nu när hon hade kommit hem så var det ingen hemma. Mamma hämtade lillasyster från barnstugan som kallas även för barnparkering, dit man lämnar småbarn för skiftbyte det vill sägas parkerar ungarna. Barnparkering ligger i ett annat bostadsområde, inom gångavstånd från Fenno-Brandcar fabriker.

Johanna satte sig vid köksbordet och såg en ritplatta som mamma hade köpt till henne. Gamla ritplatta har blivit sönder rispat. På förpackningen det står en stor nalle som är maskot för vinterolympiska spelen i Moskva som startar på dagarna. Maskoten ser precis likadant ut som 1980 års maskot. På den här gången inga länder bojkottar olympiska spelen och det är fritt och tryggt i Ryssland. Ryssland har blivit mest utvecklade länder i världen och USA har blivit efter på grund av enorma statsskulder. Hela tiden man har lyft upp skuldtaket men det bara är tidsfråga när USA:s statsekonomi rasar. Vissa amerikanska delstater har börjat kräva självständighet. En av dem är Texas som skulle lämna federationen. De vill själva bestämma om oljan. Hawaii har redan gått ur federationen och har bra ekonomi tack vare turismen. Sådan tur att hawaiiska vulkaner sover det mesta. Johanna tyckte synd om mamma som hade köpt så fin ritplatta och hon själv har varit i kvarsittning. Hon förstår inte varför hon var i kvarsittning; har hon varit dum eller inte? Kanske det eftersom pedagogen säger så. Hon tog en laseruppskärare från kökslådan och gick till lekrummet och riktade laserstrålen mot en mjukishare, gul maskot, ungefär samma storlek som en akustisk gitarr. Johanna inbillade att maskoten skulle vara Minetti. Vid nästa laser hugg hon inbillade att det skulle vara den förbaskade långväxta svarthåriga pedagogkärning. Det blev snitt i maskoten och stoppningen kom ut. Mjukisdjuren är en lotterivinst från nöjesparken Jussi Vares Park i Åbo som mamma och pappa hade vunnit början av förra decenniet, då Johanna var tre år gammal. Då hon hade tränga skor med gasremmar som skavde så att pappa fick bära henne.

Försommaren familjen Kivinen köpte en villa öster om bostadsområde i den lilla villa- och radhusområde Porstua. Mitt emot villan, andra sidan av vägen det är *Porstua skolan*. Vägen fortsätter till landsbygdssocken Enhörning. Där finns bland annat vilda västern by, ett slags friluftsteater. På vägen dit det är en liten insjö med badstrand samt ett rekreationsområde. Kivinens villa ligger på Enhörningsvägen 3.

Kivinens flyttar så småningom. Inflyttning dröjde på grund av byråkrati. Huset säljs av pensionärsparet Koistinen som flyttade till servicehemmet. Villan är spännande för barnfamiljen med två mindre rum på andra våning och ett stort sovrum som familjen kommer dela med mellanrum så att döttrar får eget sovrum. De två rummen på andra våning är så pass små att där sängen och leksakerna inte får plats samt Johanna inte vågar sova där uppe på grund av spöskräck. Jaana-Mari skulle ha vågar sova på andra våning men det var bäst att bygga separat sovrum för barnen. Mamma och pappas sovrum blev den andra halvan med balkong ovanför garaget. Döttrarnas sovrum är på fasadsidan. Hela tomten är i en backe så att fasaden är lägre än baksidan. Mamma och pappas sovrum har två fönster; mot gaveln och till balkongen. Nedanför fönstret det är trädgårdsskjul som liknar på en jordkällare. I andra ändan av huset det är köket. Köket hade två fönster; mot baksidan och mot ena gaveln. Gavelfönster togs bort eftersom Anna tyckte att köket inte ska ha för många fönster så att man känner sig vara i akvariet. Huset har stor hall i två delar; ingångshallen och en tamburhall. I den sistnämnda det finns trapporna till andra våning, toalett och källartrappor. På andra våning har Johanna och Jaana-Mari sina lekrum. Johannas rum är våningsplan på andra våning så att man går genom rummet till lillasysters rum och till vinden. I källaren finns ett litet badrum. I hörnet av badrummet, under källartrappor, det är ett gammalt kylskåp som fungerar som ett slags kassaskåp. I skåpet det finns en glasburk med gamla euromynt. I källaren finns också fjärrvärmecentral och husdator sådan är numera vanlig i de flesta villor. I källarvåningen finns också snickeriverkstad och skafferiet samt givetvis en bastu. Inne i duschrummet Kivinens kommer att skaffa en härlig badbalja. I anslutning till bastu det är dörren till baksidan av huset så det är skönt att sitta i verandan under skärmtaket. Vardagsrummet finns mitt i huset. Från vardagsrummet det är dörren till sovrummen, först det är döttrarnas sovrum och direkt till höger det är dörren till föräldrarnas sovrum. Där finns också en balkong ovanför garageinfarten. Ute i trädgården det finns två stora körsbärsträd och tre äppelträd med goda mjöliga äpplen. På baksidan, längst bak, det är trädgårdslandet med sallads- och morotsodlingar.

Bakom trädgårdslandet det är Hårdnäsvägen som går till det lilla samhället Hårdnäs. Där finns federal garnison. Nyligen en känd skådespelare har börjat sin värnplikt i Hårdnäs garnison. Han blev rikskändis redan som barn. Hans första filmroll var en busig pojke i filmatisering av den anonyma nätförfattare The JT:s roman Kukkola. Numera han har slutat som skådespelare. Nu när han började sin värnplikt så många skrattade att snart det inträffar massa bus i lumpen. Skådespelare heter Jani-Petteri Ollikainen, som folk känner bättre med rollnamnet Urho så fortfarande många blandar honom med rollfiguren.

Hos Kivinens man kommer från två håll. Enhörningsvägen är postadress medan till garaget man kommer från Hårdnäsvägen. Andra sidan av vägen det är en åker. På framsidan det är betongtrappor mot ytterdörren. På framsidan det finns två träd som gör gula bananliknande hängande mycket giftiga bär. Dessa man ska absolut inte äta för annars det är färdig gottat. Johanna inte vågar vistas under gifträden, tänk om dessa hängande ax skulle träffa munnen, tänkte hon. Framsidan är backig, lutande mot huset och mot baksidan så på vinter det är skönt åka pulka.

Hela försommaren Kivinens väntade besked av banken för att kunna genomföra husköpet. Familjen har konto i den mellanstora europeiska Save bank.

På ett veckoslut i maj månad Kaarlo och Frida kom på besök eftersom de aldrig förut har varit i Villmanstrand och nu var det ett bra skäl till det.

Staden har blivit känt från den urgamla finska kriminalserie Sorjonen så många är nyfikna hur staden ser ut i verkligheten. Av serien det har gjorts flera uppdaterade versioner.

På kvällen bröderna Antti och Kaarlo drack massor av ukrainska viner och vid midnatt de var rejält berusade och spydde ner från balkongen. Det kom lite i balkongen nedanför. Då Anna var orolig om turkmener skulle komma och härja men sådan tur de inte kom. Kanske de märkte att det var festande våningen ovanför och vågade inte komma för att inte förorsaka bråk. Anna var extra orolig om turkmener skulle komma och klaga och sedan den allmänt kända bråkstaken Kaarlo skulle börja bråka med hetsiga sydlänningar och då skulle hela släkten få rasiststämpel. Sådan tur att familjen Gandalfi var förnuftiga och sket i spyorna.

Nästa dag Johanna och Jaana-Mari lekte med sina kusiner. De lekte med hissen tills Anna såg det hela, då hon sa att de skulle leka ute istället eftersom en hiss inte är någon leksak. Hon blev lite sur till Kaarlo och Frida att de brydde sig inte om ungarnas lek med hissen. Det är risk att deras ungar skulle bli värstingar.

Alldeles bakom huset det är ett vägarbetes grop; det läggs nya datakablar. Över gropen det har lagts en provisorisk järnbro för bilar och cyklar så att de kommer till den bakre gatan.

Den busige Rico gick under bron och la en käpp i ett hål. På bron promenerade några män som började skratta då en käpp reste sig upp från hålet: "Titta Yaska, det ser ut som i en porrfilm!" Yaska svarade: "Säger du det, äh, det är säkert ungar som busar!" och slog en blick till Johanna som råkade stå närmast. Jaana-Mari, Rico och Mikaela var under vägbron och fnittrade. Johanna började skratta eftersom männens min var så lustiga. Alla sådana roliga saker stimulerar hennes fantasi.

Johanna kan inte ens ana att hur mycket hon kommer att använda sina barndomsminnen i sina framtida berättelser. Så länge hon skriver inget, bara ritar i sina ritplattor enkla teckningar precis som barn brukar göra. Enda skrivelser som hon gör att korta sagoliknande skrönor som börjar så här; Det var en gång en gumma som levde härligt i en stuga och snipp snapp slut så är sagan slut. Mer hon kan och orkar inte skriva men rita är hon mycket duktig men även det tycker hon är jobbigt fast i ritplattan man kan använda värdiga mallar för att skapa streckgubbar och hus.

Då och då Johannas klasskompis, Nea Hakamaa, tjejen med brunt kortklippt hår brukar komma på besök. Då Johanna blir blyg eftersom hon inte är vana att skolkompisar kommer hem. Nea är mycket snäll och är motsatsen till bråkstaken Minetti. Av Annas och Anttis initiativ Johanna visade för Nea hemvideos som finns på Kivinen Arenan. Nea tyckte att det såg intressant ut i Forssa.

Familjen hann inte filma speciellt mycket Nyslott för där bodde de bara ett halvt år. I en kort filmsnutt i Nyslott Johanna och Jaana-Mari gungar i en lekplats i Nyslott gamla staden som är byggt slutet av 1900-talet och början av 2000-talet. Nya stadshalvan skiljs av huvudgata, Frangéngsgatan.

En annan filmsnutt det firas Johannas tioårsfödelsedag och då hon ger en snabb kram till sin mor. Varje gång Johanna rodnar och detta förorsakar så småningom kramblyghet. Början av förra decenniet hon hade kramat kusin Justus på stugan som mamma och pappa hade hyrt i Kajanaland. Johanna kommer inte ihåg orsak till kramande av Justus men det kan vara så att mamma och pappa bad henne krama sin jämgamla kusin medan pappa filmar med multimediekamera. Efteråt mamma och pappa på skoj har lite grann retat henne att det ser gulligt ut. Även detta framkallade hennes kramblyghet.

Sista filmen i Nyslott det är julafton. Lilla Jaana-Mari sitter i jultomtens knä utan att ana att det är pappas chef. I filmen Johanna busar på soffan och viftar sina fingrar framför överläppen. I filmen den syns julklappar ligga på soffbordet, på bakgrunden det står den hemska julgranslanan.

Det finns inga filmer från Saint Michel eftersom där de bodde så kort tid och de hade ingen lust filma den ruttna kåken. Nu efteråt Antti och Anna ångrar att de inte filmade de konstiga järnrör i det gamla lagret.

Johanna visade också för Nea en klassiker, Mr. Bean. Han ser ut som en mycket grym mexikansk diktator som härskade landet på 1930-talet och mördade oliktänkande. Till slut han gjorde självmord med sin fru inne i en bunker för att slippa hamna i fångelse. Numera Mexiko är Centralamerikas ekonomilok, det vill sägas det går mycket bra för landet.

Början av juni, strax innan flytten till villan, Johannas faddrar, Asta och Verner, kom på besök av samma skäl som Kaarlo och Frida. Då de ringde dörrklockan så Johanna överraskades av feighet och gömde sig i garderoben i sovrummet. Asta undrade på att vart har fadderbarnet tagit vägen, då Anna gick in i sovrummet och öppnade garderobsdörren. Johanna kom fnittrande ut ur garderoben.

Då Asta skrattade: "Nä men gumman, kommer du redan nu ur garderob?" Då Anna hyssjade: "Lär inte tösen sådana dumheter!" Johanna förstod ingenting varför de vuxna skrattade. Hon vet ingenting om homovitsarna. Hon vet inte ens vad är en homo för något. Kanske någon gång i teve hon har hört orden men förstår inte vad detta lustiga ord betyder. Av ordet hon får associationer till en vit kanister som är avskuren på mitten som sitter över huvud. Hon inte vet varifrån kommer en sådan association. Då när gästerna skulle åka hem så Johanna frågade sin faster: "Vem gick i garderob?" Då Asta skrattade: "Jo, det var pysslingen Johanna!"

Antti och Anna bjöd dem en pendeltågutflykt till Viborg i Karelen. Numera det behövs inget pass mellan europeiska federationen och Karelen. Karelen inte än är med i EF men tillhör i Norden så det är passfrihet. Inom kort landet går med i EF.

I centrala Viborg det är nuförtiden det gamla hederliga varuhuset NK samt det finska varuhuset Ollikainen som grundades början av detta århundrade. I Helsingfors finns den största Ollikainens varuhus medan de andra mindre varuhusen rider med rykte av den stora City Ollikainen. I många finska städer finns Ollikainens systervaruhuset Tempo som början hette YHA - *Yksikköhinta osakeyhtiö*, det vill sägas direkt översatt enhetsprisaktiebolag. Slutet av förra decenniet YHA bytte namn till Tempo och nu på flera orter Tempovaruhusen slåss ihop med Ollikainen. Fortfarande många kallar Tempovaruhusen för YHA.

Dessa stora varuhus ligger i den nya stadsdel, Stockön, i västra Viborg det vill sägas inte långt från finska gränsen. Karelen är flerspråkig, även skandinaviska är ett av landets officiella språk eftersom Karelen är en del av Norden. Huvudspråket är såklart karelska det vill sägas nästan finska.

Under tågresan Johanna fick snuva med feber och nästa dag hon stannade hemma. På eftermiddag kom elevassistent Anselm Wallin för att se hur den lilla patienten mädde. Johanna blev blyg och hela tiden stannade på mammans och pappas säng och åt fruktpastiller av märket Nappfrutti som är tillverkade av skandinavisk godisjätte Farsan.

Johanna inte är vana då skolbekanta kommer hem. Just därför hon visade hemvideos för Nea eftersom hon inte klarade sig hittade på något annat.

Slutet av maj månad Johannas klass gjorde en dagsutflykt till Saint Michel. Där har nyligen byggts helt ny djurpark som heter Anja's Park Zoo. Där man kan se genmanipulerade grisar utan tryne. Djurparken ligger på samma ställe där låg början av förra decenniet den ruttna kåken, gamla bilverkstad, där Kivinens bodde provisoriskt. Johanna inte har någon som helst minnesbilder av huset eftersom då hon var ett år gamla. Hon har hört om den gamla kåken av föräldrar. Nu är hela kåken riven.

Fortfarande Johanna ogillar gymnastik. I den nya skolan ännu mer eftersom Minetti brukar mobba henne inne i duschen. Häromdagen i duschrummet bråkmakaren tog fram vattenslangen och sprutade kallt vatten på henne och fällde henne på det kalla stengolvet. Sedan hon bad Johanna stoppa fingret i snippan för att den inte skulle växa igen. Såklart Johanna inte tror på sådant. Sedan Minetti försökte stoppa sin egen finger i Johannas snippa. Då Johanna började skrika som om man skulle slakta grisen men rösten försvann i vattenbruset. Hon försökte fly från duschrummet men det gick inte. Minetti fällde henne om och om igen och tog tag på hennes fötter och drog nakna Johanna till gymnastiksalen och sedan till killarnas omklädningsrum. Johanna skrek förgäves eftersom gymnastikpedagog inte fanns kvar inne i gymnastiksalen. Han var i sitt lilla kontor i samma byggnad, mellan omklädningsrummen, dit man kommer från ytterdörrar till båda omklädningsrum.

Inne i killarnas omklädningsrum Minetti sa till klassens värsting: "Mika, här får du något att knulla med!" Den mörkbrunhåriga Mika reste sig upp och började våldta den skrikande Johanna. Äntligen gympapedagogen hörde skriket till kontoret och rusade till killarnas omklädningsrum för att se vad är det som händer. Gymnastikpedagogen har långt lockigt brunt hår som räcker sig till nacken. Pedagogen tog Mika på nacken och förde honom i sitt kontor och ringde till uppfostringsmyndigheten som har mycket stora befogenheter och har uppdraget att sköta barn och ungdomsbrottslighet. De är ett slags ungdomspolis. Beslutet man kan inte klaga.

Förra decenniet även Johanna var mycket nära hamna i klor av uppfostringsmyndighet men sådan tur att hennes föräldrar kunde övertyga dem att tösen är bara barnsligt funktionshindrat och inte kriminellt galen. Även Johanna själv gjorde att psykiatriker släppte henne tillbaka till vanliga skolan.

Barn- och ungdomspsykiatri i Jockis är förstadiet till uppfostringsanstalten. Om psykiatriker inte klarar lugna ner den busige och rastlöse ungen så det remitteras till uppfostringsanstalten. Tavastlands uppfostringsanstalt finns i Tavastehus. Sydöstra Finlands uppfostringsanstalt finns i Konnunsuo gamla fängelse där värstingen undersöks och man ger social träning.

Gymnastikpedagogen hämtade Johanna i sitt kontor för att myndigheterna kunde samla in bevismaterialet från hennes hud. Hon fick absolut inte duscha innan uppfostringsmyndigheten hade kommit. Hon var svept i handduk för att slippa vara helt naken. Pedagogerna sa till henne att hon inte behöver vara rädd utan uppfostringsmyndighet bara hjälper henne för att den elaka pojken skulle kunna straffas. Om några minuter kom två långa muskulösa män iklädd i mörk kostym som hade med sig det trådlösa mobila laboratoriet som behövs för att analysera DNA-prov på plats. De undersökte Johannas hud för att se om det finns till exempel sperma, det fanns några droppar det vill sägas klockren våldtäktsförsök. Mika lades i handfängsel och fördes till uppfostringskontoret för att vänta på skjuts till uppfostringsanstalt i Konnunsuo. Uppfostringsmyndigheten kör med nolltolerans och tål inte den minsta brottslighet och alla former av lagbryderi är lika allvarligt. Myndigheten har sina filialer i samtliga stadsdelar för att vara snabbt på platsen. Deras lokal ser ut som helt vanlig lägenhet, ett så kallat polislägenhet. Där inne finns olika sorts tekniska prylar och möjlighet till avlyssning av telenätet. Dörren till polislägenheten ser ut som vilken lägenhetsdörr som helst och det står ett helt vanligt efternamn för att hålla verksamheten hemlig. Uppfostringsmyndigheten brukar patrullera runt omkring i bostadsområde. De är civilklädda för att inte provocera ungdomar. Myndigheten är en underavdelning till Europol och är rikstäckande från Nordkapp i norr till Sicilien i söder samt Imatra i öster och Galway i väster. På Konnunsuo uppfostringsanstalten Mika får han bo många år och göra social träning samt studera så att förhoppningsvis han blir samhällsuglig medborgare.

Det hittades även Minettis fingeravtryck på Johannas hud och hon hamnade i observation. Om hon skulle en gång till mobba henne då hamnar även hon i kontrollskola. Här och med hon vågar inte mer mobba. Johanna ska vara tacksam till uppfostringsmyndigheten. Hon själv hade himla tur att sin egen rastlöshet var under tidig barndom så hon slapp kontrollskolan. Fortfarande Johanna har en liten risk att hamna i uppfostringsanstalt om hon skulle få för sig något extremt dumt. Det kan hända när som helst. Speciellt om lilla Johanna är uttråkat utan att göra något vettigt så hon lätt får för sig massa fuffens. Det gäller bara hoppas att hon inte gör något extra dumt.

Under rasterna Johanna brukar stå bakom fönstret till personalrummet och kika vad pedagogerna gör för något. Hon tycker att det är skoj att se skolpersonal dricka kaffe. Pedagogerna gillar Johanna eftersom hon är annorlunda, påhittig tjej. Hon verkar tänka smart men dessvärre matematik verkar vara motvilligt. I Nyslott hon hann börja träna multiplikationstabell och var på väg lära sig tvåans och treans tabeller men dessvärre flyttning till Villmanstrand kom emellan. Här i Rajapyykkivuorenkoulu hon fick treans räkneplatta, som motsvarar en gammaldags mattebok, men hon hann inte ens börja använda räkneplatta när pedagogerna gav till henne ettans räkneplatta med superenkla typ $1+1=2$ uppgifter så att Johanna tappade intresset till matte och glömde multiplikationstabellen. Såklart en tioåriga unge tycker att det är skönt att slippa de svåra matteuppgifterna.

Ett föräldramöte pedagogerna berättade till Johannas mamma att på rasterna dotter tittar in i personalrummet från fönstret så att det stör skolpersonal. Hemma mamma kritiserade henne att man inte får titta in i personalrumsfönstret. Pedagogerna också hade sagt att Johanna verkar vara osocial på rasterna och det vore bra om hon skulle lära sig vara mer social.

Här och med på rasterna Johanna började stå istället vid dörrspringan till personalrummet som finns inne i korridoren som går tvärsigenom skolan på bredden. Vid samma korridor finns bland annat skolmatsal och skolhälsovården samt små grupprum. Johanna stod bakom den rödmålade trädörren till personalrummet och tittade genom dörrspringan. Hon verkligen är nyfiken strut för att se en skola bakom kulisser. Närmast dörren det är låsbara postfack. Varje pedagog har ett eget postfack. Om Johanna skulle vara mindre så i all sannerligen hon skulle pilla på postfacken men inte nuförtiden. Så pass mycket vett har lilla Johanna i sitt huvud men hoppas det blir ännu mer förnuft i skallen.

I en av skåpdörren det står runda klistermärke; Atom Power no thanks! Just nu det pågår valkampanj till kärnkraftsfolkval. Den finska senaten skulle vilja bygga den tionde kärnkraftverk men partierna citycentern och The Greens är mot det så det blev en besvärlig situation i senaten så det ordnades folkval i Finland. Federationen visar grönt ljus men finska senat politiker inte vågar börja bygga det tionde kärnkraftverket utan folkligt stöd. Man är rädd att höger och vänster populisterna skulle gynnas det vill sägas man inte vill väcka den sovande björnen.

Numera kärnkraften har blivit mycket pålitligare och den radioaktiva avfallet används till batteritillverkning. Dagens samtliga batterier är laddningsbara och de kan laddas om och om igen oändligt tack vare radioaktiva avfall. Det kommer inte ut någon strålning ut genom batteriskalet. Det ska bli en folkval i norra Europa för att se vad folket tycker om utbyggnad av kärnkraften. Man får se var i Norden man ska bygga den tionde kärnkraftverk. Det beror var det är minst motstånd. Det finns gott om bra och säkra platser i norra Europa men utan folkligt stöd man inte vågar bygga kärnkraftverk på grund av forna kärnkraftsolyckor som fortfarande spökar hos folket. Det lutar mot en klar jalinje. Sedan man tittar var det finns flest ja-röster.

Johanna vet ingenting om kärnkraft. Om hon skulle få rösta då skulle hon kanske rösta nej eftersom hon har blivit påverkat av det lilla runda citrongula klistermärket i skåpdörren i personalrummet. I märket det ler en glad sol liknande figur. Även motståndarna vet så väl att kärnkraft behövs för att den moderna datorsamhälle ska fungera. Det finns massor av elbilar och andra laddningsbara prylar.

Johanna får stödundervisning i matematik och modersmål. Hon är inte så intresserad av räkning eftersom här i Villmanstrand pedagogerna ger bara ettans uppgifter så att matematik har blivit ur tjugigt. Hennes kunskaper i multiplikationstabell går till spillo på grund av pedagogernas krånglande. Elevassistenten, Anselm Wallin som har kortklippt blondt hår, så av frisyren Johanna får associationer till den osynlige mannen som knäpper upp peruken fast han inte har peruk. Kanske denna association kommer från actionfilmen Forbidden Man's adventures, som går på den paneuropeiska TV1. Lilla Johanna har massor av associationer till allt så att i framtiden hon kommer skapa lustiga skrönor av sina upptäckter och funderingar i barndomen.

En gång i veckan hon går hos skollogoped eftersom hon stammar förfärligt mycket. Logopeden har sitt kontor vägg i vägg med skolhälsovården därför Johanna blev intresserad av läkarinstrument och ville kika in. Det fick hon så logopeden låste upp dörren till skolhälsovården som var för tillfället obemannat. Hon och logopeden kunde lugnt och ro rota i skoldoktors skåp och hyllor. Logopeden är en jämtjock äldre man med kraftig dubbelhaka. Även logopeden är intresserad av läkarinstrument. Johanna är extra intresserad av den moderna stetoskop med högtalarförstärkare så man hör tydligt hjärtljudet. Hon visade också sitt intresse för den elektriska sprutan som man lägger mot huden så den vaccinerar elektriskt så att doktorn slipper trycka ner vaccinmedlet. På sjukhusen med hjälp av elektriska sprutan man sänker mikroskopiskt förminskade läkare inklusive rymdfarkost ner i blodåder som flyger inne i tarmar och blodåder. Skolhälsovården inte har förminskningsapparater så där doktorn inte kan bota skolbarnens besvär med mikroskopiska läkare.

Den elektriska sprutan Johanna inte kunde se eftersom den var inlåst i ett stålskåp och logopeden inte hade nycklar dit. Otaliga gånger Johanna brukar skoja med logopeden om allt möjliga och omöjliga. De brukar göra skojiga inspelningar med dataapplikation Talkstudio för att sedan höra hur hennes stammande låter. Hon tycker att det låter bedrövligt, rena rama kackande, precis som Johanna tänker. Även hemma hon brukar inspela sin röst med mp3-spelaren. Då tycker hon det låter lite bättre men i skolan hon tycker rösten låter hemskt. Det verkar att ensamhet hon pratar mer lugnt och sansat.

Hos logopeden hon får också lyssna andra elevers prat och jämföra dem till sitt eget för att hon skulle lära sig prata lugnare. Johanna funderade för sig själv om man kunde lära dataprogrammet att tänka självständig. Hon tänkte att kanske i framtiden hon kunde lära sig programmera massa bus i programmet. Kanske jag kunde göra supersmarta robotar. Tänkte hon.

Nuförtiden Minetti låter Johanna vara ifred för att inte riskera hamna i uppfostringsanstalt. Minettis familj kommer från Vaala, norr om Uleträsk, men känner sig hemma här i södra Karelen. Då och då hon brukar stå på klippan bredvid skolgården och håna karelare. Pedagoger brukar direkt sätta stopp för detta för att karelare inte skulle börja håna kajanalänningar.

Varje dag lilla Jaana-Mari brukar leka med sin jämnåriga kompis, Antero Santala, som är barn till alkoholister. Hans föräldrar bryr sig inte om vad sonen befinner sig i.

Jaana-Mari och Antero blev så goda vänner att Antti började kalla honom på skoj för äkta make. Antero brukar vara hos Kivins sent på kvällen eftersom hans mamma och pappa sitter i någon av hundratals krogar i Villmanstrand. De inte kan sparka ut pojken sent på kvällen.

Otaliga gånger Anna har funderat om hon skulle göra anmälan till barnskyddsmyndigheten men det blir inte av. Hon inte orkar börja en myndighetscirkus. Hon och Antti hatar auktoritära tjänstepersoner och kallar dessa för ihilister.

Häromdagen när Jaana-Mari hade fått en fin talande docka av modellen Molla-Maija, så Antero kastade den ner från balkongen. Dockan inte gick sönder och sedan på marken började tralla karelska gråtpsalmer. Trallande inte hörs upp till sjätte våning så Jaana-Mari förmodade att nu Molla-Maija blev sönder och började böla. Antero blev rädd och hämtade dockan tillbaka så Jaana-Mari blev glad igen.

Midsommar familjen kunde äntligen flytta i villan på Enhörningsvägen 3, en stenkast från Jonna. Husets gamla sida har byggt början av seklet och den nya sidan är från 2960-talet. Den gamla sidan är av vita stenplattor och den nya är av gula metallklossar som liknar på tegel och Dublo Lego, större än Dublon, precis lika stora som tegel men är överraskande lätta att bära. Villan verkligen är spännande för barnfamiljen, bokstavligen spännande.

Johanna inte vågar vistas eller sova i sitt rum på andra våning eftersom hon inbillar sig att på vinden, bakom den sneda dörren, det bor spöket Sulo. I alla fall så hon har förstod att varelsen heter.

Det var dagen då hon och lillasyster var inne i vinden så lillasyster på skoj släckte ner ljuset och blixtnabbt stängde den sneda triangel dörren som inte går öppna från vinden. På utsidan det finns inget dörrhandtag utan en skinnrem och en hake.

Så fort Johanna hade märkt att hon blivit inlåst på vinden så hon bankade dörren. Lillasyster bara skrattade utsidan: "Haha, du får säga hej till spöken!" Johanna började smågråta.

Plötsligt hon hörde rafsande undergolvet och sedan ena golvplankan reste sig upp och därifrån kom ut en burrig figur som stod med två fötter och brummade som en björn och sedan presenterade sig på finska: "Mörrrr, Mörrrkö, jag heter spöket Sulo!" Johanna blev vettskrämd och började gråta öppet.

Jaana-Mari hörde storasysters gråt och öppnade vinddörren. På samma ögonblick Johanna sprang ut och rusade ner trapporna till tamburen och sedan till köket där mamma lagade mat. Hon snyftade panikslaget att uppe på vinden det finns spöket Sulo. Mamma bara skrattade medan hon rörde om grönsakssoppan i en stor kastrull: "Nä då, spöken finns inte, du inbillar bara."

Johanna snyftade: "Jag såg det med egna ögon, den hade brunpäls och brummade och sedan sade sitt namn!" Anna bestämde sig följa med dottern upp på vinden för att kolla om det trots allt skulle finnas något slags pälsdjur där uppe. Det borde inte finnas några djur på vinden men det kan ju hända att där finns fladdermöss eller en stor katt som dottern blev rädd för. Anna såg inte en enda levande varelse på vinden, bara hon själv och döttrarna. Här och med Johanna inte mer vågade vara ensam på vinden, inte ens i sitt rum fast vinddörren var stängt. Jaana-Mari vågar lekande lätt leka i sitt rum samt vistas på vinden. Då mamma eller pappa är med, så Johanna försöker leta efter spöket Sulo men hittar inte. Hon förstår inte vart tog Sulo i vägen. Hon brukar också kolla på vinden om hon skulle hitta flaggan till flaggstången. Det vore roligt om man kunde hissa flaggan i flaggstången på den nedersta trädgården. Hon hittar varken flaggan och spöket.

Numera Jaana-Mari umgås inte mer med Antero eftersom familjen Santala flyttade till en annan ort eftersom föräldrar hade supit så mycket att de började få dåligt rykte.

Istället hon brukar leka mycket med storasyster ute i trädgården samt på skolgården andra sidan av vägen. Flickorna inbillar sig att deras sparkcyklar skulle vara stora turistbussar.

Johanna inbillar sig att hennes buss skulle var en silverfärgad Nuijamaa bussen, bussen som i skolan hon åker till badhuset. Badhuset ligger vid sjön Saimen. Framför badhuset det är en liten skulpturpark, Pissparken. Vid parken det är bron till den nya stadskärnan. Den gamla staden ligger på samma sida av floden som badhuset men de allra äldsta husen har flyttats till Gumsebacka, ett museiområde uppe på en backe bakom den nya stadskärnan. I stadskajen i det nya centrum det står en liten skärgårdskatamaran, *Jet Haahka*. Stadskajen ligger vid mynningen till bukten Marina.

I det nya centrum finns många tornhus med glasväggar samt byggnader i modern arkitektur.

Johannas klass brukar en gång i veckan åka till badhuset för att lära sig simma. Det är först och främst grodsim. Johanna lärde sig simrörelserna men dessvärre inte vågar släppa taget på handtaget i simbassängen eller simma utan simdynor. På badhuset hennes fläskrumba inte besvär, knappast hon inte ens titta på sin mage. Inne i bassängområdet hon tar inte heller handduken precis som alla andra klasskompisar.

Såklart hon har på sig sin rosa baddräkt men kunde tänka sig bada topless utan den kvinnliga baddräkten precis som killar men det vågar inte hon för då skulle säkert pedagogerna tappa hakan. Hon gillar bada och plaska i vattnet med dessvärre hon inte vågar lämna simdynor så att hon skulle lära de slutliga sim drag.

Efter simundervisning hon snabbduschar sig medan andra tjejer går in i bastu. Hon vill bara duscha och sedan klä upp sig, kanske hon har fått någon slags skräck av Minettis mobbade på vårvinter. Numera hon låter Johanna vara i fred för att inte riskera hamna i uppfostringsanstalt. Efter duschen Johanna går till badhusets omklädningsrum och snabbtorkar sig med handduk och sedan klär upp sig. Först hon tar på sig tröjan och sedan byxor, blåa aluminiumjeans. Därefter hon sätter på sig glasögon som hon har börjat använda här i Villmanstrand när mamma och pappa kom på att dottern har ju brillor. I våras hon förnyade sina glasögon hos optiker i det stora affärshuset Norppa i den nya stadskärnan.

Affärshuset ligger vid inglasade gågatan. Mitten av gågatan det är en lekplats med avlångt gjutjärnsrör som liknar på ett tåg. Andra ändan av gågatan det är salutorget. På torgkanten det står ett gammalt rådhus i 1800-tals arkitektur. I huset håller till turistbyrån. Mitt emot huset, andra sidan av torget det är polishuset. Bredvid torget, mitt emot gågatan, det är kapellet Norppa där man kan koppla av och njuta av tystnaden. Vid gågatans torgända det är blad annat varuhuset Tempo och klädkedjan Hän & Mauri.

De nya glasögonen med smala guldfärgade bågar har brunt fodral av konstgjort läder. Mamma och pappa försökte förgäves vänja henne använda glasögon alltid, även på fritiden men detta var svårt eftersom hon blev stel och stressat så fort hon hade glasögon på sig. Hon satt bakom fåtöljen i vardagsrummet och bett kanten av glasögonfodral. Sedan mamma och pappa gav upp sig och sade att hon i alla fall ska ha glasögon på sig i skolan. Så gjorde hon. Då hon går ut på morgonen så hon sätter glasögonen på sig och går till skolan och har brillorna på sig hela skoldagen. I skolan hon inte är speciellt stressat och busar med pedagoger och sina klasskompisar. På hemvägen hon tar av glasögonen och stoppar dem i fodralen. Hemma hon ligger fodralen på hyllan i vardagsrummet för att vänta till nästa morgon.

Nu när familjen hade flyttat till Enhörningsvägen så det blev en aning längre skolväg men inte för långt. Hon går genom skolgården av Porstua skolan och sedan genom en liten skogsdunge och därefter mellan två höghuslängor som är redan i Jonna sidan. Efter höghuslängorna det är en öppen backslutning mot Roope Ankas gata. I backslutningen hon drömmer ofta om en stor gorilla lik King Kong som skulle värna henne mot eventuella mobbare. I denna backslutning King Kong skulle kasta ner mobbarna, precis som hon brukar fantisera medan hon går till och från skolan. Backslutning inte är lika brant som den som finns vid lekskolan som brann upp i vintras.

Efter backslutning det är Munvägen som går till huslängorna längst bak. Mitten av Munvägen det börjar vägen Kaskvägen som går fram till Johannas skola och slutar till den brända lekskolan och toppen av den branta backen. Friluftsmuseet Gumsebacka ligger i stadsdelen Blomsterbacka med villor och små höghus.

I Gumsebacka det finns en litet supermarketmuseet där det säljs Norppa bakelser.

Numera Villmanstrand har blivit känd av dessa mumsiga gräddbakelser som ser ut som en vit säl.

Norppa bakelser man kan jämföra med Viborgs kringlor bakom gränsen fast kringlorna är torrare.

På området det finns också en brandmuseet, en ankdamm samt getter.

I augusti Johanna började fjärde klassen. Det var en två elevs specialklass för att hon skulle lära sig räkna men dessvärre på trean hon hann tappa intresset till matte eftersom pedagogen gav bara ettans matteuppgifter. Såklart detta var tjänstefel.

Hennes specialklass är på kajanaländska för att hon kunde studera bland annat matte på sin hemdialekt. Hennes klasskompisar började i Porstua skolan, där undervisningen sker på ny karelska som är både dialekt och språk; språk i republik Karelen och dialekt på finska sidan. I östra delar av karelska republiken det pratas bok karelska som tycks vara lite svårare för finnar. Språket som talas på finska sidan och i västra Karelen heter ny karelska med många finska och skandinaviska lånord. I Porstua skolan det finns så kallade bland klasser med hälften på karelska och hälften på riksfinska.

Johanna fortsätter på Rajapyykkivuori skolan eftersom där ordnades en specialklass just på grund av svårigheter i matte. Hennes enda klasskompis blev brun korthåriga spinkiga Marjo Ruusuvirta.

Marjo har slöhetsproblem det vill sägas hon inte visar sig intresse för något. I en specialklass pedagogerna ska försöka väcka hennes intresse till olika ämnen. Visst Johanna skulle ha klarat sig bra i Porstua skolan men inte på matte eftersom fyrens matematik har mer multiplikationstabell och division. Om pedagog Pertti Rautanen skulle ha tagit hennes matematik på allvar och fortsatt med treans matematik så vem vet Johanna skulle nu kunna multiplikationstabell och kunde börja öva division samt ha börjat på Porstua skolan. Johannas och Marjos lilla klassrum finns i källaren av en hyreshuslänga framför skolan på Kaskvägen.

Skollokaler finns i gaveln som vetter mot lekskolan på den branta backen. Inne i den själva skolbyggnaden inte fanns lediga lokaler för två elevers specialklass. Hela mittenkorridoren är fullt av små klassrum bildats av skåp och servrar. På mittkorridoren finns också skolbibliotek. Mitt emot Johannas och Marjos klassrum det är ett litet klassrum för invandrare. Bredvid flickornas klassrum det är engelska klassen där även Johanna och Marjo har engelska en gång i veckan.

Johanna är äldst i klassen eftersom hon började skolgången ett år senare och orsaken var hennes rastlöshet. Numera hon har blivit lugnare men då och då hon kan få konstiga impulsiva ryck. Hennes och Marjos pedagog är en nybliven Inkeri Pulliainen som bor i bostadsområde Saltskog. Även Inkeri kan få konstiga idéer och mycket allvarigare än Johannas galna upptåg nämligen hon har dragning åt pedofili. Hoppas hon klarar sig hålla tassarna borta från Johanna och Marjo. Alltemellanåt på lektioner Inkeri brukar tralla medan eleverna gör sina skoluppgifter en enkel sång: "Kärlek är lek mellan de två, tralala!" Johanna tycker att det låter lustigt och vet inte än vad ordet kärlek betyder för något. Visst vet hon ungefär vad det är för något men inte i sexuell betydelse och det är oroande eftersom det kan bli väldigt farligt nu när hennes och Marjos klassföreståndare är en pedofil. Speciellt Johanna står risigt till eftersom hon är för blyg att berätta om skolhändelser hemma. Detta beror på hennes hyss i lekskolan och på lågstadiet. Marjo är tuffare så henne det är svårare att börja tafs. Bara hoppas att Inkeri inte tafsar någon av de två tjejer.

Aldrig i skolan Johanna inte har behövt gå i toa. Det verkar att hon har enorm urinblåsa. Hon känner sig blyg att torka rumpen då hon har glasögon på sig fast brillorna sitter inte i röv ögat. Hon är lite underlig och det är bara ett förnamn. Visst hon kunde ta av sina glasögon under toalettbesök men i skolan hon vill inte ta av dem. Hon har lärt sig att i skolan hon är en annan jag än hemma på fritiden. Fritids jag inte har glasögon på sig och skol jag har glasögon på sig. Då hon går till skolan och sätter på sig glasögonen så kallar denna procedur för formändring precis som den urgamla sagan om Barbapappa och Transformers.

En höstdag hon var så pissnödig att hon inte klarade sig hålla så vid ett bra tillfälle hon gick in i den folktomma engelska klassen och urinerade bakom dörren. Ingen märkte att hon smög in i engelska rummet eftersom annars hon är smart och redig tjej, pedagogerna favorit.

Då engelska pedagogerna, en långväxta ljuslånghårige Kari Uusoxa, hade sett hälften uttorkade pisset, så han började svära: "What Fucking it's? Fucking immigrantkids!" Han misstänkte på invandrare eftersom han har lite rasistiska drag som han klarar sig dölja. Han hade inga bevis så det var enklast att ta städmoppen och städa bort den halv torkade urinen. Om han skulle ha varit pedantisk trångsynt, så skulle han ha löst pissmysteriet genom att kontakta uppfostringsmyndighet som skulle ha tagit ett DNA-prov. Så långt orkade inte magister Uusoxa gå. Det var lättare att ta skurmobben och torka golvet. Han kunde inte heller misstänka Johanna eftersom hon är på väg att bli pedagogernas favoritelev. Just på grund av pedagogernas favorisering hon inte behöver ta matte på allvar och får rita eller göra sin egen klasstidning. Nämligen pedagog Inkeri har fått idé att köpa tomma läsplattor dit Johanna och Marjo kunde skapa innehållet. Marjo gillar det mesta rita medan Johanna blev intresserat av att skriva fast det blir massor av skrivfel och bokstäver i felordning.

Nu efter pissande i engelska rummet Johanna började spela ryskroulett angående sitt konstiga ryck och skrev ett nyhetsinslag i sin tidningsläsplatta att någon fjolla har pissat i Karis rum. Konstigt nog pedagoger som läste läsplattan, inte kunde tänka att chefredaktören måste vara samma som den där fjollan. Kanske de förmodade att hon bara hade fått inspiration till nyhetsrapportering om det mystiska pisset i rummet. Johanna har enormt intresse för journalistik så vem vet hon kan bli en granskande journalist i framtiden, bara om hon lär sig skriva korrekt. Trots skrivfelen klassläsplattan blev mycket populär bland alla pedagoger i hela rektorsområdet. Även Porstua skolan tillhör i samma rektorsområde. I Johannas klassläsplatta finns fiktiva redaktörer som till exempel Tipi Pupunen, Lasse Lukulaite och Tiina Näppäin.

Johanna brukar skriva i läsplattan riktiga nyheter. Häromdagen det blev lite fel, nämligen hon råkade blanda USA och Ryssland med varandra. Hon skrev att USA:s president Rugander har blivit skjuten men så var det inte utan ryska republikanska president Sergei Rugander hamnade i mordförsök men sådan tur att hans skottsäkraväster skyddade honom.

Ibland Marjo brukar reta Johanna men sådan tur att inte speciellt ofta. Retande är det mesta typiskt häst lek, det vill sägas tuffare hån. Orsak till Marjos påhopp är att Johanna är annorlunda, lite mesig och säregen, precis som kritikerrosade konstnärer. Johannas kritiker är pedagoger och föräldrar. En dag när Inkeri var i ett stormöte i personalrummet så Marjo skvätte vattenfärg på Johanna medan hon höll på och målade en stor katamaran som nyligen har invigs i Ystad i Skandinavien. Johanna beundrade Marjos vattenfärgsmålning. Plötsligt Marjo började skvätta vattenfärg så att Johannas glasögon blev blöta. Hon blev ledsen och sprang till personalrummet för att berätta till pedagogen att Marjo retar. Då Inkeri suckade och blicken gick över sina kollegor och sa: "De bråkar igen, makalöst!"

Johanna fick vänta i ett litet samtalsrum i skolkansliet för att slippa utsätta för mobbning. Efter mötet Johanna och Inkeri gick tillbaka till klassrummet och då pedagogen kritiserade Marjo att man inte får reta och man ska vara snäll tös. Hon påminde om uppfostringsmyndigheter. Marjo nickade och sa att hon bara skojade. Johanna är lite rädd för Marjo som ser tuff ut men innersta sig hon är snäll flicka.

En helg slutet av augusti när Johanna var med sina föräldrar i ett friluftsbad och inne i toaletten hon råkade öppna fort dörren till toalettåset så Marjo råkade vara samtidigt på friluftsbadet och inne i toalettbyggnaden så hon fick dörren på sig. Hon bara sa: "Aj fan!". Johanna blev lite orolig i fall Marjo skulle hämnas men så blev det inte. Hon blev också blyg eftersom just då hon var barbröstad och utan glasögon eftersom detta skedde på fritiden. Marjos baddräkt var med avslöjande än Johannas baddräkt.

Friluftsbadet är för Fenno-Brandcar anställda och deras familj. Badet ligger närheten av industriområde, en liten bit från Saltskog.

Under hösten familjen Kivins trädgård fick äppeltjuvar och efter äppelsäsong det blev vandalism. Det förstördes brevlådan och spreds avfall från komposten utanför ytterdörren, urinerade i hörnet och sedan ringde dörrklocka och sprang från platsen. Häromnatten vandalerna hade dragit hammocken från granträdgården och tejpat fast en manlig uppblåsbar sexdocka med Palestinaschal så att det såg fräckt ut. Det såg ut som om det var en riktig människa. På morgonen när Anna hade tittat ut från fönstret och sett denna fräcka syn i slutningen på framsidan av huset så hon gick ut och kollade närmare den mystiske figuren. Då såg hon att det bara var en sexdocka och ringde grannens dörrklocka. I grannhuset bor en änkekan, pensionerat sjökaptän. Även han undrade på att vem som har burit hans hammock till Kivins trädgård. Sedan han och Anna bar gungan tillbaka till granntomten innan flickorna skulle vakna. Grannen bestämde sig kasta sexdockan. Lite senare han kom på att han borde ha ringt polisen men nu det är försent eftersom han hade hunnit pilla sexdockan. Sådan tur att ungarna inte än var vakna, det var tidigt på morgonen. Anna inte vill börja förklara för döttrar att varför sådana uppblåsbara nakendockor finns.

I Nyslott Johanna hade placerat alfabetiska tråklossar så att dessa bildade det finska ordet för snoppen. Hon hade lagt bokstavsklossarna på hallbordet. Så fort när Anna hade sett det hela så hon tog allvarligt snack med äldsta dotter att hon inte vill se sådana ordar. Ordet Johanna har lärt av mamma som ofta brukar impulsivt ropa ut: "Sug kuk!" Hon också har sagt till döttrarna att om man skulle vara naken framför killar så det växer en nagel i snippan.

Häromkvällen vandalerna försökte hissa en terroristflagga i flaggstängen men det hann de inte när Johanna råkade komma ut. Hon stod på den övre trädgården, på övre trappan vid trädgårdsskjulet så vandalerna såg henne och sprang iväg mot Hårdnäsvegen och sedan sprang mot den lilla skogsdungen på närheten. Det var två unga killar; ena var kortare än den andra. Antti och Anna började kalla dem för den långa och stumpen. Flaggan blev kvar så Antti visade den för polisen som bevismaterial.

Terroristflagga liknar mycket på en piratflagga; dödskafe har en tjock cigarill i mun och på pannan det är lodräta veck. Terrorister är ett slags miljöanarkistisk organisation som vill avskaffa all elektronik och istället för bilar de vill ha hästar och analoga grejer.

Terrorister stöds av amerikanska konservativa republikaner som är oroliga om USA skulle bli mindre och har börjat använda forna president Trumps slogan Make America great again. Republikanska partiet har blivit mindre och har inte mer lika mycket inflytande i amerikansk politik. Antti gav Terroristflaggan till polisen som bevis. Polisen gav ett telefonnummer som går direkt till polisens alarmcentral. Det är mycket svårt att leta efter terrorister eftersom de kan göra mened och gömma sig under jorden, även bokstavligen.

En helg i november när Kivinen var på besök i Forssa så dessa samma ligister hade eldat upp papper vid källardörren så att dörrlisten blev svart av sot. Sådan tur att dörren inte började brinna. De stal Anttis fina sparkcykel under skärmtaket bakom villan.

Detta var den sista droppen och Antti köpte flera stycken obundna bevakningskameror och inbrottslarm. Kameran han monterade i flaggstången eftersom de inte har en flagga. En terroristflagga man inte vill hissa i flaggstång, så roligt ska man inte ha. Nu flaggstången gick till användning som stativ för övervakningskamera. Livebilden går direkt till Kivinen Arenan eftersom ofta släktingar brukar titta livesändningar. Det är lätt att koppla förbindelsen till polisen.

De nöjde sig inte enbart på dessa elektriska bevakningssystem nämligen de köpte en collievalp som de namngav till Rikitus eftersom hundens stamfar heter Richard Ray Curton Champion enligt stamtavlan. Kivinen är riktig collie fans. Oskari och Hissu har haft en collie i Vattula som dog till ålderdomens svaghet. Hunden är begravd i två ställen; kroppen i djurkyrkogård i Vattula och minnen på Kivinen Arenan. På Oskaris och Hissus sida finns också massor av bilder från deras semesterresor till Kanarieöarna.

En höstdag Johannas och Marjos lilla specialklass gjorde en liten utflykt med katamaranen Jet Haahka som åker längs Saimen kanal mellan finska viken och Saimen. Med på utflykten var också parallellklass, de nya treorna, en normalklass. Pertti Rautanen inte längre jobbar på Rajapyykkivuori skolan och har gått till vidareutbildning. De nya treornas klassföreståndare heter Risto Kurkinen, som har lustiga hårstrimlor vid sidorna som liknar på en borste.

Även Antero Wallin har slutat som pedagog och började som truckförare på läkemedelsfabrik. Istället för Anselm började den tuffa hjälppedagog Kaija Kaskinen. Fortfarande Johanna inte gillar riktigt henne men vågar inte heller demonstrera mot henne eftersom hon är trots allt en pedagog. Johanna har respekt mot pedagoger fast innersta sig hatar auktoritära tjänstepersoner. Ibland hon har råkat höra av mamma och pappa att de kalla småaktiga tjänstepersonerna för ihilister. Så länge Johanna inte har börjat använda detta ord och mycket bra med det. Anna och Antti försöker hemlighålla detta insiderslangord som Antti har lärt sig av sina föräldrar. Knappast utomstående skulle ens veta vad ordet betyder men såklart kan ana att det är något negativt. Johanna och Marjo har vissa lektioner med de nya treorna för att de skulle få social träning.

Risto är mycket humoristiskt och tycker mycket om Johannas humor. Han är en av trognaste läsare av hennes tidningsläsplatta som hon har namngett efter skolan. Även Risto har journalistiska talanger och är med i den lokala Kajanalands kulturförening där han gör barnspalt i föreningens tidningsläsplatta som delas gratis till samtliga kajanalänningar i Villmanstrand. Även familjen Kivinen får tidningsläsplattan hemskickat fast de inte är medlem i föreningen. Förmodligen föreningen har fått deras adressuppgifter från skolförvaltningen eftersom Johanna går på kajanaländsk klass. Antti och Anna har inget mot att få en gratis tidningsplatta. Läsplattan är en trevlig publikation med evenemangskalender och massor av skrivelser om Kajanaland.

Häromdagen Johanna fick illustrera den välkända finska ordspråket egen kossa i diket som handlar om en hemlighetsfull och lurig person. Ordspråket har spridits ända till Skandinavien. Johanna fick illustrera detta ordspråk. Det blev mycket roligt; en bärgningsbil lyfter upp en kossa från diket. Risto Kurkinen tyckte att teckningen så rolig ut och publicerade den i föreningens läsplatta. Även andra elever i hans klass illustrerade andra ordspråk som till exempel räv bakom örat, katten på hala isen samt gryta och kastrull låta men båda har en svart sida. De samtliga blev roliga teckningar men Johannas teckning ser allra lustigast ut. Såklart Johannas föräldrar såg teckningen i läsplattan och började skratta ljuvligt. Dottern har konstnärliga talanger.

Villmanstrands Kajaland föreningens lokal finns i ett grått funkishus i centrala staden, nya centrum vid genomfartsleden som går över Villmanstrands kanal. Kanalen går mellan Saimenkanal och Saimen. Andra sidan av kanalen det är gamla staden. Mellan Kajanalands förening och salutorget det är Norppa kapellet. Mellan kapellet och föreningslokalen det är genomfartsled. Bakom föreningshuset det är ett så kallat snör hus; vitt hus med svarta streck. I snörhuset det huserar en krog.

Johanna inte vågar visa hemma sin egen tidningsläsplatta som hon gör i skolan eftersom där hon skriver om pissande i engelska rummet samt den ny inträffade incidenten på Jet Haahka, nämligen där hon impulsivt drog på en spak som öppnade en liten lucka strax ovanför vattenlinjen på katamaranens långsida. Det var ingen risk för förlisning men såklart hon borde ha låtit bli att pilla på spaken.

Några andra elever såg det hela och skvallrade till pedagogerna som satt på översta däck. Såklart hon fick anmärkning och skulle ha skickat ett e-postmeddelande till mamma men på sista stund hon skrev adressen till den karelska skämttidningsläsplatta. Publikationen utkommer i samtliga landskapen i Finland och Skandinavien på olika dialekter.

Ibland Johanna har kollat läsplattan i skolan och skulle vilja prenumerera eller köpa lösnumret men mamma och pappa tycker att hon är alldeles för ung och barnslig att läsa den tuffa humörläsplattan med piss och pajs humor. Den är försedd för lite äldre ungdomar.

I alla fall Johanna skickade pedagogens klagomål till den lokala *Karjalan Hullu* och sedan tömde mappen för utskickade mejl så pedagog inte hade möjlighet kontrollerat adressen.

Pedagogen litade på att eleven skrev korrekt adress till mamma. Såklart Johanna inte skrev sitt namn utan bara sina namnbokstäver. Inkeri tog aldrig mer upp det inträffade eftersom hon trodde att det blev utredd.

Nu Johanna har en superhemlighet som hon inte vill mamma och pappa få reda på.

Hon vill inte förorsaka mer bekymmer för föräldrar. Kanske någon gång i framtiden hon kunde något sätt berätta hemligheten, speciellt om hon blir skötsam och det inte kommer fram mer fuffens, tänkte Johanna. Hon har alltid varit smart tjejt fast det verkar inte så då hon göra sina hyss.

I föräldramötet Inkeri tog upp bara ett så kallade nappsaken, nämligen mamma skulle köpa en napp som man kunde fästa på pennan eftersom Johanna brukar bita penntoppen och det irriterar pedagogen. Hon skulle inte ha velat att mamma skulle ha hört om fallet nappen men det är bättre alternativ än det inträffade på katamaranen. Anna skrattade så att bröstet guppade och lovade titta på nappar nästa gång hon är ute och handlar.

Om det inträffade på Jet Haahka Johanna skrev i sin skoltidningsläsplatta; Någon buse har försökt sänka katamaranen Jet Haahka. Ofta på rasterna pedagoger skrattade till hennes skrivelser i läsplattan. Det var verkligen ljuva skratt i personalrummet. De tror att hennes föräldrar vet om det inträffade och därför inte tog upp fallet mer. Visst Johanna är öppen och ärlig men inte så öppen att hon skulle berätta om sina synder för hemma folket. Tidningsläsplattan är en annan sak, där hon kunde lätta på hjärtat, ett slags reservventil och biktstol.

Hemma hon har nyligen börjat skriva korta berättelser i en liten skrivplatta med rött skal.

Skrivplattan är ett slags notisplatta för anteckningar. I den lilla landsbygdsorten Enhörning finns en billig krimskramsbutik där hon har köpt den röda skrivplattan eller rättare sagt föräldrarna köpte den till henne. Där Kivinens brukar ofta handla. Antti fyndade ett ljussvärd, ljusstråle inne i en transparent cylinder, som ser ut som lasersvärd men den bara är en prydnad som han lade på hall väggen.

Johannas berättelser hemma handlar om en gumma som åker massa platser i världen. I berättelser hon skriver kryptiskt om fallet Jet Haahka så att mamma och pappa inte vet om det är hänt på riktigt. De förmodar att det bara är fantasi.

I skolan Johannas tidningsläsplatta har blivit mycket populär bland skolans personal och till och med den tuffe pedagogen Kaija Kaskinen blev förtjust i läsplattan eftersom där hon presenterar sina fantasireportrar. Hon såg från fönstret till personalrummet hur Kaija läste läsplattan i det lilla vilrummet och samtidigt småskrattade. Johanna har börjat gilla henne. Hon har tämjtt denne svarthåriga pedagog med hjälp av läsplattan. Kaija ångrar att hon var så hård mot henne på vinter 2980 då Minetti mobbade henne. Efteråt han förstod att det blev missförstånd och hade anklagat oskyldigt nybörjaren. Hon har pratat om detta med sina kollegor att Johanna skulle få särställning och slippa ha mindre matematik och mer läsplattskrivande för att hon skulle bli bättre på att skriva. Vem vet Johanna skulle bli en framgångsrik författare, tänkte Kaija Kaskinen.

Visst fjäskande är en björntjänst på längre perspektiv som Johanna kommer själv inse på 3000-talet men vi går inte före i händelseförloppet. Kaija Kaskinen är numera elevassistent för nuvarande treorna. Numera hon har kortare frisyr. Många pedagoger tyckte att hon blev en annan kvinna efter klippning av håret. Den långa håret har gett henne ett slags varumärke.

Ofta på rasterna Johanna brukar gå till skolmatsalen för att snacka med matsalspersonal. Där jobbar fem mycket humoristiska män. Den äldsta och roligaste heter Reijo Sandström, en halvtjock gråsvarthårig man. Han lärde henne det engelska ordet Fuck. Tidigare hon inte visste vad detta lustiga ord betyder eftersom hon inte har kompisar. Säkert hon har hört det i teve men det har inte fastnat eftersom numera Fuck är så vanligt ord att ingen märker det ens. Johanna misstänker att det är ett skandinavisk fackligt uttryck. Många människor kan säga ordet utan att tänka på det.

Den finska motsvarigheten ordet Vittu har tappat kraft eftersom även det man har använd tid och otid. Samma öde väntar även ordet Fuck. Eftersom ordet Vittu har tappat effekt som kraftord så det har kommit det nya svärordet sannfinnes arslé.

Häromdagen Johanna frågade matsalsfarbröder att vad ordet Fuck betyder för något eftersom de brukar ofta betona det. Hon är inte så blyg att fråga saker och ting. Hon ser blyg ut eftersom hon är osocial, i alla fall ser ut som osocial. Det är hon inte farligt osocial eftersom hon kan enkelt vara i sällskap då hon vill. Ofta i föräldramöten pedagoger säger att Johanna brukar vara ensam på rasterna. Hon vill vara ensam men pedagoger förmodar att hon inte klarar sig umgås med andra elever. Samma har även föräldrar märkt. På besök i Forssa dottern hellre sitter med de vuxna än leker med kusiner. Hon inte har vana att leka med andra.

Det blir problem då till exempel Asta ordnar fikabord för barnen så Johanna vill så gärna fika med de vuxna. Just därför hon vet så många saker.

Då man bodde i Forssa så hon lekte ganska ofta med kusin Janette men nu hon har kommit bort från henne. Janette gillade leka leken Depe och Manne som passerar på mammans gangsterragarbröder. Ofta pappa Verner har förbjudit dottern leka sådana lekar. Depe och Manne är polisens bekanta som ofta har suttit i finkan.

Eftersom Johanna inte vet vad ordet Fuck betyder så hon frågade farbröder att vad betyder ordet för något. Då Reijo skakade fram och tillbaka sin höft så att arbetskläder fladdrade och sa: "Yeah, så här gör man ett riktig Fuck! Fakk, Fakk" med starka F. Johanna bara skrattade ljuvligt eftersom en gammal gubbe härjar så där viset och upprepar det lustiga ordet men Johanna förstod inte.

Ofta på rasterna hon hör ordet Fuck så häromdagen hon frågade i klassrummet, då hon och Marjo hade en lektion i Kurkinens klass, att vad Fuck betyder för något. Då Risto rodnade och stammade: "Jo, ordet är helt naturligt, det är ett slags beställnings ord för storknar, lika naturligt som bordet och stolen." sa Risto Kurkinen. Johanna förstod inte. Såklart eleverna började gapskratta. Några elever visste vad ordet betyder, kanske alldeles gör bra.

På tvåan i Forssa hon också brukade gå in i skolmatsalen på eftermiddag strax innan matsalspersonal skulle gå hem, så hon frågade efter apelsinjuice så hon fick ett glas saft. Detta blev en vana.

Nu hon inte får saft men istället får skratta och tramsa. Även tramsande har blivit vana. Lilla Johanna gillar busa och tramsa. I skolan hon tramsar annorlunda än hemma och därför det blir allt svårare ha glasögon hemma på fritiden eftersom brillor ger associationer till tramsande i skolan. Sådan tur att hon inte kör i skolan samma sorts tramsande som hemma eftersom då vissa pedagoger kan lätt dra ärtan i näsan det vill sägas gå ända upp på taket.

Till matsalen hon går via lastbryggan på skolfasaden eftersom de vanliga dörrarna vid tvärgående korridoren är låsta eftersom måltiden är över för dagen. Hon går genom köket till ett hörn i matsalen där farbröderna sitter och fikar innan de skulle gå hem. Då hon går in så hon brukar ha sina pekfinger uppe så som de vore pistoler och säger: "Rahat, Money!" Farbröderna skrattar så att bråcken hoppar. De tycker att den där lustiga blondinen är mycket rolig och speciellt då hon börjar ivrigt berätta något så hon lätt börjar hacka och stamma typ *käkäkäkäkäkä*.

Häromdagen farbröderna bestämde sig lite grann driva med henne och påstod att varför hon hade lagt en kanin i frysboxen, då Johanna började stamma så förfärligt eftersom hon inte förstod att det var bara skämt och skoj. Hon har inte lagt någon kanin i frys, inte ens äger en sådan.

Hon har ibland funderat skaffa en kanin men mamma har hejdat henne att inte köpa husdjur eftersom då det blir svårt resa samt man ska hålla rent buren. All sannerligen kaninskötsel skulle bli en extra uppgift för mamman. Så Johanna inte blev en kaninägare.

Hon får nöja sig med nöjesroboten Lasse och hunden Rikitus. Anna och Antti tycker att en hund är många gånger bättre husdjur än en hare som de kallar kaniner för. Kanske Anna kunde tänka sig skaffa en katt men då det blir svårt att semestra i Vattula och Forssa. Det redan är mycket att göra med hunden; man ska rasta jucken. Fördel med hundrastning är att då man själv får motion. Anna tycker att hon är alldeles för tjock fast hon inte är det. Antti har en liten kalaskula eftersom han gillar ta en öl efter bastu.

I skolmatsalen Reijo gapskrattade och Johanna henne trycka ner fingret mot skurtrasan för att få fingeravtryck till polisen. Hon trodde att farbröderna var på allvar och nästan förlorade nattsömn och kunde inte prata med någon eftersom hon trodde det var något hyss som hon hade råkat göra fast hon inte kan komma ihåg något sådant. Såklart matfarbröderna skrattade och rev sina arslen eftersom blondinen är så lättlurat. Så småningom hon insåg att farbröderna bara skojade och till slut även hon själv kunde skratta till sin reaktion. Alla sådana saker sparas i hennes elefantminne och blir förr eller senare berättelser. Hon redan har ritat i ritplattan teckningar som föreställer matsalen och kackande personer. Personerna är som streckgubbar. Hon klarar inte rita en människa, bara streckgubbar.

Familjen Kivinen firade jul tillsammans med sina släktingar i Forssa, och övernattade i Oskaris och Hissus sovrum längst bakom köket. Mellan köket och sovrummet det är en dörröppning. I sovrummet det är en mjukt vit heltäckningsmatta av långa garn. Det gamla sovrummet i husgaveln har blivit en extra rum mellan köket och vardagsrummet. Samtliga rum har mjuka heltäckningsmattor förutom köket där det är en linoleummatta som Hissu brukar polera med fettfria mjölken. Åldringarna sov i den lilla extra rummet för att gästerna kunde sova gott i en riktig säng. Vid läggdags Hissu hade råkat skrämna Anna, nämligen hon presenterade en grön keramikvas som står på nattduksbordet. Hissu frågade med busig leende: "Vet du vad är den här för något?" och rotade keramikvasen i sina händer. Anna svarade frågvist att det vet hon inte. Då Hissu skrattade med bred leende så att hennes tandrad syntes: "Jo, den är min blivande askurna, nämligen Tiina Vornanen kommer lägga mitt stoft då jag inte lever." då Anna fick kalla kårar i sin rygg och fnös: "Usch då, prata inte sådant, vi som ska sova i samma rum!" Knappast en keramikvas skulle uppfylla askurnas kriterier eftersom den har enkel lock. Ändå Anna förlorade nattsömn eftersom hela tiden hon tänkte den förbaskade keramikvasen på nattduksbordet fast den har inte ens sett aska. Den gröna keramikvasen inte skulle uppfylla askurnas kriterier eftersom locket är för enkel. Hissu har ibland alldeles för livlig fantasi. Verkar att Johanna har ärvt farmors fantasi.

På natten Anna tyckte att det kom ett ylande läte från vasen så att hon fick ställa den fasliga vasen på diskbänken i köket. Sedan hon såg hemska mardrömmar bara för att det låg den helt vanlig keramikvas på nattduksbordet. Vasen har inte sett aska men ändå svärmors prat om askan satte mardrömmen i fart. I hennes mardröm det hängde massa fiskar från stjärten på köksskåpets handtag.

Den lilla mataffären K to Go på Gamla Tammelavägen 61 finns inte längre till. Istället det är ett antikvariat som säljer klassiska böcker, läsplattor och video-USB-klossar. I källaren finns kvar potatis- och ägg butiken. Huset ägs av Verner och Asta. De bor i B-trappan i andra ändan av det avlånga huset med vita plåtväggar. Insidan det finns kvar mataffärens gamla lastbrygga som inte längre används.

Såklart Anttis och Annas familj besökte hos Verner och Asta. Janette visade för Johanna och Jaana-Mari sin fina minijärnväg som styrs av den populära speldator Ullet20. Hon har massor av dataspel som hon har kopierat av skolkompisar. Spelen finns lagrade på USB-klossar. Dessa går kopiera med en liten dosa som Verner har köpt av en arbetskompis. Kopieringsdosor är egentligen förbjudna men dessa säljs svart.

Janette skulle vilja ha en bättre speldator, en Ullet64 som är en uppdaterat version av Ullet20. Det finns också en mellanversion, en Ullet16 men den inte är lika populär som tjugo och sextiofyra. Till Ullet64 det finns mycket bra och populärt bowlingspel. Dessvärre Ullet64 speldatorer är alldeles för dyra. Alternativa, lite billigare speldatorer är finsk utvecklade Vikke20 och Vikke64 men dessa är inte lika roliga. Vikke speldatorers enda fördel är datadräkten och datahjälmerna men dessa är alldeles för klumpiga och det inte finns lika många spel som till Ullet speldatorer.

Nuförtiden Verner och Asta har en brun dvärgspets som heter Peder. Hunden är mycket envis och pissar överallt. Ofta Asta hittar Peders pissar här och där. Nu Rikitus undrade när lille Peder skällde till dennes stora pung.

Det som Antti och Anna inte vet, hunden saknar ena punkula. Då de hade köpt hunden så säljaren ofta besökte hos Kivins för att se vilket hem hunden fick.

En gång säljaren märkte att hundens öron var alldeles upprätt ställning och sade att collies öron inte ska stå upp och gav tuggummiliknande massa som gör att öronen går nedåt. Helt plötsligt säljaren slutade besöka hos Kivins när hen märkte att hunden saknar en punkkula.

År 2981

Då och då Johannas skolkompis från Risto Kurkinens klass, Nino Backman, brukar komma hos henne för att leka. Han tycker att Johanna är annorlunda tjej, pojaktig som inte fnittrar med sina dockor. Så har även Anna sagt då Nino kommer hos Kivins och ringer dörrklockan. Kivins dörrklocka spelar Gubben Noak melodi.

I Nyslott Antti och Anna inte ville att Johanna skulle leka med Kiril eftersom han hade kryckor men nu det är andra bullar eftersom Nino ser frisk ut. Han är lite rund men inte tjock. Han har mellanblont hår som räcker sig till axlarna.

Då Nino kommer så flickorna först viftar händer från lekruksfönstren och sedan kommer ut. Varje gång även Jaana-Mari är med och leker med storasyster och hennes skolkompis.

Ofta med Nino brukar vara en viss Kari Lehmann, pojke som är jämgamla med Jaana-Mari.

Om ett år hon kommer att bekanta sig närmare med Kari nämligen då hon börjar i lekskolan.

Ute i trädgården Johanna och Jaana-Mari brukar leka leken jag-rörde-dig-sist med killarna. Leken passar bra för blyga Johanna eftersom då man ska undvika beröring. Johanna tycker mycket om den sympatiska Nino. Han har vackra övre tänder som syns gulligt ut. Hennes sexualitet inte har vaknat än och inte ens vet vad sex är för något. Hon vet om sex lika lite som om ordet Fuck. Inte heller Nino Backmans sexualitet har vaknat än. Han tycket att Johanna är en härlig och rolig lekkompis, bara som lekkompis. Ofta ute i trädgården Johanna brukar busa med killarna och låtsas spela gasolgitarr med en gatuborste. Såklart killar blir fulla av skratt när Johanna låtsas spela gammaldags Rock.

Johanna fick av pappa hans gamla portfölj, en svart dokumentväska, som Johanna gjorde till agentväska eftersom hon har agentfeber. Förmodligen hon har tittat alldeles för mycket agentfilmer på teve. I väskan hon lade en orange visselpipa och en tråkloss. På tråklossen hon ritade knappbilder och bilden av en display så att den ser ut som ett elektroniskt anteckningsblock.

Häromdagen hon visade ivrigt agentväskan för Nino som höllde popcorns i väskan och kallade den för gubbväska. Då Johanna skrattade: "Nää den är inte gubbväska utan den är helt vanlig agentväska för kvinnor och inga gubbar får röra den annars jag tar fram handbojor." kompisen skrattade ljuvligt och höllde mer popcorn i väskan. Johanna hade inget hjärta hålla bort popcorns och i så småningom själv åt upp dem. Detta vittnar att hon hade fäst sig vid honom fast hon inte ens vet vad det innebär att bli fäst sig vid en annan människa. Jaana-Mari förstod att det finns något speciellt mellan storasyster och pojken. Häromdagen hon ritade med färgkrita Ninos namn i storasysters tråkista som pappa hade snickrat. Så fort när Johanna hade sett Ninos namn på kistan så hon panikslaget suttade över namnet med en annan färgkrita.

Pappa hade snickrat likadana kistor till sina döttrar. Jaana-Mari fick lite mindre kista än Johanna. Jaana-Mari la sina dockor i kistan och Johanna började förvara sina serieläsplattor i sin kista.

Nino Backman bor inom stenkast, bakom den lilla skogsdungen mellan Jonna och Porstua på Munvägen, i ett höghuslängan längst bak.

Några gånger Johanna har besökt hos Nino. Några gånger hon hade hunden med sig. Han har en nöjesrobot tillverkat av karelska elektronikföretaget Nöpölä Tronic som har en speciell funktion som förvandlar samtliga schlagerlåtar till karelska gråtpsalmer.

Nu när robotens radar hade upptäckt hunden så roboten startade gråtpsalmen som liknade på minaritupprop. Johanna började skratta och Rikitus skällde till roboten.

Nino stängde in roboten i vardagsrummet för att den inte skulle reta upp hunden.

I vardagsrummet satt hans pappa, en svartgråhårig Pera Backman. Mamma Kakadu Johanna såg aldrig eftersom hon jobbade varje gång hon besökte hos Nino. Av namnet Kakadu Johannas tankar går till ett enkelt horn. Hon förstår inte varför men så är det bara.

Nino delar sitt rum med lillasyster Julia som inte heller fanns på platsen då Johanna var på besök. Hon var bara några minuter eftersom hon inte är vana att umgås med kompisar. Hon bara stod och tittade kompisens och Julias diplom som satt på väggar. Det var från skolans idrottsdagar.

Johanna hade i handen hundkoppel, ett grönt koppel som i början var alldeles för bred för en hundvalp men då Rikitus växte så koppel blev perfekt. Ibland Johanna brukar dra i koppel så att hunden sliter sig loss via halsbandet. Då hon blir orolig ifall hunden skulle rymma och bli luffare.

Sådan tur att Rikitus inte springer bort utan går en liten bit från henne och går hem.

Då hunden var nyköpt så Anna varnade till sina barn att man ska vara snäll mot jycken för annars den blir jättearg då den är stor och då hunden kan bli hemskt rovdjur. Därför Johanna inte vågar fälla tråklossar mot hundens långa nos. Hon kan lätt tänka i framtid och ångra sina gärningar som hon kanske skulle råka göra. Ibland i Ninos närvaro hon har dragit hunden i svansen. Då Nino sa ajabaja och sedan i skolan han brukade berätta till klasskompisar att Johanna är galen och drog stackars Rikitus i svansen. Detta känns tufft för Johanna och ångrar det som hon gjort. Sådan tur att Rikitus är en snäll hund fast den har vassa tänder. Ibland Johanna har sett hundens arga morrkrynkor ovanpå nosen. Då hon tar det lugnt och kommer ihåg mammas varning.

Då Johanna hade kommit hem från Nino så hon brukar säga till mamma att hon skäms att hon hade varit med en pojke. Då Anna tänker roande att knappast om några år dottern skulle säga så utan hon skulle säkert vilja vara som killars madrass. Det samma Johanna brukar säga även då Nino hade gått hem. Hon tycker att det känns konstigt att leka med pojkar. Hennes sexualitet inte har vaknat än samt inte vet någonting om sex.

Sommar familjen Kivinen semestrade i Vattula för att hälsa släkten. På två år de inte har besökt Vattula. Sommar 2979 de flyttade till Nyslott och året därpå det var inflyttning i villan så nu det var högtid besöka i Vattula och åtminstone hälsa på gammal Elisabeth som varje sommar väntar ivrigt. Kiviniens körde via Österbotten. Anna ville snacka med sin enda syster.

Fortfarande Siiri bor tillsammans med sina två barn i tornhuset i Vasa centrum. Siiri har mängder av gardintyger eftersom hon är intresserad av handarbete och har en toppmodern symaskin; man behöver bara skanna in gardinmönster och sedan maskin börjar sy gardiner. Såklart det ska finnas tygrulle i tygmagasinet.

Under tiden man kan göra något annat tills maskinen ger en ljudsignal. Tyger får hon med arbetarrabatt från Clothes Basement. Hon arbetar i klädvaruhusets textilavdelning. Ofta hon brukar skoja med stamkunden Marja som driver en liten frisörsalong i centrala Vasa.

Siiri och Marja brukar ofta skoja med varandra om bantning nämligen kvinnor bantar jämt. Skojande började dagen då de två kvinnor var inne i läsplattavdelningen och Siiri tittade bantningsguider. Då Marja sade spontant: "Åh, vi kvinnor behöver inga bantningsguider eftersom vi bantar jämt!" då Siiri började garva.

Nu Siiri presenterade stolt symaskinen för sin lillasyster. Anna skrattade spontant: "Haha, allt japaner hittar på!" Siiri skrattade med hoppande bröst: "Nå då, det är inte japanskt produkt utan det är inhemska Nokia-Siemens som har tillverkat maskinen."

Helt riktigt, numera Nokia-Siemens Sewing incorporation har börjat tillverka helautomatiska symmaskiner. Man kan hämta mönstren från nätet och det sker trådlöst. I symaskinen har också inbyggd mobiltelefon så att man kan kontakta sykunnige kompis för att få fjärrhjälp.

Siiri bredde ut sina fina färggranna tyger på hallgolvet för att lillasystem kunde få välja sitt. Hon har så mycket tyger att hyllorna är proppfulla. Det skulle vara synd att kasta så fina tyger. Hon vet att även system är intresserad av gardintyger men dessvärre har inga kontakter till textiltillverkare och inte heller råd köpa dyra tyger. Siiri får ju arbetarrabatt så hon brukar ofta köpa billiga tyger. Anna på sin tur får arbetarrabatt på Brandia bilar. Siiri känner många textilföretagare som brukar skicka till henne provbitar och sedan hon skriver sin erfarenhet på hantverksblogg och samtidigt företagen får gratis reklam. Sådant är vanligt idag; om man vill ha något gratis, så man kan göra ett avtal med företaget att börja blogga. Det gäller att berömma produkten. Kritiker kallar detta som korruption och snedvriden marknadsföring. Lågavlönade har inget val, om man vill ha lyxvaror så man är illa tvungen fjäska storföretag.

Medan mamma valde tyg i hallen då Johanna och Jaana-Mari rotade i kusiners gemensamma rum. Där fanns massor av spännande saker. Neea och Pate var inte hemma för tillfället så det var lätt att rota deras saker. All sannerligen kusinerna var ute och åkte med sina svävarbrädor. I Finland har svävarbrädorna blivit populärare än i övriga Europa.

Pate gillar slipa sina svävarbrädor för att dessa skulle bli lättare medan Neea brukar bygga miniatyrslastbilar. Pate och Neea har massor av spännande prylar i sina hyllor. Prylar som sätt och vis tillhör till svävarbrädor.

Johanna hittade ett batteridrivet förstoringsglas och en liten stavmagnet från en hylla.

Hon smög bakom mamma i hallen och stoppade stavmagneten i fickan. Mamma kände ingenting eftersom magneten var så liten och smal. Sedan hon la förstoringsglas i mammas bakficka.

Därefter Johanna gick till vardagsrummet och satte ner sig på soffan bredvid pappa som slötittade på tv. Det var skandinavisk tv-kanal och förstod ingenting. Antti svor att det är fördjävligt att Basic Finns tog bort obligatoriska svenskundervisning i Finlands skolor.

Då Anna reste sig upp så kände hon något i fickan och tittade att vad det kunde det vara. Då såg hon förstoringsglas och skrattade med häpen röst: "Hur har den här grejen kunnat hamna i fickan min?" Då Siiri skrattade: "Jo, hur har den kunnat hamna?" Anna tittade surt på Johanna och gissade att det måste vara hon, vem annars. Magneten hittade hon senare på kvällen i tältet vid läggdags när hon tog av sina byxor. Då Johanna hade svårt hålla skrattet och drog sovsäcken över munnen så att mamma inte skulle se flinet. Anna gissade vem den skyldiga kunde vara: "Helevetin tyttö, så gör man inte, detta är ju en stöld!" Anna funderade om hon skulle lämna stavmagneten tillbaka till syster men det förmådde inte.

Kivinens övernattade på den nedlagda Camping Wasalandia, närheten av centrum. Det var gratis eftersom campingen har lagts ner flera år sedan. Campingen är flyttats till Replot vid Vasa-Umeå motorvägen.

Nästa dag Familjen Kivinen fortsatte resan mot Vattula för att hälsa på släktingar. Där var de bara en vecka. Vattula är semesterresors huvudmål så länge Elisabeth lever. I år Volmar, Alli och Mike bestämde sig äntligen besöka hos Kivinens.

Många gånger dem har lovat komma men det har aldrig blivit av med det eftersom varje gång när de ens har funderat resa till södra Finland så Alli har fått kraftig diarré, som blev botat så fort de bestämde sig inte resa. Detta beror på att de reser alldeles för lite så hennes mage inte tål spänning. Nu äntligen de bestämde sig att samåka till Villmanstrand tillsammans med Kivinens. Hem de tar den supersnabba PendolinoX3000 tåget. För säkerhets skull Alli tog med sig storpack koltabletter för att diarrén inte skulle besvära.

Mike går sista året på gymnasiet. Han har ljust igelkottsfrisyr precis som de flesta brukar ha nuförtiden. Han hade mycket svårt på högstadiet och fick gå samma klass om och om igen. Till slut han kunde avsluta grundskolan och börja handelsinriktning på gymnasiet. Håret kammar han uppåt så att det ser ut som blandning av en irokes och igelkott. Han är ingen punkare. Han gillar schlager och rock.

Det var trångt i bilen men det gäller det gamla ordspråket; om det finns hjärtrum så finns det stjärtrum. Numera det är så bekvämt att resa tack vare det goda vägnätet. Det går motorvägar kors och tvärs i Finland så att resan går bekvämt.

De stannade på köpcenter Saga strax utanför Kuopio. Den enorma byggnaden är rött metallbyggnad. På taket det lyser namnet med gula neonbokstäver. Bredvid det är ett likadant köpcenter som heter Song. Där det finns musikaffärer medan Saga är koncentrerat sig till läsplattnbutiker och traditionella bokhandel. Man kan roa sig med hjälp av datadräkt och datahjälm. Johanna bestämde sig pröva på datadräkten och valde i smyg erotikvärld där hon såg massor av virtuella snoppar och vaginor som flög förbi henne. Hon vet ingenting om erotik men har sett ordet i mammas porrläsplattor som hon och Jaana-Mari har hittat i föräldrarnas sovrums-skåp. Johanna valde erotikvärld eftersom detta låter spännande. Så fort hon frågar mamma att vad erotik är för något så det blir hysch-hysch. Inte alls konstigt att barnen blir nyfikna av vuxenunderhållning.

Johanna påstod till mamma att det är bara gamla hederliga Muminvärld. Anna lite tvivlade på det eftersom dottern såg ut som en tomat. Anna själv köpte en porrtidningsläsplatta. Hon har funderat prenumerera publikationen men sågar inte eftersom då hon bör bevaka brevlådan så att döttrar inte ser läsplattan. Porrläsplattor postas i kuvert för att inte väcka uppmärksamheten.

Antti såsom alla andra män inte är längre intresserade av porr eftersom porren har fått kärringsstämpel. Antti prenumererar romantiska läsplattan Kingi.

Johanna prenumererar tidningsläsplattan Kamuposti som är för skolbarnen. Kamuposti inspirerar henne att skriva i sin skoltidningsläsplatta.

Såklart Johanna tog med sig gratis läsplattor där man berättar om shoppingcentraler som ägs av Sally Market. Det är ett multinationellt börsbolag. Företaget har likadana köpcentraler i Vänercity i Skandinavien som också heter Saga och Song. Företaget äger också ett stort köpcenter i det nya centrum i Tallinn som heter Sally Market.

Jaana-Mari köpte ett rosa elektriskt mjukisdjur som heter Pink Battery. Huvudet av det rosafärgade mjukisdjuret liknar mycket på ett nav av batteriet. Då man drar på mjukisdjurets långa svans så den börjar spela en gammal humorschlager som handlar om en flygande Kalakukko. Då Alli hade sett mjukisdjuret så började hon dansa med den och trallade; Tjolahopp tjohejs tjolahoppsan sa! Jaana-Mari skrattade ljudligt när en vuxen kvinna dansar så där viset. Maskoten drivs av laddningsbara batterier och har inbyggt pratmotor som sjunger massa skojiga sånger. Allis sång sparades i maskotens minne.

Alli har alltid varit riktig spelevink som gärna börjar busa och släpper roliga och galna halsläten. Hon är Johannas gudmoder och det passar verkligen bra eftersom även Johanna är riktig buse som kan få för sig massa konstiga hyss. Nuförtiden hon kan dölja sina gärningar men alltid någon gång dessa blir avslöjade.

Shoppingcentra Song är musikinriktat och där finns massor av musikaffärer och mediestudior där man kan inspela en egen CD. Kivins stannade inte där eftersom de inte är musikaliska. Bara Anna har i sina ungdomsår spelat gitarr i ett popband tills hon träffade Antti och David i rondellen i Vattula. Popbandet var egentligen arbetsplatsens personalband.

Då och då Johanna och Jaana-Mari brukar fundera på att vad de ska göra i framtiden. Johannas drömyrke just nu är en turistbusschaufför och bussen måste vara den silverfärgade Nuijamaa bussen. På väg till badhuset hon har blivit förtjust i bussen eftersom den har futuristiska drag.

Jaana-Mari drömmer att då hon fyller femton år så hon ska bygga en koja i trädet och flytta dit. Där ska det finnas en öl hiss. Redan nu mamma brukar köpa lättöl till den yngsta dotter för att hon skulle få bättre aptit. Jaana-Mari äter dåligt och har blivit mager som ett skelett, inte ens i Afrika det finns så smala ursprungsbefolkning som Jaana-Mari Kivinen, har mamma Anna tänkt otaliga gånger, medan hon handlar på närbutik, som ligger andra sidan av motorvägen och åkern. Där finns ett litet köpcentrum med tandläkare och vårdcentral, kristen kyrka och allmän moské för muslimer samt mataffären K Quantum Vaasahalli.

Det är sant att det inte finns hunger i Afrika. Även där folk äter sig mätta. Levnadsstandard har ökat i Afrika så att det har bildats afrikanska federation. Afrikanska länder har gått ihop för att slippa ha krig. Modellen man har hämtat från Europa. Man är nog att inte göra samma fel som i USA fast europeiska och afrikanska federationer har många liknelser med USA men även många skillnader. I Europa och Afrika olika delstater har mycket självständighet kvar men säkerheten ansvaras på federal nivå eftersom brottslighet inte ser några gränser.

Kivins övergav nöjesroboten Lasse eftersom dess kretskort var illa anslutna. Roboten kunde inte längre spela in nya låtar eftersom minneskapaciteten var full och det inte gick expandera. Nöjesroboten är ett slags hårmössmodell, den första generationens billiga nöjesrobotar. Man kunde ha kunnat formatera om hårddisken men eftersom apparaten var oxiderade så det var bäst lämna den till elektronikåtervinning. Man kunde inte sälja roboten eftersom det fanns personligt material lagrade i roboten. Familjen har ett riktigt husdjur, hunden Rikitus, en mycket duktig och smart vovve som hämtar en mobiltelefon så fort den börjar ringa. Enda fördel med en nöjesrobot är att den man kan lämna hem då man ska på semester men ett riktigt husdjur man inte kan lämna ensam hemma.

Johanna gillar inte sola på grund av fläskrumban men ibland hon kan tänka sig ligga under solen för att få vacker gyllenbrun solbränna. Hon blir mycket lätt upphetsad så fort hon tar av tröjan. Det verkar att hennes G-punkt finns i hela överkroppen så att det räcker lätt vindpust på huden så hon får en serie orgasmer fast hon inte ens vet vad är det för härliga känslor. Det börjar kittlas i nedersta delen av mage men hon inte vet orsaken.

Varje sommar i trädgården i samband med solande Johanna brukar leka djungeldrottning Jane. Då hon inte har någon tröja eller bikinis på sig och springer överallt i svept i en gul frottéfilt. Då hon möter till exempel mamma eller pappa så stannar hon och säger: "Haa!" och öppnar filten precis som en blottare. Visst hon har på sig rosa shorts. Johanna är halvtjock; inte fet inte slank heller men ändå hon inbillar sig vara tjockis. Övrigt hon brukar dölja sin mage för mamma och pappa men bara då hon solar eller bastar så hon klarar sig vara utan tröja.

Då mamma ber henne byta tröja så säger hon: "Huu, fläsket syns!" Anna brukar le roat eftersom dottern har nästan inget fläsk alls. Hennes lindriga fetma beror kanske på hennes kroppsbyggnad precis som faster Asta. Även hon har kraftig kroppsbyggnad men inte övervikt utan stor muskelmassa. Vernereri är spinkig men han påstår ofta att han skulle vara riktig tjockis.

Jaana-Mari i sin tur skulle behöva ha lite fläsk eftersom hon är alldeles för smal. Bland annat farfar Oskari är mycket orolig om detta och önskar att hon skulle bli lite tjockare. Han har sagt att snart magsäcken krymper bort. Därför mamma Anna brukar köpa till henne lättöl för att hon skulle få aptit. Därför lilla Jaana-Mari har börjat drömma om öl hiss i kojans då hon har fyllt 15 år.

En sommardag när flickorna var i föräldrarnas sovrum, då Johanna råkade titta till den översta hyllan och såg pappas kondomförpackning. Hon blev nyfiken och tog den och drog den svarta kondompåsen över en blomsterpinne och började fnittra. Hon lekte att blomsterpinnen skulle vara utrikesminister av en supermakt och utrikesministern skulle försvara den krigsgalne presidentens olagliga krig. Lilla Jaana-Mari tittade frågvist att vad det är som storasystemen gör för något. Sedan även hon blev nyfiken på att leka med den lustiga utrikesministern. De inbillade att utrikesministern skulle vara duktig på att spela piano. Flickorna fnittrade så mycket att mamma hörde det i köket, och gick till sovrummet för att se vad det är så roligt. Man kan ju aldrig veta vad töserna kan hitta på.

Vid sovrumsdörren Anna stelnade då när hon såg kondomerna: "Mitä vittua, ni gör för något?"

Johanna svarade: "Vi leker utrikesministern och det är jätteskoj!" Anna avbröt leken och tog samtliga kondomerna och slängde dem i papperskorgen. Det går inte använda redan öppnade kondomer så det är färdigt juckat, tänkte Anna Kivinen. Hon sa till sina döttrar att de inte får röra på pappas saker. Flickorna frågade att vad man gör med dessa konstiga kletiga gummipåsar för något. Anna stammade: "Jo, de är ett slags trygghetsvaror för att det inte skulle bli snorungar..." Annan förklaring kunde hon inte ge och var inte heller sugen att bli någon sexolog. Även tidigare Johanna har sett kondomer under mammas och pappas madrass utan att veta vad är dessa för några.

På eftermiddag när Antti hade kommit hem från jobbet så Anna berättade för honom att ungarna hade lekt med kondomer och dessa bör låsas in. Antti skrattade: "Låsa in, ungar?" Då Anna: "Nä, kondomer såklart, din trögskalle!" Lite senare diskussion gick till nätkonton att pengarna måste räcka till det. Så fort när pappa hade nämnd ordet konto, så Johanna började fnittra eftersom hon tänkte ordet kondom som mamma hade nyss sagt. Pappa undrade att vad är det som är så roligt. Mamma förklarade att de bara fick associationer till kondom.

En dag Antti kom på att söka information från nätet att hur man kan få pengarna räcka. Han gick i vardagsrummet och la på teve-rutan och sedan startade nätdatorn. Sedan han skrev i sökmotorn; Hur man kan få pengarna räcka till? Han såg ett intressant sökresultat som leder till Skandinavien men dessvärre han inte förstår skandinaviska. Han började svära: "Sannfinnes arsle!" Anna kom för att hejda på sin make att man inte ska svära så att barnen hör fast även hon brukar en hel del svära då ungarna är närvarande.

Häromdagen Jaana-Mari fick en bra idé hur hon skulle tillverka egna små påsar, nämligen hon tog fram en stor plastkasse och klippte av hörnet och tog hörn biten och la den i en gammal förpackning för pipotbak. Ovanpå förpackningen hon skrev; *Näkki*, precis som det stod på pappas kondompaket.

I höst Johanna började på femte klassen, en normalklass, och pedagog blev officiellt Risto Kurkinen. Det är åter en normalklass eftersom Inkeri slutade som pedagog. Hon ville pröva på nya jobb. Pedagogyrke var ingenting för henne eftersom hon hade svårt hålla fingrarna och tankarna i styr. Hon blev livrädd att hon skulle tillämpa sina sjuka idéer så det var bäst sluta som pedagog innan det är försent. Fortfarande ingen annan än hon själv vet att hon är en pedofil och är helt besatt av barn. Därför hon inte vågar föda eller adoptera ett barn för då skulle hon i all sannerligen bli avslöjad och bli tvångskastrerat och snippan skulle bli igen sytt. Dessvärre hon har svårt bli kär i vuxna män inte i kvinnor heller utan bara i minderåriga. Så det är bäst att hon inte arbetar bland barn. Marjo Ruusuvirta började i Porstua skolan så hon och Johanna tappade kontakten.

Istället Nino blev officiellt Johannas klasskompis. De umgås mycket på rasterna och ibland på fritiden. De leker det mesta jag-rörde-dig-sist-leken. Johanna har fäst sig i Nino men fortfarande inte vet någonting om kille-tjejkärleken. Då och då hon brukar ringa till honom så fort hon är ensam hemma. Direkt när hon ser från tamburfönstret att mamma eller pappa kommer hem så hon blir blyg och springer direkt till sitt lekrum i andra våning och då kommer hon inte ihåg spöket Sulo. Ofta Anna och Antti har märkt att kommunikationsapparaten har en öppen linje och där ropar Nino Backman. Föräldrarna har sagt till äldsta dotter att det är helt okej ringa till sina kompisar men inte busringa. Egentligen det handlar just om busringning. Hon klarar inte snacka med sina kompisar naturligt. Hon brukar också ringa till en annan klasskompis, Heka Kekola, som på sin tur påstår sig hetta Mattila då hon ringer till honom men Johanna vet att det är Kekola och pratar med brummande läte. Det verkar att även Heka är en riktig buse.

Rajapyykkivuori skolan har profilerat sig till riksfinska och finska dialekter, karelare och invandrare. Även där finns esperanto som tillvalsämne men bara en gång i veckan. Johanna har lärt sig någorlunda esperanto och brukar skriva hemma små berättelser på detta språk. Hon blir mer och mer intresserad av detta konstgjorda världsspråk. Hennes esperantopedagog är ljushårige Kari Nylon. Hon är bättre i engelska eftersom det hör man mest i teve.

Jaana-Mari började i lekskolan, den nyrenoverade lekskolan. Efter branden byggnaden blev som ny. Så det är skönt för ungar att leka när allting är nybyggt. I lekskolan Jaana-Mari bekantade sig med Petra Järvinen, barn till alkoholister. Anna och Antti har många gånger tänkt att i sjutton den yngsta dotter alltid blir kompis med alkoholisters ungar. Hoppas hon inte blir missbrukare, precis som Anna brukar tänka. Äldsta dottern har svårt få kompisar. Hon har bara en kompis som kommer alldeles för sällan, har Anna tänkt för sig själv. Anna och Antti hoppas på att Johanna och Nino skulle umgås oftare. Kanske i framtiden de skulle bli ett par, precis som Anna brukar fundera. Anna tycker att namnet Nino är mycket vacker. Ibland hon har ångrat att hon inte döpte Johanna istället till Nina; med ett i eller med två i. Nina är ju ett systemnamn till Nino.

Då och då Johanna brukar glutta in lekskolans fönster för att se lillasystemen, bara för att hon är en riktig nyfikenstrut. Hon vågar inte visa sig helt öppet eftersom hon har glasögon på sig. Hon vill inte ta av glasögon i skolan och inte ha dem på sig hemma på fritiden. Detta har redan skapat ovana så hon inte kan vara som naturlig glasögon på sig. Det är hon själv som har skapat detta löjliga fjanteri med sina brillor. Därför hon tjuvkikar in i lekskolan för att lillasystemen inte skulle se henne med glasögon. Säkert Jaana-Mari skulle bli jätteglad om storasyster skulle komma normalt in och hälsa på men så gör icke lustigkurren Johanna så att lillasyster skäms syrrans konstiga beteende. Så fort när Johanna hade hört att lillasysters lekskolpedagog heter Kakadu, så hon började tralla påskoj en enkel visa; Lala, lala man kände hela stadens Kakadua... Då och så pappa brukar hejda henne att man inte får skämta om pedagoger för att de inte skulle börja krångla.

Även då Nino besöker Johanna så hon är stel av blyghet. Då har hon inte glasögon på sig så hon blir blyg att se honom utan glasögon men på någon anledning inte kan sätta på glasögonen på sig eftersom detta är fritiden i hemträdgård. I skolan hon är en aning slappare men även då hon ser ut som stressat och viftar händer på ansiktet. På rasterna hon brukar leka jag-rörde-dig-sist leken med Nino och Rico Anttila. Rico är en ljushårig pojkvasker. Denna lek är enda som Johanna klarar leka eftersom då man ska springa undan.

Petra Järvinens pappa var starkt försupet men klarade sig någorlunda sköta sin dotter tills han gjorde självmord efter att ett annat fyllo hade stulit hans spritflaska. Då tjommen satt på parkbänken i torgkanten i centrum och tog fram laseruppskäraren och högg sig själva mot halsen så att han föll ner och blodet sprutade från halsen. Han avled på fläcken. De andra fyllon som var då med honom, blev chockade så att de var tvungna söka sig till psykiatrin. Den lokala nyhetsläsplattan skrev om händelsen på torget. En gång i veckan i läsplattan det är kajanaländska spalten eftersom i Villmanstrand bor massor av kajanalänningar. De flesta arbetar på Fenno-Brandcar.

Även Petras mamma var precis likadana fyllo så det bara är tidsfråga när dottern skulle bli missbrukare. Då mamman hade fått reda på att gubben hade gjort den allra sista misstaget så även hon blev chockat och tog extra klunk med sprit. Familjen Järvinen är kajanalänningar och därför Jaana-Martina och Petra blev kompisar. Petra brukar dagligen besöka hos Kivinsens. Johanna inte brukar leka med småflickor. Kanske det borde hon för att bli mer social. Häromdagen Johanna märkte att i hennes dock stad det saknas möbler och specialprylar. Hon är säkert att tjuven är Petra men dessvärre saknar bevis. Eftersom hon är mesig så hon inte klarar av att utreda leksaksstölder. Synd att till Jaana-Maris rum man är tvungen gå genom Johannas rum. Varje gång när Petra är hos Jaana-Mari så Johanna inte är i sitt rum. Hon brukar rita i köket med ritplattan eller skriver korta berättelser med skrivplattan. Hon borde vara i sitt rum för att falkbevaka sina grejer. Helt enkelt Petra blir på påfrestat att sno saker från Johannas dock stad.

Johannas dock stad står på en vit stereobänk som är köpt början av förra decenniet Från Ikea i Åbo. Mittemot stereobänken det är vägghylla. På hyllan det står en ljustavla dit man kan skicka med hjälp av smarttelefon text och bild. Det står text skriven av farmor Hissu; Välkommen till stugan i Pargas!

I skolan Johanna hade för första gången sexualrådgivning, och då pedagogen hade med sig några kondomer som han visade för sina elever och berättade att vad dessa är för några. Johanna började förstå att vad man gör med dessa lustiga gummipåsar som hon har ibland sett under mammas och pappas madrass. Så fort hon hade frågat om dessa mystiska saker så mamma har fnyst att det är hjälpmedel för vuxna. Nu i skolan under sexualundervisning hon märkte busiga blickar från Nino medan pedagogen visade upp gummipåsar som förmodligen heter kondomer.

Pedagogen hade med sig också några tamponger och då Johannas tankar associerade sig till norra Europas lyxigaste snabbtåg Tamponia¹ som trafikerar mellan Helsingfors och Tammerfors.

Den andra lyx snabbtåget heter Lapponia¹ som går mellan Helsingfors och Villmanstrand. Tågen Tamponia och Lapponia ägs av privata tågbolag Junakompania medan X3000Pendolino är federala European Railways tåg.

Risto frågade sina elever att vad heta det kvinnliga könsorganet. Det blev lång besvärande tystnat i klassen fast alla visste svaret. Plötslig den svarhårige Oswald Plomeros svarade: "Hai, det är Pillu!" Då alla började gapskratta. pedagogen rodnade och upplyste: "Alldeles rätt, men det finns ett snällare ord för Pillu och det är vagina." Knappast ingen hörde det eftersom alla skrattade ljuvligt. Även Johanna skrattade. Hon har ofta hört ordet Pillu av mamma som brukar påminna sina döttrar att det växer nagel i musen om man skulle visa den för pojkar. Johanna mobbas inte längre. För ett år sedan Minetti lite grann retade henne då hon gick genom Porstua skolans skolgård mot Jonna. Det verkar att Minetti har glömd vad uppfostringsmyndigheterna sade om mobbande.

För ett år sedan på morgonen sprang Minetti fram till Johanna och började slå och knuffas. Mobbning upphörde då Johanna hade berättat hemma att den gamla klasskompisen brukar reta henne. Anna bestämde sig för att göra en fälla för plågoanden och gick efter dottern. Snart Minetti kom för att mobba så kom Anna fram och frågade el-cigarett i mungipan och sa: "Är det en sådan plågoande? Fy fan vilket missfoster!" Minetti mumlade någonting och försökte fly, men Anna tog tag i nacken och hotade ge stryk om Johanna inte kan vara i fred. Från och med nu kunde Johanna gå igenom skolgården i fred. Porstua skolan tillhör i samma rektorsområde som Rajapyykkivuori skolan och Rooma skolan.

Rektorerna sitter på Porstua skolan. Studierektor Ulla Zetterlind brukar kopiera Johannas tidningsläsplatta på skolans hemsida för att samtliga pedagoger och elever kunde läsa roliga saker. Naturligtvis skolan inte har råd att beställa på tomma läsplattor så lika bra med hemsida.

En dag Johanna fick se hur man använder en läsplattscanner. Hon fick en länk där man hittar hennes artiklar. Pedagogerna rekommenderade att hon skulle visa detta till föräldrar. Hon vågade inte göra det eftersom hon hade skrivit om händelserna på Jet Haahka och pissande i engelska rummet. Johanna har blivit pedagogers och rektors favoritelev tack vare sin skoltidningsläsplatta.

I ett föräldramöte berättade Risto för Anna adressen till skolans hemsida. Efter mötet hemma Anna tittade dotters publikation och blev förtjust i hennes fantasier.

Anna tänkte att dottern har bra humor samt författarens gåvor så att kanske i framtiden skulle bli en framgångsrik författare som skulle faxa stålar till far och mor.
En sak Anna och Antti undrar medan de tittar dotters publikation; varför lär inte pedagoger stava rätt? Det finns många märkliga fel på i Johannas artiklar som står på skolans hemsida. Studierektors har bara skannat in allt från läsplattan utan att korrigera.

Anna kopierade dotters skrivelser till Johannas bebisida på Kivinen Arenan så att hon kunde återuppliva sina gamla minnen då hon är vuxen. Anna och Antti hoppas på att Johanna skulle bli lugnare då hon blir myndig för annars det blir risk för otaliga rättgångar.

Redan otaliga gånger har Johanna och Jaana-Mari surfat på sina bebisidor.
På Johannas sida det står att hon hade lekt med ett gammalt modem och bett hörnen runda.
Då man håller på att lämna sidan så det kommer upp en liten ruta med en liten olycklig dikt som är skrivits av Anna; När åren går så minnen blir kvar på dessa sidor, diktade mamman. Dikten Johanna har kopierat till sina ritplattor.

På Annas hemsida finns det gott om matrecept och praktiska tips om olika vardagliga sysslor samt länkar till Facebook-vänlistor. På Anttis sida det finns bland annat minnen från lumpen och skämt som han har hört. Såklart döttrar inte än har Facebook-konton. De är för unga till ansiktsboken.

Några gånger Johannas klass hade klassfest efter skolan. Hela klassrummet smyckades med röda serpentiner, spegelboll och ballonger. LED-belysningen var täckta med röda kräppapper så det blev extra mysigt. Samtliga hade på sig vita strut hattar och strutformade näsor.

Det var mycket teater eftersom Risto är kulturell. Johanna spelade präst som passerade en svärande person och då prästen sa att man inte kommer till himmel om man svär så där viset. Den svärande personen spelades av Nino. I en annan pjäs Nino spelade en lustigurre Jani-Petteri med lustiga kanintänder och ljussvärd i handen. I samma klass går två raggarpojkar, Anti-Markus Jokikyyny och Suffeli Kantola. De har jämt på sig mörka aluminiumbyxor. De två raggarpojkar har skrivit i sina byxor sina favoritbands namn.

I klassfesten dessa två raggarfrön hade en lustig och otäck pjäs där en hårdrockare överfaller en farbror i parken och öppnar hans mage och äter upp levern och rapar på köpet. Killarna hade också en annan pjäs där mamma klär en vit natttröja till barnet mot dennes vilja och på natten det kom den svarte ängeln och ritade ett kors på ryggen och sedan barnet mister livet. Denna pjäs var så hemsk att de tuffa raggarkillarna förlorade nattsömn.

I en annan klassfest Suffeli och Anti-Markus imiterade rockbandet Stray Dogs, bandet som de jämt brukar tjata och skriva medlemmars namn i sina skrivplattor.
Efter imitationsföreställning killarna råkade tappa sina idolbilder som de hade på bakgrunden och de blev nyckfulla och anklagade sina klasskompisar att de skulle ha tagit bilderna. De var mycket besvärliga och förstörde stämningen. De drog Johanna på håret och kallade henne för Johanna-pohanna och anklagade att hon skulle ha stoppat bilderna i vagina. De var nära öppna Johannas gylf för att kolla om bilderna fanns där men sådan tur Nino försvarade henne och stoppade en kartpinne i Suffelis rumpa. Då han blev ursinnig och började jaga honom. Då Risto kom emellan och fick tag på Suffelis nacke och bad lugna sig. Sedan de två killar satte sig vid sina skolbänkar och såg att bilderna låg hela tiden på deras pulpet. De hade glömd att de själva hade lagt bilderna på skolbänken och då de skämdes så att de bad förlåt sina klasskompisar och pedagogen. Såklart festen blev förstörd. Då Johanna hade kommit hem så hon började gråta att de två raggarkillar förstörde stämningen. Hemma hon inte klarar uttala sina klasskompisars namn så hon kallade de två killar för raggare. Nästan granne med Kiviniens bor annorlunda raggare, inte raggare i vanlig mening utan stenhårda Jehovas vittnen, ett äkta par, har försökt locka familjen Kivinen till deras sekt men förgäves. Anna och Antti inte är så lättlurade samt de avskyr sekter.

Jehovas vittnen har spått att år 3001 den 11 september det blir Harmagedon och därför man ska börja leva syndfritt och söka sig skydd hos Jehova, annars helvetets lavabassäng skulle vänta.
Såklart detta låter hemskt men Kiviniens tror inte på Jehovas vittnes spådomar. Enligt dem det skulle ha blivit domedagen år 2975 men det hände inget annat än lilla Jaana-Mari föddes och det var ingen domedag. Jehovas vittnen gav en röd läsplatta med text; Hur du kan leva evigt i paradiset på Jorden.

Johanna är den enda i familjen som har utforskat läsplattan, där det presenteras Jehovas vittnes syn på världen samt hur ser ut den nya världen efter domedagen. Texten har ändrats och uppdaterats flera gånger i årens lopp så det är omöjligt att veta när deras domedag sker.

Johanna tror inte på deras domedagar men det är i alla fall kul läsa läsplattan. Där det berättas bland annat att vem är Jehova och varför det finns så mycket ondska på Jorden. Läsplattan har fina bilder, både tecknade och datoranimationer. Hon inte vågar prata om tron eftersom då föräldrar skulle bli oroliga och kasta läsplattan. Hon inte vill kasta någonting och är en riktig samlar typ.

Jehovas vittnes Rikets sal ligger inom stenkast, andra sidan av åkern och motorvägen mellan Imatra och Fredrikshamn. Söder om motorvägen det är ishallen Fenno Areena. Den största sponsorn är såklart lastbilsfabriken. Granne med Jehovas Rikets sal det är snabbmatställe Brandburgers. Söder om snabbmatstället det är den lilla mataffären Assali som ägs av en assyrisk man. Butiken är alltid öppet och är praktisk då när mjölken är slut. Bara Johanna använder mjölk i kaffet.

Kivinens brukar kalla Assali för svart gubbes affär som har blivit en av familjens insiderslangord precis som skitmages affär. Det låter elakt och rasistiskt men det är det inte. Familjen tycker om assyriers affärer och pizzerior som finns mängder i Villmanstrand. Anna och Antti tycker att flyktingar och invandrare är helt okej så länge de arbetar. Assyrier har sagt att snart de äger hela Villmanstrand.

Öster om rikets sal, Brandburgers och Assali det går Klockarevägen som går parallellt med motorvägen i väster. I södra ändan av Klockarevägen det är Fenno Areena. I norra ändan det är Porstua idrottsplats. Norr om rikets sal det går en väg mellan motorvägen och stadsdel Generaattori som korsar med Klockarevägen. Andra sidan av korsningen det är macken Circle K.

Förra året elevassistent, Kaija Kaskinen, slutade på Rajapyykkivuori skolan eftersom hon fick rektorstjänst i Viborg med bättre lön. Hon inte behövde flytta eftersom det är bra pendeltågstrafik mellan Villmanstrand och Viborg.

Kaijas efterträdare blev Max Lillmägi som kommer från Estland. Han brukar flitigt lära sina elever estniska eftersom det råder Ugriboom på finsk-ugriska språkområden.

Ugriboom är en stor kultursatsning som finansieras av Basic Finns. Det har lanserats läskedrycken Ugri Cola. På de germanska språkområden det säljs motsvarande German Cola. Ugri Cola har syrlig smak medan den germanska läskedrycken är sötare, ungefär samma skillnad som mellan Coca Cola och Pepsi Cola. Såklart även Coca-Cola och Pepsi Cola finns kvar. I Finland bara några butiker säljer German Cola men det är svårare att hitta Ugri Cola på germanska språkområdet eftersom germaner inte gillar syrliga drycker.

Julafton Kivinens åkte till Forssa för att fira jul tillsammans med släktingar. Nu också de sov hos Oskari och Hissu eftersom där finns mest utrymme.

Strax innan de skulle komma till Forssa så Johanna blev hungrig och ville äta en kebabhamburgare på grillen i den lilla kommun Tammela öster om Forssa. Övrig familj inte åt eftersom Asta hade lovat ordna middag för julgäster. Mittemot Tammela grillen det är Tavastlands största BMW bilhandel. Antti tittade dessa lyxbilar medan dottern åt.

Då man hade kommit hos Asta och Vernereri så Johanna var mätt. Anna skämdes att hon hade låtit dottern äta innan så hon fick för artighets skull låtsas äta, viskade hon i dotterns öra.

Våren 2982 köpte Antti och Anna den helt splitterny husvagn av märket Solifer House Carriage för att slippa sova hos släktingar eller i tält.

Förra sommaren de sov i ett orange tält, och det blev ren fiasko nämligen tältet blev blöt av dagg. Förra år i Vattula de råkade campa vid lilla Fläskträsk utanför staden. Sjön ligger nordöst om Vattula, öster om flygplatsen. Sjön är en del av Vattula ökända kärr öga. Den bottenlösa mossen är mycket speciellt som är begränsat till en liten myr. Sjön har fått sitt namn från fläskiga mossen. Dagen gjorde mossen ännu vattnigare och var nära sänka ner tältet och familjen.

På dagtid på Fläskträsk stranden det är torr lera, men så fort leran blir våt av regn eller dagg så den blir vattensjukt mossa. Sådan tur att Kivinens hann springa ut ur tältet i tid för att inte sjunka ner i mossen. De hade inte möjlighet att rädda tälten, eftersom den sjönk med pinnar och alla prylar som fanns där inne. Inne i tältet fanns Johannas batteridrivna leksakskatamaran med Brand Line-logga.

Anledningen till att de campade vid Fläslträsk var att Volmar och Eeka hade berömd denna lilla mysiga sjön. Enligt dem där finns det alltid varmt vatten i sjön och lämpar sig för bad. Det är sant, men inte för barnfamiljen, eftersom botten är en mjuk lera. Visst det går simma men absolut inte vada. I efterhand Anna såg mardrömmar om den hemska stranden.

Nu på våren 2982 beslutade Antti att köpa en husvagnsvagn när mossan sög sig tältet. Han och Anna tappade suget att tälta. Husvagnen har en inbyggd dator med en trådlös anslutning till nätet. I husvagnen finns en webbkamera, bilden går direkt till Kivinen Arenan.

Vid läggdags planerar Antti att sätta sin skjorta på webbkamerans objektiv så att hela världen inte skulle vara se när han sover. Men han inte vill stänga av kameran eftersom avstängningen kan förlora trådlösa nätanslutningen. Det är svårt att koppla husvagnsdator till nätet igen. Då skulle han bli påfrestad att svära bland barnen. Speciellt Jaana-Mari har redan lärt sig många svordomar så att hon upprepar den populära moderna svordomen sannfinnes arslle.

Hemma Antti brukar spänna upp sina armmuskler framför webbkameran. En sak stör honom i sin kropp och det är hemsk hårväxt på bröstet och buken. Han inte vågar raka av sina bröst- och buk hår för att hårväxten inte skulle eskalera sig. Då han var liten så mamma hade sagt att morbror Renne hade i sitt ungdomsår rakat av håret på bröstet så hårväxten ökade och fick otroligt hårigt bröst. Därför han inte vågar raka av håren på bröstet och är avundsjuk till filmstjärnor som har så fina bukar utan störande hårtäcke. Ibland Antti brukar kyssa frun framför webbkameran.

Husvagnens webbkamera är bra att ha i fall landsvägspiriter skulle anfalla på natten så man får bevismaterial men det är ingen nytta om framför kameran hänger Anttis tröja. Såklart på misstänksamma rastplatser han inte täcker kameran.

Johanna är avundsjuk till pappa, mamma och lillasyster att de sover utan tröja och hon själv inte klarar det på grund av fläskrumban.

På sommaren åkte Kivinen till Forssa för att träffa släkten och samtidigt visa upp den fina husvagnen. Verner och Kaarlo var avundsjuka när brodern kom med en sådan lyxig husvagn. Pappa Oskari sa till sin mellanson att det är helt okej ibland göra dumheter så länge han sköter ekonomin.

Till detta skrattade Antti: "Haha, vadå dumheter? Även du har byggt lustjakter och köpt fin stuga från Pargas " då Oskari: " Lär inte din pappa pissa!"

Eftersom det var midsommar så samlades till stugan i Pargas som Kivinen ungar kallar för farfars stuga. Till stugan kom även familjen Korhonen, bekanta till Oskari och Hissu.

I familjen Korhonen ingår pappa Kartsu, mamma Anni, Jasmiina, som är jämngammal med Johanna och Janette samt den yngsta snabba tösen Vipa.

Jasmiina är storväxt, det är svårt tro att tjejen bara är 11–12 år. Det såg lustigt när hon lekte med Kivinen flickor på en stor gräsmatta, då det såg ut riktigt lustigt, gorilla-liknande Jasmiina lekte med små loppor. Lite grann Johanna var social och lekte med de andra barn som gjorde mamma och pappa glad. För det mesta satt Johanna i en husvagn och ritade med ritplattan. Däremellan hon gick ensam på en närliggande klippa där man ser lite grann av Eklunds enorma växthus. På klippan, längst borta, det är grannens förfallna villavagn, som Kivinen ungar bruka snoka.

Så snart Jaana-Mari hade sett Jasmiina, då utbrast hon: "Pappa, titta, enorma flicka!".

Jasmiina hade med sig en stor knall lager eftersom hon är en stor vän av krigslekar. Jämt hon lekte med Kivinen barn krigslekar på den stora gräsmattan. Janette hade slagit upp ett tält.

Från och med nu började Johanna och Jaana-Mari att kalla sin kusin för tältfixaren och det blev snart en familj insiderslangord. Johanna har smittat namnblyghet i lillasystemen.

Kusin Misha kallar Johanna och Jaana-Mari för pallpojke eftersom en gång han hotade slå sin syster med en röd träpall som Verner hade snickrat.

Den treåriga Vipa samlade dagmaskar fickorna fulla och gick sedan till sin mor för att visa sitt byte: "Mamma, koka Snake" Anni studsade upp på soffan i deras stora husvagn och bad ta av byxorna. Hon tog av byxor så Anni kunde andas ut; det bara var maskar. Man kan aldrig veta vad en treårig kan få för sig tänkte Annie.

Då Anttis familj skulle åka hem, så Hissu skulle inte ha velat släppa än sons familj eftersom de bor så långt borta och tycker mycket om Johanna och Jaana-Mari.

Den busiga farmodern gick runt husvagnen och hade gaffel i handen och skojade att hon skulle punktera däcken. Då Antti började garva: "Haha, gör det men det blir lite svårt nämligen bil och husvagn har massivgummidäck!" Då Hissu skrattade: "Hihi, jag är mästare att punktera massivgummidäck och jag punkterade kondomen och det var då lille Antti fick befruktning!" Hela stugtomten ekade av ljuvliga snorskratt.

Antti och Anna längtade hem eftersom de var oroliga om huset har fått vara ifred av ligister. Den senaste tiden det har inte varit skadegörelse och det är tacka hunden Rikitus men nu under semesterresan hunden är borta så det kan bli objudna gäster. Visst de har inbrottslarm som är kopplat till polisens alarmcentral men de litar inte så mycket på polisen eftersom utryckning tar en halvtimme och då har inbrottstjuven hunnit länsa huset och lämnat platsen. Ännu mindre de litar på vaktbolag eftersom väktarna kan skvallra till sina kriminella kompisar att den och den villa är öde. Sedan det är omöjligt att få fast inbrottstjuven eftersom väktarna skyddar sina polare och påstår att det var lugnt då de gjorde rond.

Nyligen Antti och Anna har fått reda på att den stora rikstäckande vakt- och säkerhetsbolag S-L Safety har plundrat bankautomater men polisen har inga enda spår eftersom de litar blind på S-L Safety. Antti och Anna är helt säkra att gorillor på S-L Safety har länsat bankautomaterna i Forssa och omnejd. Ungefär samtidigt det hände precis samma i Skandinavien.

Det blev augusti och semestrarna var över. Johanna började på femman och de andra i klassen började fjärde klassen. Fortfarande på rasterna hon brukar leka leken jag-rörde-dig-sist med killar. Det är bra stämning i klassen. Alla tycker mycket om den härliga busiga Johanna. Hon trivs inte med andra tjejer. Hon är lite rädd för den tuffa Petra Jäppinen och Janette Seppälä samt Mari Sulalampi. Petra har en dold dyslexi som varken hon och Johanna vet. Dyslexin gör henne rastlös och ibland små retar den annorlunda Johanna men det är inte så farligt. Janette Seppälä låter tuff så Johanna är lite rädd för henne. Samma sak med Mari som är helt besatt av boboll och brukar ofta vifta med slagträn så att hon verkar vara våldsam men så är det inte. Några gånger klassen har klassmöten med elever och pedagog för att diskutera gemensamma saker. Mari har lovat fixa ordförande klubban. Då hon var ivrig och överenergisk. Det är hon och drömmer att bli mästare i boboll.

I höst Jaana-Mari började skolgång och detta betyder att hon har blivit en stor flicka. Hennes klassrum är mitt emot Johannas klassrum, andra sidan av mittenkorridor. Mellan klassrummen, mitti korridoren, det är en avlång lågt hylla. Om dörrar till båda klassrummen stå öppet så Jaana-Mari ser storasyster sitta inne i sitt klassrum och glasögonen sitter lite snett.

På grund av sina brillor Johanna önskar att klassrumsdörrarna skulle vara stängda.

Johanna försöker undvika lillasystemen på grund av glasögonen. Så fort hon ser lillasystemen, då springer hon bakom hörnet. Det finns ingen vettig förklaring till denna helgalna glasögoncirkus.

Så fort när Johanna blir av med någon konstighet så det dyker upp en ny. Några år sedan hon brukade grymta som en gris. I början föräldrar tyckte att det lät roligt men till slut de tröttnade och blev oroliga om detta skulle bli en vana och hon skulle grymta även i skolan. Det gör hon så fort hon blir ivrigt glad. Just därför hon har fått pajas rykte. Johanna brukar då och då vifta sina händer framför ansiktet. Då hon sitter framför bordet och blir glad av någon sak eller blir intresserat av någonting, så börjar hon krasa undersidan av bordet eller viftar med båda händerns fingrar överläppen. Då hon ser ut som en buse. Ibland hon brukar göra med övre läppen så kallade snusarrörelser; drar överläppen mot näsan och böjer näsan nedåt. Denna lillasyster brukar kalla för snusande.

Hennes nyaste ryck är att släppa fis liknande läten. Det är ingen prutt utan hon låter luften gå mellan övre framtänder och överläppen så det låter exakt som diarré fjärt. Hon inbillar att diarrén skulle rinna längs byxben medan hon skapar läten i sin mun. Man kan bara undra vad är det som rör i Johannas lilla blonda huvud.

Jaana-Maris pedagog är en ung livlig, småtjocke, kortväxt, kortbrunnhårig Esa Ikonen som tycker mycket om Johannas tidningsläsplatta. Så fort när den utkommer så han kopplar den till PC-projektor så att eleverna ser den på den stora bildskärmen längst fram i klassrummet. Visst den finns även på hemsidan men det finns mer innehåll i själva läsplattan. Studierektorn bara skannar det allra roligaste på skolans hemsida.

Jaana-Mari tycker att storasystems publikation är rolig men ändå hon skäms eftersom systemen inte är som alla andra. I Nyslott, då fyraåriga Jaana-Mari, plötsligt viftade minilaseruppskärare så att laserstrålen förorsakade sår i storasystems arm. Det blödde som ox hals. Sådan tur det inte blev allvarligare skador.

Jaana-Mari hade fått minilaseruppskärare av mamma för att hon skulle lära sig tälja trögubbar. Hon hade samlat i skogen träklossar till sin yngsta dotter. Nu när Jaana-Mari hade viftat med minilaseruppskärare så att storasystem blev skadat så mamma beslagtogs minilaseruppskäraren. Detta är förmodligen Jaana-Maris enda värsta hyss. Annars är lilla Jaana-Mari mycket snäll. Kanske blev hon irriterad av storasystemen eftersom hon är annorlunda.

En annan småtökig grej hände även i Nyslott, när systrarna var redan i sina sängar, plötsligt Johanna fick en konstig idé och pissade i ett litet plastkärl och kastade pissen mot lillasystemens ansikte. Då började lillan svära och hämnade och pissade i samma plastkärl, som låg på lekrumsgolvet, och kastade pissen mot systemens ansikte. Kanske detta var en del av anledning till att Jaana-Mari viftade med minilaseruppskäraren och skar storasystemen. Nu efterhand har Jaana-Mari ibland ångrat att hon inte skar halsen av Johanna. På någon anledning detta upphetsar Johanna fast hon inte ens vet var är upphetsning för något. Så fort när mamma och pappa hör yngsta dottern säga så då naturligtvis de kritiserar henne att så får man inte säga.

Varje kväll vid läggdags Johanna brukar vara pratsam och babblar till lillasystemen. Härmdagen när magister Ikonen frågade sina elever att vad är deras irritationsmoment. Jaana-Mari sträckte upp handen och svarade att för henne stör mest storasystems babblande vid läggdags så att det inte går sova. Esa ruskade huvudet och mumlade: "Sicket folk, sicken Johanna!" Petra berättade på sin tur att henne irriterar alla dessa stinkande skittåna. Då magister sa att så där visat får man inte kalla andra människor. Då Petra: "Hur då människor, jag menade om mina egna tår som brukar stinka." Då Esa började skratta och rekommenderade tvål användning. Han trodde att eleven syftade på assyrier. Egentligen just det hon menade men vågade inte säga.

Esa Ikonen har lite grann nitiska drag det vill sägas allting ska vara så märkvärdigt. Förra året han var pedagog för tredje klassen. I höst hans gamla elever började i Ristos klass och det blev en samlingsklass för fyror och femman, nämligen Johanna. Bara en elev går på femman. Nino går på fyran. Nu på hösten det kom ytterligare nya elever från pedagog David Linnas klass. Nu på hösten David blev pedagog för nya kajanaländska treor. Han är en långväxt och har ljust igelkottsfrisyr. Håret ser ut som stora spikar. Anledning till att man sammanslog flera klasser är att Villmanstrand inte har råd att ha flera kajanaländska klasser. Hans öknamn är Covid som han är yclest stolt över.

Från Esas och Davids klasser det kom läckra killar till Johannas klass och en av dem heter Rico Anttila, han som brukar vara med och leka leken jag-rörde-dig-sist. Han har också några gånger följt med Nino hos Johanna på fritiden. På någon anledning Johanna aldrig kommer ihåg hans namn och inte tänker att det är en kompis till. Bara Johanna har noterat Nino och Kari. Rico har kort ljust igelkottsfrisyr. Nu när Rico Anttila blev officiellt Johannas och Ninos klasskompis så de jagade oftare Johanna på rasterna. Johanna älskar sådana lekar. Ibland med i leken var en av de nya klasskompisar som heter Misha Forsberg. En dag Johanna råkade kasta en liten sten mot Misha så att han fick sår i tinning. Hon blev rädd och sprang bakom skolhuset men där hon fick smyga tillbaka eftersom bakom skolbyggnaden det är ettornas skolgård det vill sägas lillasystemen kan se henne med glasögon. Nu Johanna inte vågade visa sig för sina egna klasskompisar eftersom hon råkade på skoj kasta stenen men inte heller vistas på ettornas skolgård på grund av sin glasögonrumba. Det var inte meningen att skada Misha utan hon råkade vara kasta stenen utan att tänka. Hon blev livrädd om klasskompisar är arga till henne. Lite senare Nino och Rico såg henne stå alldeles bakom hörnet, utanför fönstret till matsalen i husgaveln. Johanna såg att inne i matsalen matsalsfarbröderna förberedde dagens lunch och hade inte tid för henne, inte hon heller gick in eftersom hon var stressad. Bara på eftermiddagsrasten hon brukar smyga in i matsalen. Nino och Rico gick mot henne och sade att ingen är arg och det bara var olyckshändelse. Då Johanna vågade gå efter killarna till skolhälsovården för att be om förlåt. Misha satt inne hos skolläkaren och hade ett plåster i tinningen. Johanna gick med darrande ben till skolhälsovårdens lokaler, samma lokaler där hon hade rotat tillsammans med logopeden. Nu hon är livrädd om doktorn och Misha skulle rota ut hans tänder.

Misha var lugn och satt på en läkarpall. Hon bad om ursäkt att hon råkade kasta stenen att det inte var på flit. Han sa att det är lugnt och de glömmet det inträffade och hon inte behöver vara orolig. Så snälla klasskompisar har Johanna Kivinen nuförtiden. Pedagogerna fick aldrig veta om det inträffade eftersom hon hade bett förlåtelse. Skolsköterska, Doris Kiminkinen, har tystnadsplikt så hon skvallrade inte. Johanna är blyg till Misha eftersom han är namnet till kusinen. Samma sak med Rico. Johanna har förstådd att Rico, Misha och Nino är snygga killar men dessvärre hennes sexualitet inte har vaknat än. Så länge hon inte kan bli kär. Hon är bara 12 år, snart fyller 13. Killarna är några år yngre. Fortfarande Johanna brukar så fort hon är ensam hemma ringa till Nino. Hon är alldeles för blyg att ringa till pojkar då föräldrar och lillasystemen är närvarande.

Flickorna har inte ännu egna mobiler men de får låna familjens kommunikationsapparat som finns alltid i tamburin. Anna och Antti har personliga mobiler. Det är inte bra om barnen har egna mobiler eftersom då det kan lätt bli bussamtal. Tänk om ungarna skulle busringa till larmnumret, precis som Anna och Antti brukar tänka.

Kommunikationsapparaten inte har bildtelefonfunktion för säkerhets skull; tänk om pedofiler skulle råka ringa sent på kvällen och döttrar skulle svara och då galningar skulle se lättklädda barn.

Familjen har prenumererat flera år seriebildplattan Naku Nankka, som är mycket populär seriebildplatta för barn men även många vuxna läser den eftersom det finns massa luriga fräckisar men dessa är kamouflerade så bra att barnen inte förstår dessa. Denna lustiga seriebildplatta handlar om en man som går utan byxor men har bara på sig matrosjacka och sjömannakeps. Det syns inga könsorgan och rumpa. Bildplattans skapare, Katariina Parkkinen, har inte gjort dessa kroppsdelar eftersom seriebildplattan är försett för barn. Seriebildplattan hon gör med hjälp av med en dator och omvandlar foton till animerat form som man kan titta med pilknappar.

Huvudfiguren Naku Nankka bor i den fiktiva staden Nankkalinna och han har en rik och snåle farbror Kim, som har alla sina pengar hemma i sitt stora hus. Naku Nankka är fattig som kyrkråtta.

Hos honom bor tre brorsöner som ibland gör små bus till sin farbror som i sin tur tigger jämt pengar av sin rike och snåle farbror Kim von Nankka. Alltså mycket rolig seriebildläsplattan som Anna måste läsa högt för sina barn fast de kunde läsa själv.

Johanna och Jaana-Mari kräver att det måste vara just mamma som läser Naku Nankka. De tycker att mamma har den perfekta radorösten det vill sägas behaglig klingande röst att lyssna på. Ibland har pappa försökt läsa seriebildläsplattan för sina döttrar men de gillar inte hans djupa mörka röst. Mamma har skämt bort döttrarna genom att läsa alla möjliga och omöjliga läten som det står i seriebildläsplattans rutor. Om man pekar ljudtexten så det kommer den perfekta ljuden. Anna klarar att imitera dessa läten. Antti brukar bara läsa pratbubblorna och det låter monotont. Om man pekar pratbubblan så det kommer automatisk uppläsning men det är robotläte så en mänsklig röst känns skönt. Seriebildläsplattan kommer ut varje onsdag och efter skolan det blir högläsning inne i föräldrarnas sovrum eftersom där finns den breda parsängen så de båda döttrar får plats var sin sida av mamma. Det ska finnas gott om godis då det är högläsning.

Då det är ledigt från skolan så systererna tävlas att vem som tömmer brevlådan för att titta seriebildplattan först. Då det ofta blir lite småbråk och ibland de spottar mot varandra. Fast döttrarna har säkert själv läst seriebildläsplattan så ändå mamma måste högläsa.

Under högläsning hunden Rikitus ligger på golvet och på skoj nafsar lite grann på Johannas fötter. Det gillar hon. Hon tycker att det känns skönt och det fungerar som fotmassage. Collie har sylvassa tänder men vovven är så snäll att den bara lätt nafsar Johannas fötter och på skoj små morrar.

Efter högläsning Johanna lägger seriebildläsplattan i sin träkista. Fortfarande vid sidan av kistan det står många gånger överstruken namnet Nino som lillasyster har skrivit och storasyster har kladdat över men namnet syns tydligt. Kistlocket är täckt med övergiven linoleummatta.

Bredvid träkistan i det är ett gammalt skåp som blev över efter köksrenovering efter inflyttning. I det smala skåpet Johanna förvarar sina gamla skolskrivplattor, ett slags digitala häften.

Hon har raderat bort allt från skolan och ritat och skrivit massa skojiga saker.

Då Johanna hade visat skrivläsplattorna till Nino så han skojade att hon skulle ha snodd skrivplattorna från skolan och skojade att han skulle ange detta till pedagogen. Då hon blev ledsen och orolig men lyckades bra dölja gråt eftersom hon inte kan bli sur till Nino. Hon är översnäll. Visst hon klarar bli arg men är kortsinnad. Hon har aldrig grålat med Nino, inte heller någon annan i skolan. Johanna är ingen bråkstake fast ibland kan lite grann muntligt reta någon men det inte är så farligt om motparten har humor. Bara synd att Johanna inte är vana att krama sin bästa och ende vän. Så länge hon inte kan bli kär men det kommer.

Andra sidan av träkistan det står vita avlånga stereobänken utan stereoapparater. Hennes enda musikspelare är familjens första bärbara DAB-radioapparat med inbyggt mp3-spelare. På stereobänken det står små dockhus som bildar en dock stad. Det är en Lego liknande byggsats så att barnen kan bygga sina dockhus. Dockhus byggsats är tillverkad av estniska Mängida head Inc. Fabrik finns i den syd estniska staden Mus Salu. Där företaget driver en nöjespark där allt är byggt av fabriken små byggsatser. Mus Salu nöjesparken är ett populärt turistmål och skandinaver brukar garva till den lilla staden eftersom deras snuskiga fantasi börjar flöda. Sydskandinaver från Billund i Jylland inte riktigt gillar nöjesparken och Mängida heads byggsatser eftersom dessa liknar på Legos.

Fortfarande Legos finns och Lego tillverkaren har otaliga gånger försökt stämma sin estniska konkurrent för plagiat men förgäves. Mängida head påstår att deras produkter är dockor för flickor medan Legos är allmänna byggsatser för båda könen.

Vänster om stereobänken det är den sneda trekantiga vinddörren. Dit vågar Johanna inte gå ensam. Bredvid vinddörren, mitti Johannas rum, det står en grön bokhylla som har farfar snickrat mitten av förra decenniet. I början bokhyllan hade skrivbord men i flytten Antti kapade av den för att den skulle ta mindre plats i flyttbilen. Skrivbordets hurts delen står i hörnet i rummet, bredvid dörröppning till Jaana-Maris rum.

I bokhyllan Johanna har sina få traditionella böcker både digitala läsplattor med vackra djursagor och sina gratis broschyrläsplattor som hon har tagit med sig från shoppingcentraler och rastplatser. Överst på hyllan hon har också en Bibelläsplatta för barn. Den är mycket helig för henne och vill inte skämta om den heliga skriften. Bibelläsplattan hon fick mitten av förra decenniet från evangelisk-lutherska församlingen som kallas nuförtiden för European Church. Det var Gudstjänst för småbarn. Anna bestämde sig besöka i kyrkan med busiga dottern i hopp i fall hon skulle bli lugnare. Nuförtiden i Europa finns tre stora kyrkor; European Church, Catholic Church och Islamic Society.

Den förstnämnda är största. De flesta européer är evangelisk lutherska. På andra plats kommer katolikerna. Muslimer är en god trea.

På motsatta väggen till långbänken det är dörröppning till Jaana-Maris rum. Just detta är olyckligt eftersom lillasystemens kompisar måste passera Johannas rum. Jaana-Maris rum är lite större. I ena hörnet i hennes rum det är en löstagbar vägg med ett slags gömställe. Ovanpå det är ytterligare ett gömställe. Där uppe fanns en papperspåse som innehöll ett tjockt rep, all sannerligen brandlina. Jaana-Mari tog linan ut och knöt den runt en gren av körsbärsträdet för att hon kunde klättra. Hon älskar att klättra i träd som en schimpans. Även Jaana-Mari har en dock stad och dessa byggsatsklossar som hon inte vill ha, stoppar hon bakom den löstagbara väggen. Bakom denna hörnvägg det är vinden men man kan inte gå dit eftersom mellan det har byggts vägg av lösvirke.

Jaana-Mari inte är ett dugg rädd för någon Sulo och hon tror inte heller på spöken. Fönstret i hennes rum vetter mot fasaden; därifrån man ser tydligt Porstua skolan andra sidan av Enhörningsvägen. Här systrarna brukar titta då pojkarna kommer till trädgården. Nino, Kari och Rico har fått vana att då och då komma hos den lustiga flickan. Inte heller killarnas sexualitet har vaknat än utan det bara är ren barnlek. Fönstret i Johannas rum finns i husgaveln som vetter mot grannhuset där bor pensionerade sjökaptten.

Han är nästan aldrig ute och sitter inne och spelar det mesta Facebook-spel. Andra sidan av Kivinens villa det bor en annan pensionär. Huset syns knappast på grund av enorma syrenbuskar. Det finns inget buskage eller staket mellan den gamle sjökaptten. Just därför några år sedan vandalerna hade kunnat dra hans hammock till Kivinens sida. Numera vandaler vågar inte mer göra sina rackartyg och det ska man tacka hunden Rikitus.

I Johannas rum, mellan dörröppningen till lillasystemens rum och trapporna ner, det är låga vägghyllan. På hyllskivan hon har krimskrams som till exempel blommor, tomma parfymflaskor som hon har fått av mamma samt hårspännen. På väggen det hänger liten notisbildskärm. På skärmen det står kvar farmors text; Välkommen till stugan i Pargas... Johanna har inget hjärta att radera bort farmors hälsningsfras. Hon tycker synd om allt möjligt, även om prylar så hon inte har något hjärta att kasta bråten.

Trapporna är väldigt smala så man får gå försiktigt för att man inte ramlar. Några gånger Johanna har ramlat ner men sådan tur hon inte skadade sig. En gång hon hade familjens äldsta DAB-radio i armhålan som hon råkade tappa i trappan. Hon var säker att radion gick sönder men där hade hon fel. Apparaten fungerar som den ska. Kvalitetsprodukt. Bara skalet lite grann sprack men själva elektroniken skadades inte. Antti snickrade ett nytt skal av plywood så radioapparaten fick helt ny utseende, lite kantigare. I höst Johanna och Anna gick på bio för att se en UFO-film för tonåriga. Filmen heter MB - Marcow Being där en kortväxt rymdvarelse landar sydväst om Väneren i Skandinavien där barnen hittar varelsen först och lär olika saker samt försöker undngömma varelsen från vuxna som vill utforska skepnaden. Till slut varelsen som heter MB, avslöjas av vuxna och det blir tillfälligt forskningslaboratorium utanför villan där barnen bor. Till slut varelsen får kontakt till sin planet och andra varelser kommer och hämtar varelsen. Rymdfarkosten landar på Halleberg. Barnet som först hittade varelsen, få äran att ge adjö. Hen cyklar till berget med sin terrängcykel. Varelsen upprepar ofta att de vill mejla hem. Till slut barnet i huvudrollen lyckas tillverka speciella e-postapparaten som klarar mejla till den avlägsna planeten. Då varelsen stiger ombord så många i biografen blev rörd och torkade tårar. De som ville, fick klä upp sig i data hjälmar med ögonlappvideo som sitter i hjälmvisiren. Johanna och Anna hade på sig datahjälmarna och då filmen såg verklighetstrogen ut. De båda tyckte att filmen var mycket bra och nästa dag Johanna köpte läsplattan om filmen där det står hela historien i text och videoklipp. Jaana-Mari fick inte se filmen eftersom åldersgräns var 11 år. Istället hon tittade filmen om special byggda elbilar som kör fort på grusvägar.

Skolutflykt till Saimen

En dag Johannas klass gjorde utflykt till ön Björkbo mitti Saimen. Där finns turistmål Miikkulainens by med små stugor som passerar på den urgamla finska schlagerklassiker. På ön man kan läsa fakta om vikarsälar som kallas på Saimen för Norppa. Man har omringad ön med jordvallar för att flodvattnet inte skulle skölja bort de små stugorna. Det är ett konstgjort ö. Dit kommer man med katamaran, Jet Virtakanava som är större, finare och nyare än Jet Haahka. Katamaranen åker från centrala Villmanstrand, bakom Leiras läkemedelsfabrik.

Nu förtiden denna gamla finska läkemedelstillverkare har byggt en stor fabrik i Villmanstrand för att man skulle vara närmare Karelen och Rysslands stora medicinmarknader. Här finns huvudkontoret. En annan fabrik finns i skandinaviska Kristianstad. Framför läkemedelsfabriken det är två bilhandlare; Volkswagen och Brandia-OJA. Den sistnämnda säljer först och främst Brandia bilar. Bakom bilhandel det är Imatra-Fredrikshamn motorvägen.

Andra sidan av vägen det är Porstua idrottsplatsen där skolor brukar ha idrottsdagar. För några år sedan på idrottsdagen Kaija Kaskinen serverade korv med bröd som hon kallade för hundkorv. Detta fastnade i Johannas elefantminne.

Denna gång Johanna inte pillade på några spak ombord. Hon tyckte om katamaranen Jet Virtakanava som är många gånger finare än den gamla ruttna Jet Haahka. Ombord det är en liten kiosk där hon köpte gamla hederliga Pommac. Det var varm dag när de besökte ön Björkbo.

Efter utflykten eleverna tog stadsbussen till Jonna. Därifrån Johanna gick hem. Hon såg att klasskompis Petra Jäppinen bor på ett villaområde mellan läkemedelsfabrik och Jonna. Så fort hon hade stigit av bussen så hon blev så glad att hon ställde sig på ryggen mitt i busshållplatsen så at gruset dammade.

En eftermiddag när Antti var på kvällsskift och Anna var hemma med barnen och hunden, så släppte hon Rikitus ut i trädgården. Vanligtvis lämnar hunden inte trädgården men den här gången bestämde sig hunden att ta en liten promenad på egen tass. När Anna hade märkt att hunden hade rymd så hon gick med tjejerna för att leta efter jycken. Hunden hittades inte.

Lite senare på kvällen kommunikationsapparaten vaknade till liv när polisen ringde och meddelade att en hund har hittats på golfbanan som har deras telefonnummer i halsband. Anna svarade att det är vår hund som försvann idag eftermiddag. Polisen berättade att hunden hade hittats på golfbanan som hade sprungit efter golfbollar. Sedan polisen hämtade hunden och nu jycken finns i polisens förvar. Anna sa att hon ringer till make i jobbet eftersom han har bilen. Så gjorde hon. Antti kom från jobbet iklädd i blåroda Fenno-Brandcar overall för att hämta hunden från finkan. Sådan tur att Johanna hade skrivit telefonnummer i Rikitus halsband.

Villmanstrands polishus ligger vid utkanten av torget. Från reception han hänvisades till källaren där finns finkorna. När polisen öppnade dörren så kom Rikitus svans mellan bena hos Antti. Polisen, en långsmale Kari Sorjonen, skrattade att det inte är tvekan om vems jycke det handlar om.

Antti hade tur när polisen inte kom på att kontrollera hundskatten, för Kivinens inte har betalat hundskatt inte heller har registrerat hunden till det federala skattekontoret. Kivinens tenderar att betala så lite skatt som möjligt.

År 2013 familjen Kivinens började planera att bygga en villa norr om Tammerfors eftersom de ville ha lite variation. Visst de trivs bra i Villmanstrand men där är matpriset dyrare av flera anledningar; geografiskt läge och storstads trakt. Viborg är en stor stad men ingen miljonstad. Det är inte långt till Saint Petersburg i Ryssland.

Det är långt mellan Forssa och Vattula. Om man ska till Forssa då man måste passera finska huvudstadstrakten med ständiga trafikstockningar och avfarter. Om man väljer istället de mindre motorvägar så det blir ännu värre; man bör hela tiden vara observant att inte missa avfarter. De mindre vanliga landsvägarna är så smala att man hela tiden är rädd att krocka med lastbilar. Antti och Anna kom på att det inte skulle vara långt från Tammerfors varken till Forssa varken Vattula. Början av april Kivinens åkte till Tammerfors för att kolla villatomter i den nordöstra förorten Virtaus som har en gång i tiden varit egen kommun men numera den är en del av Tammerfors. Flickor tog ledigt från skolan. Föräldrar vädjade till att de inte skulle säga någonting om flyttplaner eftersom det inte är helt säkert.

Virtaus största arbetsgivare är solpanelfabrik Suner som äger privat gymnasieskola med inriktning på uttrycks-konst. Företaget har för några år sedan grundat ett utbildningsbolag som driver privata specialskolor och dagliga verksamheter i Kuopio och i Vänercity i Skandinavien. Så länge gymnasieskolan i Virtaus är en vanlig normalskola men det finns planer att göra den till en specialskola. Suners syfte är att utrota ordmonstren som funktionshinder och efterbliven. Istället man ska försöka kalla den stora majoriteten som inte har några diagnoser för de normalstörda.

Kivinens tappade intresse att bygga villa när de hade sett tomterna som var lervälling och det var långt till Virtaus centrum. Säkert det skulle ha kommit fler butiker men det skulle ha blivit dyrt att palissad tomten. Antti och Anna har blivit rädd för vattensjuk mark. Det är just sumpmark som svalde tältet sommar 2011.

Mellan Virtaus centrum och villatomterna det är en gammal lyxvilla Haavisto som ligger ändan av en privat väg. Såklart Kivinens inte började snoka andra människors hus. Kivinens kollade hyreslägenheter i centrala Virtaus men lägenheterna var svindyra så de åkte hem.

Hemma de började fundera att flytta till Kuopio. Därifrån det inte är långt till Vattula. Till Forssa det går direkt motorväg så man slipper ha avfartsrumba.

Början av maj månad Antti åkte ensam till Kuopio för att söka arbete från en fläktfabrik som tillverkar olika sorts fläktar till bostäder, företag samt datorer. Företaget har sina arbetarbostäder i den östra förorten. Han filmade från köpcentret som går över huvudgatan som en bro.

Familjen hemma i Villmanstrand tittade på Kivinen Arenan att hur det ser ut i Kuopio. Speciellt Anna och Johanna blev intresserade. Jaana-Mari var mot men var tvungen ge upp motståndet.

Om ett år även Johanna skulle ha varit mot flyttning men vi går inte före i handling.

Numera det är så lätt att göra sådana privata direktsändningar på nätet så att hela familjen inte alltid behöver följa med till varje utflykt. Många dagens människor är födda i direktsändning på nätet och två av dem är Johanna och Jaana-Mari. Även Antti och Anna är födda i direktsändning men den tiden videobildkvalitet var dålig så att bilden hoppade hela tiden och det blev irriterande stillbilder på grund av dålig täckning men idag det är mycket bättre bildkvalitet. Under videokonferens Antti berättade medan han filmade att det finns en ledig plats på fläktfabriken. Bostadshuset för arbetare ser jättemysig ut; punkthus med sex våningar vid utkanten av Skatkärr.

Alldeles bakom huset det är skogsmark med en klippa. Det broliknande köpcentret ligger mitt i området. Inne på köpcentret det finns massor av butiker; tre dagligvarubutiker, två banker, en kiosk samt flera stycken mindre butiker. Då Antti hade kommit hem så gjorde de den slutgiltiga beslutet att flytta till den lovade staden av Kalakukko. Bara Antti och Anna kan tänka sig äta Kalakukko men inte döttrar. Johanna har lyckats snitta i lillasystemen fisk avsky. Jaana-Mari inte har fiskfobi och vågar röra på fisken men inte vill äta.

Johanna på sin tur vågar inte ens vada på badstrand eftersom hon inbillar sig att råka trampa på fisken och sedan ben skulle sticka i foten. Några år sedan hon lekande lätt vågade plaska i strandlinjen till hon upptäckte fiskyngel. Då hon fick kalla kårar i sin rygg.

Kivinens sålde villa och flyttade provisoriskt i höghuset till Lövängsvägen, samma hus där de bodde tre år tillbaka. Nu de flyttade i den mittersta trappan på fjärde våning. De la märke att familjen Gandalfi bor kvar i trappan bredvid på femte våning. Nu Jaana-Mari inte har långt hos Petra som bor på Utlandsgatan bakom huset men snart, efter sommaren avståndet växer markant.

Johanna förstår inte än att snart hon inte ser mer Nino och hur mycket hon kommer sakna Nino gotter Backman. Hon har nästan glömd kompisens öknamn men inom kort hon kommer ihåg alldeles för mycket allt som handlar om honom samt hans namn. Hon kommer snart inse att vad den riktiga kärleken är för något, vad förälskelse är och fetischen för några.

Petra Järvinen berättade för Jaana-Mari att macken på närheten säljer mycket bra godispåsar som mackägare själv blandar av lösgodis. Även Johanna blev sugen av mackens egen godispåse. Nu systrarna delar igen rum. Några gånger Johanna är med i rummet då Petra är med men oftast hon sitter i vardagsrummet och ritar med sin ritplatta. Nu efter flytten Nino kommer inte mer. Det är lite längre från Munvägen samt Kivinens har inte längre trädgård där det var skönt att leka jag-rörde-dig-sist leken.

En vårdag Kivinens handlade precis som vanligt i varuhuset Coop Huom! som ligger bakom Fenno-Brandcar industriområdet, andra sidan av ringvägen vid hamnen. Nästan varje gång flickorna tjarar till mamma och pappa att få byggklossar. Såklart översnälla Anna och Antti ger upp för att slippa höra gnäll och gråt. Denna gång Johanna hittade en grismask som hon ville ha. Sådan tur gummimasken kostade mindre än byggklossar så mamma och pappa köpte den till henne. Jaana-Mari fick en leksaksbil av märket Roll5head.

Ett tag sedan Johanna fick en vit T-shirt med Rolls Royce reklam. Nu på sommaren hon ofta har på sig Rolls Royce T-shirt, även i skolan. Johanna är mycket stolt över pappas bil. För några år sedan hon var alldeles besatt av Rolls modell 5Head och tjarade hela tiden att pappa skulle köpa en sådan men dessvärre den modellen är mycket dyr.

Förra året Antti bytte till den senaste årsmodellen men inte den dyra 5Head. Den förra bilen var ljusblå. Nu han har vinröd. Jaana-Mari har ofta på sig tröjan med bilden av den legendariska nätförfattaren The JT utan tröja som spänner upp sina armmuskler. Inte ofta Johanna använder grismasken. Hon tänkte kanske ha den på sig nästa gång när Nino kommer på besök men dessvärre han orkade inte gå från Munvägen till Lövängsvägen eftersom numera Kivinens inte har egen trädgård.

På skolavslutningen när Johanna hade meddelat att hon ska flytta till Kuopio så Risto Kurkinen blev ledsen och var tvungen gå ut för att gråta. Han inte kunde gråta framför sina elever. Han tycker att det är sorgligt att hennes tidningsläsplatta inte längre kommer ut. Nu det blir färdig skrattat precis som Risto tänkte i för sig själv. Han gick till personalrummet och öppnade sitt klädkåp och tog fram en whiskyflaska och tog en rejäl hutt som tröst.

I hans skåpdörr det inte finns några atomkraftsklistermärken. Han inte vet om kärnkraften är bra eller dåligt. Såklart kärnkraft behövs för att samhället skulle få elektricitet men vad göra med avfallet? Är radioaktiva batterier så säkra som det sägs, har Risto Kurkinen otaliga gånger funderat med frugan Ritva.

Nu han känner sig vemodig att favoritelev slutar och skulle ha velat krama henne med det ville inte hon eftersom Kivinens inte är vana att krama varandra. Det är verkligen synd för annars Johanna skulle säkert ha kramat Nino. Även Nino och Rico kände vemod att den lustiga blondinen slutar men pojkarna förstod inte än att det är på allvar.

Johanna inte kan ens ana Ninos framtida yrke och hur och var de kommer att ses. Det blir så sent som på 3000-talet. Så länge många människor tänker att det är avlägsen framtid men egentligen det inte är så många år till det nya millenniet. Idag det skapas vilda framtidsvisioner om 3000-talet.

Anna filmade med multimediekameran i döttrarnas klassrum för att de skulle få trevliga minnen. Såklart filmningen hamnade på Kivinen Arenan samt det var livesändning. Nu det skulle ha varit roligt om Johanna skulle ha kramat Nino men ingen idé ens föreslå detta, tänkte Anna medan hon filmade. Johanna stod mitt i klassrummet och såg stressat ut. Anna vet att orsaken är glasögon. Klasskompisarna stod ryggen mot kameran som var koncentrerade sig till pedagogen som berättade någonting.

Jaana-Maris pedagog, Esa Ikonen bor bakom gränsen i Viborgs förort, Hanukka, som ligger sydväst om staden. Söder om Hanukka det är tågbron som går mellan Åbo-Helsingfors-Saint Petersburg. Väster om Hanukka det är Saimen kanal.

Kanalen ägs numera gemensamt av europeisk delstat Finland och Karelen. Finland ansvarar om underhåll. Öster om Hanukka det är Viborgs nya centrum, Stockön. Längs Saimen kanal det går motorväg mellan Villmanstrand och Viborg. Ibland Esa arbetspendlar med bil men oftast han tar pendeltåget.

Nu på skolavslutningen även Esa var chockat att systrarna Kivinen slutar. Även han kommer sakna Johannas tidningsläsplatta.

I år Johanna har fått stödundervisning i matematik av ljushårige krullige Markus Ruhanen som har fått ett nyrenoverat gruppum i skolans andra ända. I samma grupp med Johanna tillhörde två kajanaländska elever från andra klasser, ljushårde Marlon Nisula och Tiina Räsänen. Marlon är en riktig lipare och kan börja gråta mitti lektion så att pedagog Markus har fått rosa färg på ansiktet. Under vårterminen Johannas klass hade ett stort grupparbete. Raggarkillarna gjorde specialarbete om deras favoritband Stray Dogs. Nino och Rico gjorde specialarbete om Facebook.

Eftersom Johanna inte är speciellt social så hon fick själv samla fakta om Europa. Så länge hon inte är så himla intresserat om samhället och inte vet speciellt mycket om Europa fast hon är europeisk medborgare och bor i den europeiska federationen. Europa är mer än statsförbund.

På fritiden Mamma och pappa hjälpte henne att gå till huvudbiblioteket i centrum. Biblioteket ligger i affärshuset Sun. Då specialarbeten var klara så pedagog skannade allt i en stor läsplatta som delades till samtliga elever i klassen. Johanna blev roat att raggarkillarnas specialarbete innehåller massor av hjärter och låttexter.

I Ninos och Ricos specialarbete det står exempel att hur gamla klasskompisar återses på Facebook efter många herrans år. Johanna bestämde sig spara specialarbete läsplattan som minne från skolan i Villmanstrand.

Nu efter skolavslutning Johanna var så ivrig inför flytten att hon komihåg inte att sakna Nino. Nu hon skulle ha haft bra tid att säga adjö till sin bäste och ende kompis.

Början av juli det var flytt dagen och familjen sa adjö till Villmanstrand. Johanna gillar flytta eftersom då man kan ordna sina varor på nytt.

På väntan av flyttbilen Anna och barnen rastade hunden längst bak i området, bakom huslängan på Utlandsgatan, där finns promenadstigar kors och tvärs. Bakom skogsduge det byggs för fullt ett nytt bostadsområde, Linahake. Dit går Stenbruksvägen som börjar från Roope Ankas väg, där det är macken. Då Linahake har blivit färdigt byggt så vägen Stenbruksvägen förlängs ända till Enhörning och då vägnamnet ändras till Enhörningsleden.

Då den gamla vägen Enhörningsvägen blir som återvändsgränd direkt efter de sista villorna.

Johanna gick upp på ett backkrön och tittade mot Linahake. Där syns massor av lyftkranar och grushögar.

Hon kände vemod att lämna kära Villmanstrand. Hon kan inte ens ana att senare hon kommer att sakna mycket mer än bara staden.

Villmanstrand har blivit känd av de läckra Norppa bakelser som är tillverkade enligt urgammalt recept som är uppfunnen av Ragnhild Brandzer. Bakelser säljs bara på friluftsmuseet Gumsebacka samt på den lilla ön Björkbo. Det ryktas att bakelser är gjorda med fötter. Det kan vara sant nämligen på Gumsebacka bakelser säljs i supermarketmuseet som är en skyddad arbetsplats för funktionshindrade och bakelsebagare det är personer utan armar. Allt detta Johanna tänkte medan hon stod på backkrönet.

Hon vaknade upp då mamma sa: "Ohoj, Johanna, somnade du stående?" Johanna sprang till mamma, hunden och lillasyster. Johanna brukar ofta springa, galoppera sidledes och inbillar sig att hon rider.

Johanna har fått massor av härliga minner från Villmanstrand och omnejd. Ett av de härligaste minnen är från sommar 2981 då familjen besökte på nöjesparken Grönlund i den välkända parken Monrepos i Viborg. Där Johanna, mamma och lillasyster åkte i ett förskräckligt spöktåg. Framför det står en jättelik King Kong. Såklart vartenda åk videofilmades. Senare Johanna såg att David Porilainen hade kommenterat King Kong statyn och delat filmklippet till sina barn; Så här ser ut pappas staty. Numera han har blivit halvflintskallig, tjock och har glesa tänder. Han dricker allt för mycket öl och sprit.

I nöjesparken Anna råkade åka med sina barn i den hemska flygande mattan som visade sig vara riktigt hemskt. Hon var livrädd att den smala Jaana-Mari skulle falla bort. Hon försökte hålla döttrarna och hålla själv i stången.

Även Johanna var rädd och var nära spy. Hon bestämde sig att aldrig mer åka i hemska flygande mattor.

Allt detta hon tänkte medan hon traskade bakom mamma och lillasyster. Då avståndet blev större så hon sprang som en fåne.

Flyttbilen var försenad eftersom den större bilen var trasig och chauffören var tvungen hämta en mindre bil från Fredrikshamn. Sådan tur att alla varor fick plats i den mindre bilen.

Då allt var lastat i bilen så Antti lämnade nyckelkortet till fastighetsköparen som har sin expedition i det bakre huset på Utlandsgatan. Sedan de sa adjö till Villmanstrand och riktade bilfronten norrut. Hunden vägrade gå i den varma bilen eftersom det är högsommarvärme och bilens AC-system inte hade hunnit kyla ner bilen. Johanna sa kraftigt: "RRRRRikitus kom in!" Hon sa överdriven kraftiga R så att det lät som ett kraftord. Anna blev roat eftersom i hennes tidiga barndom hon hade så svårt säga bokstaven R. Nu hon kan det alldeles för bra. Det hade samlat sig mycket nyfikna folk omkring bilen. Anna skämdes men samtidigt tyckte att det är det samma eftersom nu de försvinner från trakten.

Då bilen passerade Jonnaskolan så Johanna kom ihåg tjuvlarmet som brukade tjuta mitti natten. Om en halvtimme kom väktarbilen. Antti och Anna brukade ofta titta från balkongen när vakten kommer. Vakten kom om en halv timme så att Antti och Anna fick dålig bild av samtliga bevakningsbolag eftersom de är långsamma som en snigel.

Kivinens körde före flyttbilen så att föraren skulle hitta sig till rätt adress; Bagare Liinamaagatan 4. Många gånger har Kivinens undrat att vem fan är eller var denne mystiske bagare Liinamaa. Inget svar på nätet.

Antti hade kommit överens med lastbilschauffören att ta fikapaus i Saint Michel eftersom lagen kräver att lastbilsförare måste ta minst en halvtimmes vilopaus. De stannade vid en paus i södra Saint Michel, där det finns en liten bensinstation med namnet Ohtonen Rasta.

Rastplats restaurangen är byggd av vita metallplattor. Det var mycket god korvpotatis. I bakgrunden hörs välbekant sång för Johanna; Bibeln, Guds bok, ges till dig... Låten Johanna hade lärt sig i våras i skolan.

Religion pedagog Anselm Jauhola försökte lära sångens texter i sina elever. Anselm Jauhola är en scientolog. Numera har Scientologkyrkan och pingstkyrkan gått ihop för att hjälpa missionsprojekt. Johanna satt länge tyst och lyssnade låten på bakgrunden så att pappa och mor undrade hur flickan mådde. Hon rodnade sig och sa att låten hon hade lärt sig i religion i skolan. Pappa skrattade: "Åh fan, har du blivit frälst?"

Till vilket Johanna: "Nja hur frågan tas, jo, skapare existerar men man kan be även utan kyrkan" Jaana-Mari suckade: "Nä, bara fantasi, likadana fantasier som JT:s figurer" Anna blandade sig i diskussion: "Det är okej att tro på skaparen, jag tror också!" Johanna sa att den aktuella sången har en bra rytm.

Skolans musikpedagog Blue Paksunen, tjock man, har lärt sina elever musikrytm. Som övningssång var enkel; Rapapapabam, tonen hörs, rapapabam... Av sången Johanna tänker på klasskamraten Mirre Seppälä,

en chokladbrun långhårig pojke. Av någon anledning får Johanna association till kräkning. Även i en animation som hon sett på ett paneuropeiskt barnprogram Half Past Four. Den animerade karaktären har också ett liknande hår.

Personalen på rastplatsen berömde Rikitus: "Det är en snygg Lassie hund!" Och de kom till och klappade hunden. Senare Antti sade till sin familj, säkert personalen tänkte det motsatta att hoppas rackan inte skiter på marmorgolv.

Cirka en halvtimme senare fortsatte Kivinens sin resa till en ny hemstad flyttbilen kom bakom. Anna och Antti var glada att flyttbilen körde snällt efter och inte körde till annanstans precis som det hände då de flyttade till Nyslott.

Framme i Kuopio de hittade sig lekande lätt till förorten Skatkärr, där deras nya hem ligger. Då de steg in i det nya hemmet så väntade en riktig svinstia; rest sagt skitigt och inne i kylskåpet det låg rester av stinkande Kalakukko.

Anna plockade upp städgrejor från flyttbilen och skurade golvet för att man kunde bära in möbler. Anna var skitsur eftersom hon hade städlat lägenheten i Villmanstrand mycket noggrant och sedan fick detta som tack. Hon ringde fastighetssköterska och klagade över lägenheten om att tapeten och taket är gula av tobaksrök.

Nästa dag besökte fastighetsskötare och sa i en bred Savolax dialekt: "Det är inte så dåligt skick som vissa lägenheter är, det är inte tufft!" till Anna: "Hoho, i dina byxor finns gay, jag skulle vilja se lägenheten som är i dåligt skick enligt er!"

När de bär in varorna så kom en tjock kvinna från samma trappa som presenterade sig som Alexandra Putro. Kvinnan frågade om det skulle behövas sängbärare. Självklart hon fick hjälpa till eftersom hon var så ivrig på att hjälpa till. Det var ett mirakel att denna tjockis orkade bära en hel parsäng helt själv och bara visslade medan sömmar rämnade. Alexandra är ett mysko, det cirkulerar otroliga rykten om henne såsom till exempel att han skulle ha fått gamma-strålning och sedan fått superkrafter.

Husets värsta lögnare är en tjock tjej, Mikaela Heimo, som bor våningen ovanför Kivinens. Så fort det hörs en duns så varje gång Antti skrattar till: "Haha, nu denna tjocka flicka snubblade och snart kommer genom taket!"

Fort Jaana-Mari bekantade sig med Mikaela som är jämnårig. Jaana-Mari har lätt att få kompisar medan storasyster trivs ensam. Ur utomstående synvinkel det ser sorgligt ut när en ung flicka är så mycket ensam men Johanna trivs bra vara för sig själv. Nu i denna nya hemstad hon hittade från kabel-tv lokala Kuopio TV som sänder webbsidan på sändningsuppehåll. På tv-kanalens hemsida det är nyheter och en live-chatt. Där Johanna lärde sig känna Kuopiobornas tankar och vad ungdomar syslar på med.

Medan storasyster tittade på lokalkanalerna så lillasyster och Mikaela plockade blommor i skogen bakom huset.

Av blommor de gjorde kransar för fasaner. Det finns massor av tama fasaner i skogen.

Då Kivinens flyttade till Skatkärr så Anna och Antti var lite oroliga på grund av förortens namn att det inte skulle finnas våtmarker under stadsdelen så att allting skulle sjunka ner i mossen. Anna och Antti har kärnskräck.

Jaana-Maris och Mikaelas vänskap visade sig konstig, så fort när Saara Kouta, tjejen som är jämngammal med Johanna, är med så Mikaela och Saara mobbar henne. Då Mikaela är två och två med Jaana-Mari så de är riktigt bra kompisar. Det verkar att i Saaras sällskap Mikaela försöker visa sig vara en tuff brud fast hon är lika mjuk som hennes buk. Saara är en långväxt spinkig med långt mörkbrunt hår. Hon brukar le busaktigt. Av henne det ser genom våldsamheten. Kanske Saara skulle tänka sig vilja vara i Johannas sällskap om hon skulle vilja det.

Det ser ut att Johanna har blivit rädd för denna bråkiga Saara. För Johanna räcker utmärkt Minettis retande på tredje klassen. Numera Johanna försöker undvika personer som har tendenser till våld. En dag Antti försökte lära döttrar några judorörelser som han hade lärt sig av lillebror Kaarlo. Döttrarna inte var intresserade av självförsvar och detta betyder att systrarna inte är våldsamma.

Slutet av juli Matias kom på besök hos Kivinens tillsammans med det rätta skinnet. Det var inte skinnjacka utan blonda krulliga Kakadu Järvimerkki som har två barn från tidigare äktenskap; Nino och Arielle.

Dottern är jämngammal med Jaana-Mari och sonen har född samma år med Johanna.

Så fort Johanna hade träffat Nino Järvimerkki så hon blev blyg eftersom hon tänkte på sin klasskompis i Villmanstrand. Fortfarande sexualitet inte har vaknat än men fick någon sorts aning då det började kittla i maggropen att vad kan vara flickpojkekärlek för något. Det gör inte lättare att denne nye Nino är mycket snygg. Nino Järvimerkki är långväxt och smal kille, mycket smalare än sin mor. Kakadu är mycket tjock och hennes rumpa är enorm. Hennes ex-make heter Kalevi Lillukka, de båda är ursprungligen från Vattula.

Kakadu och Kalevi träffades på dansen i Kiuruvesi. Några år sedan de skilde sig eftersom Kalevi inte orkade med hennes egoism. Hela tiden man fick besöka hos hennes släktingar men hans släkt inte var någonting för henne. Kakadu tog med sig barnen och krävde att de ska ha hennes efternamn. Kalevi orkade inte börja bråka. Han avskyr hennes efternamn som betyder sjömärke. Han tycker att efternamnet låter urlöjligt. Visst barnen får besöka hos pappan. Kalevi flyttade till förorten Tumpilla, väster om Viborg. Där finns pampiga sandfärgade höghus samt sedeltryckeri där han arbetar.

Anna blev blyg för att snacka med Kakadu eftersom hon märkte hennes ihilistiska drag, precis som Anna tänkte för sig själv. Hon var rädd om någon av döttrarna skulle råka säga något dumt om henne så denna okända kvinna skulle bli ledsen i sinnet och bli sårat. Även Kakadu var spänd att vilken sorts humor tål sambos syster och hennes familj. Även hon var orolig om hennes barn skulle uppföra sig dåligt så att Kiviniens skulle bli sårat.

Så fort Matias och Kakadu hade kommit så hon märkte att dottern hade glömt hem sin insulatorn och blygsamt frågade Antti om han skulle köra henne till apoteket och köpa den livsviktiga insulator. Såklart Antti ville köra henne till apoteket som han först fick leta efter eftersom han inte känner staden så bra.

För några år sedan Arielle fick diabetes direkt efter mässling vaccin. Det var något fel i vaccinet fast läkarna inte erkänner detta för annars multinationella läkemedelsfabriker skulle stämna misstänksamma läkare.

Matias och Kakadu bor i norra Viborg i tätorten Kirstula i ett av stadens högsta tornhus, mitti Kirstula. Det var bara några månader sedan gamla räven Matias träffade Kakadu på dansen i Vaalimaa och blev storm kär. Han flyttade hos denna skilda kvinna och hennes tonåriga barn. Dessförinnan Matias bodde tillsammans med två kajanaländska bröder, Jaska och Timppa Kempainen i Eurola i Forssa. Dessförinnan, direkt efter Kiviniens flytt till Nyslott, så han fick leta efter en ny bostad. En kortare tid han bodde i vindskammaren hos Kaarlo och Frida tills han började dejta med blonda Anne Niemelä som bor i Eurola. Lustigast av allt, Annes son har gått i samma klass med Johanna i Eurola skolan. Sonen heter Anselmi som en dag Johanna hade dunkat mot skolans tegelvägg så att han svimmade av. Sådan tur att han inte fick några men. Även Johanna själv har svimmat och detta skedde en bastukväll i köket då hon höll på och ritade med sin ritplatta men plötsligt föll ner på golvet. Hon kvickande till då mamma lyfte upp henne. All sannerligen detta bara var en del av puberteten. Anselmi Niemeläs svimmande var Johannas konstiga ryck. En gång Kiviniens hann besöka hos Matias och Anne. Då Johanna var spänd i fall Anselmi skulle vara hemma och börja prata om hyssen. Så blev det inte. Knappast den snälle Anselmi skulle vara bitter mot henne. Det var ungefär likadan grej som det hände i våras i Villmanstrand då hon kastade sten mot Misha.

Då Matias var ihop med Anne Niemelä så han var mycket stolt eftersom även brorsan har ett skinn som heter samma. Förhållande slutade då Annes före detta make blev svartsjuk så Matias inte längre vågade bo hos henne. Lagom han hade bekantat sig med Jaska och Timppa. Han flyttade hon dem för att det skulle bli billigare bo i ett slags kollektiv. Sedan Matias, Jaska och Timppa flyttade till Villmanstrand eftersom där bodde Matias systems familj. Så fort bröderna Kempainen och herr Karjalainen hade flyttat dit och fått allting i ordning så Kiviniens flyttade igen. Matias och kompani bodde i tätorten Saltdunge, i samma hus där bodde Johannas pedagog Inkeri Pulliainen från fjärde klass. I samma hus det fanns speciell TV-antenn som klarar motta en kajanaländsk tv-kanal, en samlingskanal som består av två kanaler; Kajanalands public service TV1 och kommersiella TV Kolome.

Varje gång Kiviniens besökte hos Matias och bröderna så de tittade denna tv-kanal som kändes rena festen. Special TV-antenn är så pass dyr att Kiviniens inte hade råd till sådan. Direkt efter Kiviniens flytt, början av juli, Matias träffade Kakadu på dansen i Vaalimaa. Där finns ett stort danscentrum. Där brukar ofta framträda karelska dansband. Gamla räven Matias blev jättekär så att han var alldeles tvungen direkt flytta hos Kakadu. Sådan tur det är enkelt att bosätta sig i Karelen, tack vare nordiska avtalen. Han tyckte att det var skönt att flytta hos en kvinna eftersom många på jobbet brukade berätta massa böghistorier till honom. Han arbetade på Fenno växellådsfabriken. Så gamla räven har gått i fällan, precis som Anna brukar tänka för sig själv. Hon har vädjat till barnen att inte säga detta då Kakadu är närvarande eftersom hon kan tro att hon skulle vara fällan och bli ledsen.

Anna fick arbete från den stora städfirma Cleaners. som är Europas största och dominerande mångsysslare. Cleaners har även bevakning, värdetransport och robotprogrammering. Anna jobbade som lokalvårdare och det kan hända att hon får mer ansvarsfulla uppgifter. Först hon fick provanställning som semestervikarie på Rolls bilhandel. Såklart bilhandlaren var extra glad när lokalvårdaren kom till jobbet med en Roll personbil. Det var en bra reklam så att bilhandelsägare betalade svart extra lön.

Anna får officiellt lön från Cleaners som är såklart beskattat men inte den inofficiella lönen från bilhandlaren. Handlaren märkte att det kan bli ännu renare så att den ordinarie lokalvårdaren fick höjt krav.

Anna kallar skurmopp pressen för fläskpress och skrev detta i skaftet. Då den ordinarie lokalvårdare började igen så Anna fick vikariat på Coop Domus livsmedelsavdelning i centrala Kuopio. Där ska det vara välstädat och så blev det också. Där hon var några månader. Eftersom hon är så noggrann med städning så hon fick permanent anställning från det lokala halal-slakteriet. Det är mycket viktigt att det är rent på slakterier. Cleaners har traditionell städutrustning som till exempel grejen som Anna kallar för fläskpress. Visst företaget har städrobotar men dessa används vid storstädning.

I början det var lite obehagligt eftersom det ligger massa tarmar och revben på golvet så att Anna fick kalla kårar i sin rygg men så småningom hon blev van vid sin nya arbetsmiljö och kunde äta korv som proviant. Hon fick ta helt fritt korvar från borden och ta dem hem men absolut inte stora mängder till salu, bara för privatbruk. Så rent det har aldrig någonsin varit på Kuopio Halal-slakteriet. Ägaren till slakteriet samt städfirmans chef berömde henne otaliga gånger eftersom bakterieprover visar nära noll. Annas arbetskompis är en brunhåriga Alice Vartiainen som har konstiga ritualer. Till exempel hon kan helt plötsligt börja brumma och skratta i kylrummet så att Anna fick kalla kårar i sin rygg. Fort Anna blev vana vid arbetskompisens bus. Hon har blivit vana att höra konstiga läten hemma. Lite senare Anna fick hedersuppgift att köra pengar till Cash shop i centrala Kuopio för att skurkar inte skulle veta vilken bil transporterar pengar. Hon körde Cleaners skåpbil med text; Loggan och Multi Company. Pengarna var inne i sopsäcken så att det ser ut att det bara är städerska. Hon städade också inne i Cashshop lokalen och torkade av automaterna så det var svårt att se om hon också körde värdetransport.

Jaana-Mari började andraklassen och Johanna sexan en gång till eftersom hon har det svårt i matematik och har inte bråttom till högstadiet. Jaana-Maris skola ligger inom promenadavstånd och är en barackliknande *Rötiskönnummi* skolan medan Johannas läroanstalt ligger på villaområde Lekavuori. Hon fick busskort av skolan och det är första gången när hon åker i skolbussen. Om man hamnar i kvarsittning så man får åka i vanliga stadsbussen eftersom skolbussen redan har gått. Här i Savolax det är mycket lätt att få kvarsittning. I två landskap i norra Europa har utökat skoldisciplin och dessa landskap är skandinaviska Värmland och Savolax i Finland. Denna skoldisciplin systemet för att få tillbaka respekt mot pedagoger. Lekavuori skolan är gammal och sliten från början av sekelskiftet och kanske därför Johanna blev lite deprimerad och rastlös. Hon är väldigt känslig för yttre stimulanser. Då och då på rasterna några tjejer brukade små reta henne. Pappa skulle ha lärt sina döttrar judo men flickorna var inte intresserad eftersom de är ängsliga, speciellt Johanna är översnäll, till och med mesig. När pappa bad henne ta på hans haka så Johanna tyckte det kändes obehaglig eftersom hans skäggstubb sticks förfärligt mycket. Hon brukar kalla pappas skäggstubb för spikskägg. För några år sedan Antti försökte skaffa långt skägg men det gillades inte av frun.

Kaarlo Kivinen har blivit intresserad av den moderna Zumba Dance. Frida lockade honom börja på Kajanaland sällskapets Zumba kursen som hålls vid sidan av Breakdance. Frida har tröttnat på Breakdance eftersom den är så svårt medan Zumba Dance låter mycket coolare och lättare för den överenergiska kvinnan.

I februari Kaarlo och Frida fick en son som döptes till Jeesus Kalle. Antti och Anna samt övriga släktingar såg från Kivinen Arenan Jeesus födelse. Bakom kameran stod den busige pappa Kaarlo. Så fort när pojkes huvud hade kommit ut då Kaarlo ropade bakom kameran: "Hai, vad fin pälskrage har fått våran lille gubbe!" då barnmorsketeknikerna tittade surt på honom eftersom han är så fräck i mun mitt i förlossningsprocessen. Även Frida skämde eftersom allting gick direkt ut till nätet och nu hela släkten har hört gubbes fjanteri. Antti skrattade till lillebrors fräckis. Han har alltid gillat brorsans fräckisar och hans galna upptåg. Även Oskari och Hissu tittade förlossningen på nätet. Oskari började garva eftersom även han har mycket tuff humor. För några år sedan när Oskari och Hissu var inbjuden till en bekantas barndop och barnet döptes till Jessika. Då plötsligt Oskari sa högljudd att i travet han hade sett en häst med samma namn alltså det är ett hästnamn. Gissa on Hissu skämdes? Sådan tur var att barnets föräldrar hade sinne för humor.

Anna har en fräck engelskspråkig USB-kloss som intresserar Johanna och hon skulle vilja lyssna den. Det är kända artister som sjunger porriga låtar med smeknamn. USB-klossen Anna hade fått på köpet med porrläsplattan Jenna. Läsplattan Jenna innehåller fräcka porrbilder och filmsnutt där män förnedras.

Numera det är mycket vanligt att kvinnor tittar porr medan män föredrar romantiska publikationer. Så har det blivit på grund av feministers moral predikat genom åren så män vågar inte längre titta porr. Antti ogillar fula ordar och blir sur så fort han hör fula ordar i teve. Anna brukar garva så fort hon hör i teve om manliga könsorganet. Självklart Anna inte vill spela fräckisar till sina barn.

En höstdag i bilen när Antti var på jobbet så efter långt tjat hon gav sig upp och spelade lite grann till äldsta dottern med ett villkor; inget snack till pappan. Johanna lovade genom stubbe och sten att inte säga ett ord till pappan och där hon lyckades bra, men bara på hemfronten. Hon blev förtjust i en låt där refrängen går så här viset; Give me cock and dick was in head...

Häromdagen i skolbiblioteket Johanna blev åter på bushumör och upprepade refrängen till sina klasskompisar som visade sig vara trångsynt moralistfrön och skvallrade till pedagogen.

Johanna fick en timmes kvarsittning. Nu Johanna förstod att här i Savolax det är tufft skoldisciplin. Knappast man skulle få kvarsittning i Villmanstrand, där pedagogen skulle bara skratta. Skolor i Norra Karelen har slapp skoldisciplin. Finlands senat har kritiserat Norra Karelen och Tavastland att där det är alldeles för slapp i skolan. I Kajanaland det är nästan lika strängt som i Savolax.

Pedagog Jutta Välimäki blev mycket upprört när en kvinnlig elev är så fräck i mun. Hon frågade orsaken till det men förstås Johanna inte kunde avslöja att hon hade bara härmad mammas porriga USB-kloss. Hon förklarade att det var bara en impulshandling. Egentligen det var en impulshandling. Så Johanna hade sin första kvarsittning i Kuopio. Pedagog Jutta stod utanför straffskåpet och lite senare öppnade dörren så Johanna kom ut med illröd rumpa som har piskats med robotarm.

Hittills Johanna har haft tur att i övriga skolor i Finland inte finns straffskåp. Tur och lov att straffskåp inte finns i Tavastland för då hon skulle ha fått bo inne i straffskåp. Straffskåp systemet finns bara på två ställen i norra Europa nämligen i Savolax och i Värmland i Skandinavien.

Vintras i Villmanstrand i träslöjd Johanna förstörde en stångborrmaskin genom att lägga pedalen under stolfoten så att bormaskinens motor brände sönder. Johanna hade jäkla tur att hon slapp betala reparation. Hon fick berätta mamma det som hon gjord eftersom Risto ringde på kvällen. Då Anna var mycket arg.

Nu efter kvarsittning Johanna fick ta vanliga stadsbussen eftersom skolbussen redan hade gått. Då pappa gissade att det hade hänt något i skolan och frågade att varför det tog så länge i skolan, då hon svarade att hon var i kvarsittning på grund av lite skutt och skrikande. Hon ville inte berätta något om straffskåpet eftersom det är lite känsligt. Antti tvekade på det att får man verkligen kvarsittning om man bara skuttar och skriker, i så fall det måste ha varit mycket tufft hoppande och skrikande. Allra minst hon inte kunde berätta att hon hade berättat fräckisar från mammas porr-USB-kloss.

I skolan Johanna är mycket rastlös som kan bero på att byggnaden är gammal och sliten samt om den slumpmässiga mobbningen. Hon är mycket känslig för yttre stimulanser. Hennes rastlöshet kan också bero på hennes pubertet; bröstet har börjat växa och hon är på väg att bli en kvinna.

I oktober Jutta slutade för att börja på Marta-kursen. Det är allmänbildande kurs för kvinnor. Som efterträdare blev långväxta Kerttu Vyyryläinen som är med i basketlag Basket Girls Kuopio. En dag Basket Girls spelade mot Helsingfors basketlag som visades i teve. Kerttu bad sina elever titta på denna viktiga match. Johanna inte är intresserat av Basket, inte heller någon av idrottsgren. Istället hon tittade från en annan kanal ett japansk Samuraj-filmen. Nästa skoldag Johanna skröt sig att hon hade sett den japanska filmen så Kerttu skrattade: "Sicket folk, tittar nu samuraj när det finns en viktig match i Savolax kanal!"

Angående Johannas rastlöshet hon fick besöka hos uppfostringsrådgivningen ligger på kanten av en liten parkliknande Kalakukko torget. I mitten av detta parkliknande torg finns en runt automattoalett som själv rengör sig efter varje toabesökare. Öster om torget det är tvärgata genom Kuopio nya centrum, på motsatt sida av torget, det är en folklig teater där vem som helst kan lämna sina berättelser för att göra en pjäs. Där får man också hjälp med manuskriptet.

På uppfostringsrådgivningen auktoritär psykolog iklädd i vit skjorta med mörkblå slips ställde massa frågor om Johannas barndom att vad hon hade gjort, vad hon hade inte gjort samt vad hon hade tänkt göra och varför då. Hon fick också göra kloss tester med klassiska träklossar och då hon hade på huvudet moderna papiljott liknande givare så att psykologer såg i sina dataskärmar hennes hjärnaktivitet. Det syns fortfarande samma parallella kurva med kryptiska fyrsiffriga tal som tidigare. Även på den här gången det dög upp gult rektangeldialogrutan med den meddelande; No Access. Psykologen förstod ingenting att varför hennes hjärna ger en sådan information. Psykologen såg från hennes läkarjournal att på tidig barndom hon har varit ännu mer rastlös och psykiatriker i Jockis hade jämfört hennes fall med en jämnårig tjej i Skandinavien och en pojke i USA. Alla tre har reservdiagnoserna ADHD Super och CVI. Psykologerna i Kuopio kunde inte heller fastställa om Johanna har CVI eller inte. Det lutar åt att hon har i alla fall ADHD Super eller rättare sagt ADHD Heavy.

Den sistnämnda blev en ny reservdiagnos. Om det skulle visa sig att tjejen skulle ha den diagnosen så hon bör få en stor dos ADHD medicin med stora mängder av amfetamin. Så länge hon inte behöver käka medicin men om rastlösheten skulle fortsätta då det är klockrent. Psykologen kontaktade det stora Calle institutet i Bryssel men dessvärre de inte kunde säga något säkert om Johanna Hissu Kivinen annat än att hon är sent utvecklad i utveckling. Psykologen skrev i hennes journal att Johanna är samhällsduglig men tidvis hon kan ha förargelseväckande beteende precis som det har varit på Lekavuorenkoulu. Johannas hjärna verkar annars fungera normalt, men beteendet är allt annat än normalt. Det viktigaste är att hon inte är kriminellt onormal, men alla dessa fräcka impulshandlingar är irriterande. Den enstaka snuskigheten kan uppfylla brottstadiet; önskade förargelseväckande beteende. Detta antecknades i hennes journal och underströks. Så skrev psykologen i Johanna patientrapport. Oförklarligt förargelseväckande beteende det har varit i Lekavuori skolan. Anna bestämde sig för att försvara sin dotter att förlossningen var väldigt svårt.

Så fort när mamma började berätta om förlossningsproblem då kände Johanna som om botten skulle lossna och hörde ett surrande ljud i öronen och inte hörde allt vad mamma sa, men orden registrerades i det undermedvetna, hon hörde bara att någonting har varit runt någonstans, hon inte ville höra detaljer. Hon ville inte höra, men förstås kunde hon inte lägga händerna på öronen eller lämna detta lilla psykologrum. Anna berättade också om dotterns ensamhet att hon inte leker med sina kusiner då vi besöker i Forssa och Vattula.

Johanna tänkte i för sig själv att detta inte stämmer helt; i Forssa hon lekte då och då med Janette men hon rättade inte mammas berättande. Hela familjen var tvungen turas om att prata med psykologen, att hurdana föräldrar och syskon har Johanna Hissu Kivinen. Bra att man inte behövde visa upp underkläder, såsom Antti skämtade efteråt, men uppenbarligen inte hon psykologen, eftersom de inte vågade säga emot, om man inte vill ha problem. Antti och Anna hatar sådana auktoriteter.

Psykologen ansåg det bäst att Johanna skulle byta skolformen. Så fort när psykologen hade föreslagit specialskola, då Anna sa skeptisk: "Skulle specialskola vara en bra lösning med för vår Johanna... Där hon skulle känna sig väldigt funktionshindrade." Då psykolog fnös: "Vad i sjutton, vad som är fel med funktionshindrade?" då Anna rodande och försvarade sig: "Åh, jag inte menade så, men den där tjejen skulle känna sig handikappat om hon skulle behöva vara bland handikappade ... Jag har inget mot funktionshindrade." Anna blev komihåg Johannas klasskompis Kiril i Nyslott som gick med kryckor och därför alltid man gjorde vita lögnen då pojken kom för att leka. Det här man ska inte säga högt till ihilister, tänkte hon. Psykologen märkte när Anna blev tyst mitt i replik men lyckligtvis kunde hon inte läsa tankarna.

Psykologen sa att i specialskolan skulle pedagogerna ha mer tid för henne och klasser skulle vara mindre. Han tillade att här i Kuopio finns en ny typ av specialskola som drivs av privat utbildningsföretaget Suner.

Efter grundspecialskola det skulle vara möjligheter att studera gymnasiespecialskola, där det skulle finnas goda möjligheter att gå i olika riktningar, såsom koncernens egen solpanelenhet eller den Daily Activity skyddade arbetsplatser. Anna och Antti tyckte det lät bra. Kanske skulle flickan bli en solpanelexpert, tänkte Antti.

Han berättade kort för sin dotter att en specialskola kan vara en bra sak, en slags hjälpskola som i Nyslott. Johanna blev också intresserad av att pröva på specialskolan men trots allt hon var skeptisk. Johanna tycker att skolan i Nyslott lät fin. Johanna blev chockad över mammas berättande om födelseproblem. Hon tänkte för sig själv att det skulle vara bara ett försvarstal, så att hon inte skulle klassificeras som en förargelseväckande typ. Hon upprepade tyst inom sig; Slut, Slut... för att få det födelseproblemet skulle försvinna från tankar. Detta mantra Johanna brukar upprepa sig själv varje gång det kommer obehagliga tankar.

Så det beslutades att i början av året 2984, direkt efter julhelgen, Johanna börjar på Suner specialskolan som ligger på Öster långgatan i Kuopio nya centrum i sydväst. Bakom skolan är Spedeparken med Spede sommar-teater och ett friluftsbad. I norra delen av parken finns Spede Pasanen museet. Mellan skolan och Spedeparken det är idrottshall; Spede idrottshall. Allt detta är en hyllning till den forna finska komiker, Pertti Pasanen. Skolan är en vitvåningsbyggnad med två våningar och är mycket trivsammare än hennes förra skola. Skolan är nyare, byggd i början av förra årtiondet. På skolans fasad det står ett monument som liknar på en sol. Det finns ett högt tornhus på östra sidan av skolan med frisören *Partaturri* på gatuplan.

In i Suner skolan man kommer från skjutdörrar på fasaden samt från gården. Skolbespisningen drivs av Daily Activity -gruppen med skolans tidigare elever som också arbetar i reception och skolkansliet. Rektorns tjänst sköts naturligtvis av högskoleutbildad Jonna Langén, en svartgråhårig kvinna. Klassrummen ligger på andra våningen vid breda korridoren. Till andra våningen det går en panoramahiss, rulltrappor och en ramp för rullstolar.

Johanna går året ut i Lekavuori skolan. Hon tycker att det känns spännande att börja på i en ny finare skola trots allt den är för funktionshindrade. Så länge hon har en bra bild av specialskolan som hon fick i Nyslott.

På hösttermins avslutning, en vecka före jul, Johannas 6B klass samlade sig i skolans festsal för att lyssna på den tuffa rektor Mari Vähä-Mäkelä, som höll tal och några elever fick diplom från olika prestationer. Johanna klasskamrat Eeva Esala fick ett diplom när hon hade plockat två hinkar blåbär.

Nuförtiden i många skolor i Finland och norra Skandinavien ingår i läroplanen att man bör plocka bär så att folk blir självständiga. Många försöker fuska och köpa bär från torget. De allra lataste eleverna försöker slippa bärplockning med olika skäl. En av dem är Johanna Kivinen som inte ville gå till skogen inte heller köpa på torget. Den dagen var hon hemma och påstod sig vara dåsig. Tydligt är det bara ett damm snuva, när hon oftast sitter i garderob i lekrummet, där hon har sina läsplattor i träkistan, samma kista där det står kvar överstrukna namnet Nino. Jaana-Maris förvaringskista ligger under hennes säng. Under Johannas säng finns en förvaringsplats för täcken och kuddar. Johanna och Jaana-Mari ett gemensamt lekrum. Sängarna står mittemot varandra. Fönstret vetter mot parkeringen.

Festsal, som vanligtvis är en gymnastiksal, är fullsatt. Alla klasser i skolan är i samlade. Johanna sitter i mitten, nära det stora panoramafönstret. Hon erinra sig gympalektioner, då hon lyckades övertala idrottspedagog att studsa en boll istället för basket. Det fick hon göra i den lilla lokalen vid sidan av gymnasalen. Johanna gillade inte spela basket för då skulle hon ha blivit svettig och sedan få duscha sig. Av flera anledningar hon inte vill duscha sig.

De två mest största skälen är tidvis mobbning och sin egen fläskrumba. På första och andra klassen hon duschade. Mamma hade köpt en brun kantige duschrösa med en plastvisir med två små hål. Johanna hade skojat till mamma att hålen skulle vara praktiskt att dricka vatten då mamma sa: "Lek inte för att inte drunknar". Johanna inte förstod det hur i hela fridens namn man kunde drunkna om man dricker vatten genom de små hålen i duschrösa. Johanna hatar traditionella badmössor eftersom hon tycker att dessa luktar spy.

Allt detta Johanna Kivinen tänkte medan hon satt inne i gymnasalen i Lekavuori skolan som just nu var smyckats som en festsal. Johanna tycker att gymnasalen stinker om svettiga tår. Så blir det när man inte går i duschen. Denna idé gjorde henne glad så att hon började garva. De elever och pedagoger nära henne tittade när denna lustiga blondin började plötsligt skratta. Självklart vet de inte orsaken till skratt. Det är just därför Johanna har fått pajas rykte. Hon ofta i för sig själv tänker och minns roliga saker såsom gamla upptåg så att helt plötsligt hon börjar garva.

Under gymnastiksalen, på gatuplan, finns en skolmatsal. På fiskdagar Johanna tar endast grönsaker, spenat och Remouladsås. Från matsalfoajén det går rulltrappor till den lilla lokalen bredvid gymnastiksalen där Johanna brukar studsa bollen. Därifrån det går en fotgängarbro som förbinder sidobyggnaden till själva skolbyggnaden. Nedanför bron, på gatuplan, det är skolbibliotek där Johanna var snuskig. Även detta Johanna tänkte nu i december medan hon satt i festsalen och började garva. Rektor Mari Vähä-Mäkelä kallade Eeva Esala upp till podiet för att få ett diplom och ett porslinsblåbär, lika stor som en basketboll. Plötsligt Johanna skrek, "Eeva Lehtinen!" fast det inte var hennes efternamn. På någon anledning hon ropade så. Hon känner inte en enda som heter så, förutom egna klippdockor som hon nyligen har skrivit ut från veckotidningsläsplatta som mamma prenumererar.

I läsplattan det finns en barnspalt. Kanske klippdockan spökade i hennes huvud och kittlade i undermedvetande så hon var alldeles tvungen skrika hals över huvud. Såklart började många elever skratta när den där lustiga blondinen plötsligt gapade.

Några elever kallar henne för CP. Fortfarande skolbarnen skäller andra människor med detta urgamla skällsord utan att tänka att många personer lider av detta funktionshinder.

För några år sedan Johanna hade läst i läsplattan Kamuposti att vad CP - cerebral pares betyder för något. Det stod en bild av en CP-skadad tjej. Johanna tyckte att tjejen liknade alldeles för mycket på henne själv och slutade läsa. Hon blev blyg och orolig om symptom skulle passa i henne.

Lite senare i festsalen kom en okänd pojke nära Johanna, vänster sida, då plötsligt hon kände på gylfen i hans blåa aluminiumbyxor. En äldre manlig pedagog tittade surt på henne och slog på fingrarna. Johanna lyckades inte hålla sina fingrar i styr. Det var inget med sex att göra. Hon vet ingenting om sex men så småningom hon börjar förstå vad sex är för något. Sådan tur att denna incident inte hamnade i skolbetyg eftersom höstterminens betyg redan är skrivits.

Senare i klassrummet eleverna fick sina betyg. Johannas uppförande har fallit oroande till åttonde plats.

I Villmanstrand uppförande var nio, vilket naturligtvis borde vara tio. Pedagoger i Villmanstrand fjäskade henne och gav henne näst bästa uppförande betyg. Där kallades hon som redaktör. Hon försökte här i Lekavuori skolan göra småskalig Lekavuori avisan på papper men den inte blev likadan succé som i förra skola. Enda pedagog i Lekavuori skolan som lite grann skojade med henne är engelska pedagogen, en gråhåriga Hyacinth Bucket men dessvärre inte lika mycket som Risto Kurkinen gjorde i Villmanstrand.

En höstdag frågade Hyacinth henne om hon kände den religiösa pedagogen Anselm Jauhola. Johanna bekräftande detta då Hyacinth berättade att hon hade träffat Anselm i Uleåborgs pedagogseminarium.

Nuförtiden Uleåborgs pedagogseminarium heter Tiia skola. Namnet kommer från en av läroverkets duktigaste pedagogkandidater. Några gånger fick Johanna sitta med engelska pedagogen inne i hennes arbetsrum och chatta med Anselm. Johanna lovordade sången om Bibeln. Anselm blev glad när Johanna har bra minne. Johanna skickade hälsningar till sina gamla klasskamrater utan att nämna någon på namn. Så länge hon inte har kommit på tanken att börja längta efter en viss person.

En höstdag hemma Johanna fick ett mejl från Villmanstrand. Hennes gamla klasskompisar och pedagog Risto skickade ett helt gruppmeddelande till redaktör Johanna, som de kallade henne för, och frågade när läsplattans Savolax-numret kommer ut. Johanna svarade att läsplattan är nedlagt eftersom tomma läsplattor och porto är dyra. Via e-post orkar hon inte börja göra publikationer. Johanna sparade e-postmeddelanden från sina gamla klasskamrater i minnesmapp på Kivinen Arenan.

Ett av e-postmeddelanden var av Nino Backman som skrev om helt vanliga saker som till exempel att hurdant det är bo i Kuopio. Nino är ursprungligen från Torneå, en av Eurocitys östra stadsdelar. Därför talar han nordfinsk dialekt som liknar på Kajanalands dialekt.

Så fort när Johanna hade fått betyg så hon kom på att hur olämpligt hon hade uppfört sig och bestämde sig försöka skärpa sig i den nya skolan. Det lär bli tuff match eftersom hon lätt tappar kontrollen av det minsta bus. Hon inte klarar sig uppföra sig normalt i sällskap av jämnåriga personer.

Efter betygutdelning eleverna fick gå hem och börja julfirande. Johanna åkte för sista gången hem i skolbussen av Lekavuori skolan. Efter årsskiftet hon tar den vanliga stadsbussen till den nya skolan. Skolbussen för Lekavuori elever går från busshållplatsen nedanför skolbacken. Mellan busshållplatsen och skolan det är rugby och fotbollsplan. Mittemot busshållplatsen, andra sidan av vägen det är Kuopio nya begravningsplats.

I höst sålde Kiviniens hund Rikitus på grund av svårigheter att hålla en stor hund i flerbostadshus samt Antti och Anna inte hade tid för hunden. Johanna var mot säljning men hon förstod så väl att det är svårt att ha en stor hund i höghus. Hon tittade ut från lekruksfönstret då den nya hundägaren kom för att hämta vovven. Nu kan man inte längre leka med hunden. Det är över nu, tänkte Johanna och torkade av tårarna som rann över hennes mulliga kinder som ofta blänker. Hon såg när hundens nya ägare satte Rikitus på baksätet med ett litet barn. Detta har Anna och Antti många gånger undrat att hur man litar på en främmande hund.

Lyckligtvis är Rikitus en mycket snäll hund men det kan ju inte köparen veta. Johanna och Jaana-Mari fick dela säljpengarna. Då flickorna fick sitt första bankkonto i den stora paneuropeiska Post Bank, där barnen har sparklubben Gold Pig Club.

Om några veckor ringde hundens nya ägare och frågade om man var medveten om att hunden bara hade en pungkula. Antti, som svarade mobiltelefonen, sa att han inte hade någon som helst aning om tillståndet om hundens fortplantningsorgan och var redo att köpa hunden tillbaka. Det ville inte hundens nya ägare, för annars hunden har en mycket omtyckt så att ägaren stekte pannkakor och bar jucken till övervåningen. Dessutom är hundens nya hem en liten mysig landsbygds socken Tökkälä, något norr om Kuopio.

Den nya ägaren sa att Rikitus inte är en utställningshund men däremot ett mycket bra sällskaps och vakthund. Efter samtalet Antti och Anna kom på att även de har blivit lurade. Rikitus säljare slutade helt plötsligt all kontakt, tydligen märkte att hunden saknade ena pungkula. Antti funderade om han skulle stämma hundens säljare, men han orkade inte börja en sådan cirkus.

Efter försäljningen av hunden Kivinens kände tomrum när det inte fanns hund med gäddnäbb, såsom Volmar skämtade år 2981. De inte vill längre köpa ett nytt husdjur men istället de köpte en nöjesrobot. I roboten de programmerade hundens skällande från Kivinen Arenan samt radarsvans vinkande.

Nöjesrobot är lika stor som en katt, grå konstgjord päls med fyra små vita hjul och en tunn radarsvans. Anna programmerade radarsvansen svaja precis som kattsvens.

Nöjesroboten är nästan likadan som deras första robot Lasse. Den här nya roboten heter Aunus Tipsu tillverkat av ett karelskt elektronikföretag som tillverkar sådana små nöjesrobotar i serieproduktion. På långsidan av roboten är en liten skärm där det står robottillverkarens logga i färgglada bokstäver.

Robotens laddningspunkt placerades i hall hörnet där roboten själv skulle ladda sig.

Ofta brukade Jaana-Maris lekkamrat Mikaela Heimo överdriven hårdhänt hantera roboten och lade apparaten i en leksaksbåt och trallade: "Uh oh Aunus Tipsu på vågor festar" Varje gång när Anna och Antti såg detta så de körde ut grannflickan. Visst Mikaela är välkommen så länge hon lämnar nöjesroboten i fred. Antti ojade och tänkte att det är makalöst att alltid ungar joxar roboten. I Forssa Johanna mixtrade Lasse och nu samma gjorde grannunge. Det är för djävligt att man inte kan läxa upp andras ungar, tänkte Antti och gick till vardagsrummet för att se Kuopios lokal-tv. Även Johanna brukar titta mycket på den lokala tevekanalen.

På den lokala Kuopio TV det var en rysk rysare där en bläckfiskliknande varelse busade och ständigt hade sina armar i munnen. Filmen är textat på Savolax dialekt, vilket Kivinens undrar mycket när savolaxare inte nöjer sig till riksfinska. I Villmanstrand när Kivinens besökte hos Matias och bröderna Kempainen, då varje gång de tittade på Kajanalands samlingskanal. Även där många program var textade på kajanaländska.

Antti är roat till Savolaxarnas dialektboom. Det är lätt att förstå Savolax dialekt men ändå det är lite skrattretande att dialekter görs om till ett språk.

Januari 2984 Johanna började i Suner skolan där hon trivs bättre än i sin förra skola.

Pedagogen heter Anu Raisio med kort blond igelkottsfrisyr. Hon har ofta busig min och är mycket humoristisk.

En sådan pedagog är perfekt för lilla Johanna för annars det skulle bli konflikter precis som det blev i den förra skolan. Hon är känslig för yttre stimulander men samtidigt hon är mycket smart och man inte vet vad det rör sig i hennes lilla huvud.

På skolans vinteridrottsdagar Johanna deltog i skidåkning eftersom det ingår i läroplan för att folk skulle få bra kondition och inte bli lika feta som skandinaver och amerikaner.

Johanna valde att åka rund en liten fotbollsplan inne i Spedeparken. Det var tidtagning att vem som åker fortast. Johanna blev tvåa. Det var korta låneskidor men ändå hon kom på andra platsen. Egna skidor hon inte kunde ta i den vanliga stadsbussen.

Hon vann en rund skidåkartavla av koppar. Mitt i tavlan det är en liten rund bildskärm med skidåkarfigur som rör sig fram och tillbaka. Hon fick också son allra första diplom, Johanna Kivinens första intyg från skidåkning.

Hon komihåg Nino Backmans rums vägg där det finns flera stycken likadana diplom.

Varje dag Johanna åker med buss till skolan. Det är vanliga stadsbussen. Skolan gav gratis busskortet som gäller även på fritiden. I Lekavuori skolan eleverna fick åka i skolbussen så på fritiden man fick betala sina bussresor. Bara synd att Johanna inte är vana att ensam ta sig till stan nu när hon har ett bra tillfälle till det. Närmaste busshållplatsen till Suner skolan ligger korsning av Brännargatan och Österlånggatan.

Mitt emot hållplatsen, andra sidan av Brännargatan det är restaurang Pataukko. Om restaurangen Johanna brukar ofta babbla hemma så att mamma brukar skoja att är det så att hon dagligen sitter där inne och dricker öl. Vid busshållplatsen det är en lyxig klädaffär där Kiviniens inte har råd handla.

Brännargatan börjar från stadsdel Muggis där gatan ansluts i Savolandsgatan. I Muggis det finns en stor idrottspark med ishall och fotbollsstadion. Varje höst där det ordnas en stor allmän mässa. Mitt emot idrottsparken, andra sidan av trafikplatsen Savolandsgatan och Brännargatan det är stormarknad K Quantum. Savolandsgatan kommer österifrån och går till norra sidan av Kuopio nya centrum. Brännargatan går direkt till den nya stadskärnan. Johannas skola ligger i stadsdel Kurkinen.

Mellan centrum och Kurkinen det har grävts en smal kanal för att man kunde komma till centrum med små båtar och gondoler. Brännargatan går till bron över kanalen. Strax innan bron gatan har en brant backe som lutar mot kanalen och bron. I backen det är en liten krog. Mellan krogen och restaurang Pataukko det är en mataffär. På närheten, mellan korsningen av Brännargatan och Österlånggatan det är konkurrerande mataffär.

I år det är vinterolympiska spelen som hålls i Salt Lake City. Dagligen Johannas klass tittade olympiska spelen inne i skolans sessionssal där det finns en storskärm. Johanna inte är intresserat av idrott fast hon själv har kommit på andra plats i skidåkning.

På vårvinter i skolan Johanna och de andra klasskompisarna nästan dagligen på rasten får se en romantisk scen. Nämligen Ronna Jantanen och Timo Tiinala från samma klass brukar helt öppet gosa med varandra. De sitter på den breda korridoren vid väggen och pussar och kramar med varandra. Detta väckte Johannas sexualitet så pass att hon blev sugen på att gosa med någon men vem? Var finns hennes älskling?

Fröken Kivinen upptäckte sig att hon är mycket blyg och inte vågar bekanta sig med killar. Hon märkte att några av pojkarna i skolan är väldigt snygga. En av dem är Timo men han har redan sin Ronna, detta vet alla i skolan, ville eller inte. Timo och Ronna inte är blyga. Ronna är ganska busig och en gång i träslöjden satte bollen under blusen då slöjdpedagog skojade att det är ett bråck som bör punkteras och låtsas tog fram en fällkniv. Ronna vände sig om. Johanna tyckte det lät lustigt.

I träslöjden klassen eleverna fick bygga backbilar. Johanna monterade i sin bil en dörrklockknapp. Hon inbillade sig att knappen skulle vara en hoppare, precis sådan som finns i den ryska populära serie *рыцарь туз* där det är en tuff Moskvitsch som babblar allt möjligt till den svart krullige bilföraren och är ännu smartare än föraren. Johanna, Jaana-Mari och Anna brukar följa serien som visas på den nationella TV4. Seriens temasång är en örnamask framkallande melodi. Johanna kallar dörrklockknappen i sin back bil för bil hopparen.

Oftast på rasten utanför träslöjden Ronna och Timo brukar gosa med varandra. De sitter på korridorgolvet och lutar sig mot väggen medan de smeker och håller varandra i händer. Johanna började bli upphetsad för första gången och började fundera på att det vore roligt att älska med någon men med vem? En bra fråga, som hon ofta brukar grubbla för sig själv. Kanske hon skulle få en egen älskling i skolan där en okänd pojke som heter Kari från en annan klass brukar beundra henne. Hans kompisar försöker antyda Johanna att Kari skulle vara kär i henne. Johanna vågar inte närma sig denna okända Kari. Hans namn ger henne associationer till en kajanaländsk sångare Kari Fisuoja, spinkig medelålders karl vars halspulsåder sträcks medan han sjunger. Kari som tittar Johanna är en brunhårig jämntjock precis som Johanna.

En dag i gymnastiken eleverna fick göra situps i olika stationer inne i den stora gymnasalen som heter precis som parken bakom skolan. Johanna diskret spottade en spottklump på golvet och gick till nästa station för att göra situps. Nästa grupp gick till den station och en tjej såg spottloskan och visade till gymnastikpedagogen som trodde att spottaren var tjejen i tidigare situps gruppen men misstänkte inte Johanna. Tjejen fick gå och hämta trasan och torka spottet. Johanna hade svårt att hålla skrattet när en gångs skull hon lyckades perfekt med ett hyss utan att bli avslöjat. Om denna händelse hon ritade hemma i sin ritplatta en skämtbild.

En annan rolig sak som hon har illustrerat i sin ritplatta är en händelse från Lekavuori skolan. Då var eleverna tvungna att göra ett tuberkulostest med plåsterliknande lappar. Testet kallades för Tubitest och Johanna visste inte vad det var för något.

Skolskötare satte två plåsterlappar på bröstet, mitt i bröstvårtan. Johanna tyckte det kändes otäckt precis som en EKG. Hon stammade på kajanaländska: "Vad är detta för något?" Några klasskamrater samt pedagog Kerttu försökte förklara att det är ett tuberkulosprov att om vaccinet är giltigt. Senare Johanna förstod att det bara var ett vaccintest.

Det finns en annan rolig händelse i Lekavuori skolan som hon har illustrerat i ritplattan. Det var en dag då hon misstänkte att någon hade klippt av tofsen från hennes toppluva och gick till pedagogen för att klaga på att tofsen har klippts av. Kerttu skrattade ljuvligt. Lite senare märkte Johanna att mössan var vänt upp och ner så att tofsen var inuti mössan.

I Lekavuori skolan andra elever gjorde små bus till Johanna speciellt när skoltandsköterska kom och visade hur borstar man tänderna så en dag Johanna märkte att hennes skoltandborste smakade tvål. Hon sa detta till pedagogen men hon tog inte saken på allvar och skrattade att visst tänderna blir rena även med tvål.

I den nya skolan det finns bättre atmosfär. Ändå har Johanna upptäckt lukten av våld men ingen har gjort illa till henne. Klassens tuffaste brud, Minetti Mikala hjälpte Johanna många gånger i gymnastik att fästa gasremmar i hennes skridskor när de åkte på skridskobanan inne i Spedeparken. Medan Minetti hjälpte med gasremmar så Johanna på skoj frågade att varför hon susar så där viset då Minetti svarade på skoj: "Snart även du susar på intensivens i Kuopio universitetssjukhuset" Minetti själv kunde inte åka skridskor eftersom hon har kryckor. Hon har skadat sin fot men är god väg att återhämta sig.

Hon kom tillbaka till skolan ungefär samtidigt då Johanna började i Suner skolan. Då Minetti sade allmänt till alla sina klasskompisar att fortfarande hon klarar sig ge stryk trots kryckorna. Johanna tyckte detta lät lustigt.

Minetti Mikala är bättre kompis än hennes namne i Villmanstrand. Fröken Saarinen var lite kucku i huvud och inte så lite heller, precis som Johanna brukar fundera. På våren Johannas sexualitet började vakna rejält. Hon drömmer om pojkvän men inte vet hur hon skulle fånga en sådan? Skulle Kari på parallellklassen var den rätte men han är ju helt okänd, tänkte Johanna. Några gånger hon har tänkt Nino Backman i Villmanstrand men dessvärre hon inte vågar kontakta och inte ens drömmer om honom. Hon drömmer att då hon har fått en pojkvän så hon skulle gosa med honom i buskar bakom huset.

En vårdag då hon var ensam hemma så hon gick till garderoben i lekrummet och klädde av sig naken och älskade med en mjukishare, lotterivinsten, samma mjukisdjur som hon gav utlopp åt sina känslor vinter 2980 när hon hade hamnat oskyldigt i kvarsittning.

Inne i garderoben hemma i lekrummet hon gosade med en maskothare precis likadant som Ronna och Timo brukar göra i skolan. Hon kände sig parningsvillig och det kittlade härligt i undermage. Detta stimulerade hennes sexualitet så att den började vakna rejält och önskade om hon skulle hitta en pojkvän så hon kunde älska i en buske bakom huset. Då hon hade gosat färdigt så hon tog förnuft i att fånga och klädde upp sig igen innan familjemedlemmarna skulle komma hem.

En gång här i samma garderob hon knöt en tjock lina, samma rep som kommer från lillasysters rumshörn i Villmanstrand. Johanna knöt repet rund midjan och andra ändan kastade över klädstången och lite grann hissade sig upp eftersom hon var kåt. Snart klädstången lossnade och hon föll ner. Nedanför det var hennes tråkista och ovanpå kistan mjukishare så det blev mjukt fall så hon inte skadade sig. Här och med Johanna blev upphetsat i fall hon skulle ha slagit huvudet och svimmat. Sedan mamma och pappa skulle ha hittat henne ligga naken i garderoben. Dels hon känner kalla kårar i ryggraden eftersom då skulle säkert mamma och pappa ha fått missuppfattning att hon skulle ha hängt sig. Detta hon kan absolut inte tänka sig göra. Ibland hon känner upphetsat av tanken att pröva hängning men vad i sjutton hon skulle tjäna på detta eftersom det skulle bli hennes absolut sista påhitt. Hon kan tänka så pass logiskt att hänga sig skulle chocka föräldrar. På riktigt Johanna inte kan ens tänka sig att göra självmord fast ibland bara drömmer om detta eftersom tanken upphetsar henne. Hon bara vill bli upphetsat, inte dö. Hon vill ha en pojkvän men hur får man en sådan, brukar Johanna Kivinen fundera.

Påsk reste Kivinens till Forssa. De ville äntligen se lite Jesus.

Även denna gång de övernattade hos Oskari och Hissu. Anna reagerade inte mer på svärmors keramikkruka som Hissu kallar för askurna. Krukan står kvar på nattduksbordet. Vid läggdags Anna hejade på krukan: "Hej på dig krukan, ursäkta askurnan!"

Johanna har drabbats av seg radiofeber och vill ha en ny DAB-radio med inbyggd mp3-spelare. Pappa lovade att köpa en sådan från Forssa centrum. I det nya centrumet finns varuhuset Tempo vid torget Adjutanttorget.

Tempo i Forssa har tidigare hettat YHA. Fortfarande många människor kallar Tempo för YHA och en av dem är Antti Kivinen. Johanna är duktig på att uppdatera hjärnan och kalla butiker och platser med det nya namnet.

Johanna med pappa köpte en ny DAB-radio av märket Mark, som är mindre och lättare än familjens första ursprungligen orange radioapparat, den som blev fyrkantig. Denna nya radio är silverfärgad med ett praktiskt handtag. Antti parkerade bilen i Öhmans parkeringshus som är stadens bästa parkeringshus. Även Tempo har ett parkeringsdäck men där är det väldigt trångt. Först kollade de om Coop Domus i Öhman huset hade billiga DAB. Det var inte så det gick till Tempo.

Mellan Öhman huset och Tempo det är centrums huvudgata med allé. Norrgående halvan har nyligen gjorts till gågatan medan södergående riktning det finns biltrafik. Mitt i allén man kan gå lugnt och ro samt på den nya gågatudelen. Det finns planer att göra båda halvor som gågata.

Johanna är ivrig att spela in sitt eget prat och leka radiopratare. I skolan hon får fortfarande talträning. Med logoped gör hon roliga inspelningar. En gång när hon var ensam inne i logopedrummet, så spelade hon ljudet av att tända en tändsticka och kopierade inspelningen till en liten mp3-spelare. Det fanns tändstickor på bordet. Tändstickor används i pedagogiskt syfte att lära blåsa rätt. Senare Johanna spelade inspelningen i klassrummet för klasskamrater som skojade att hon började röka mitt i talträning. Även detta roade henne och förr eller senare detta kommer hamna i hennes skrönor.

På Valborg Kivinen besökte i Vattula för att hälsa på släktingar. Nu det är enkelt att besöka bägge städer eftersom de bor halvvägs. Förra året byggde Eeka och Anne en villa av röda metallklossar norr om Vattula, i stadsdel Halvari. Villan ligger i korsningen av Fågelbovägen och Lunnevägen. I samma hus bor även Annes mor, Liebling Rönne, en gråhårig dam med ett häftigt temperament. För några år sedan när Kivinen senast besökte hos Eeka och Anne så Liebling fnös och demonstrerade sig mot Rikitus att hon inte skulle ta en sådan byracka som möda. Då klappade Antti demonstrativt hunden och sa att hunden inte alls är jobbig utan den är mycket sällskaplig. Då Liebling gick kvickt i sitt rum och fnös något fult. Då bodde Eeka och Anne på Hjortmossgatan i den så kallade hästskohuset. Uppifrån sett huset ser ut som en stor hästsko. Fortfarande verkar Liebling vara sur på Kivinen trots dem inte längre har hunden. Naturligtvis de inte har nöjesroboten med sig eftersom en robot man kan lämna hemma, inte ett djur.

Så fort när Kivinen kom in i hallen då Eekas svärmor gick mycket hastigt i sitt rum och mumlade: "Nu kommer dom jävla tavaster-karelare, vem vet, vilka zigenare dom är för några!" Anna skrattade: "Visst mitt flicknamn är Karjalainen men dessvärre vi blir inga tavastlänningar eller karelare, tyvärr!" Knappast Liebling ens hörde detta och slängde igen dörren till sitt rum. Lite senare när Anna gav Joonas en gamla NHL speltröja som hon hade köpt från Keskinen Market i centrala Kuopio då Lieblings rumsdörren öppnade sig och därifrån hördes mumlade: "Vittu vilken trasa!", fast den gamla harpan inte ens såg tröjan. Tydligt lyssnade hon med avlyssningsapparaten konversationen i hallen men inte ville komma fram. Såklart Eeka skämdes att han har så oförskämd svärmor. Han vågar inte klaga på svärmor eftersom då det skulle bli himla liv. Anne fnittrade till sin mammas mummel. Av artighet hon tog emot tröjan och tackade för det. Anna tänkte för sig själv att all sannerligen tröjan kommer hamna i plagginsamling. Hon bestämde sig hålla koll på Karjalainens videosajt Karjaruutu om hon skulle se om Joonas använder NHL-tröjan.

I Vattula besökte Kivinen också hos mellanbror till Oskari, Matteus Kivinen. Anttis familj kallar honom för farbror-Matteus. De bor på Tursasvägen, ett stenkast från Annas barndomshem i Strömslund. Matteus och Leya har tre nästan vuxna barn som inte var hemma medan Kivinen besökte. Husvärden var på jobbet men frun Leya tog släktings gäster emot. Hon bakade för mun smältande struvor. Detta var första gången för Johanna och Jaana-Mari smakade dessa traditionella Valborgs kaffekakor.

Anna har aldrig lärt sig att baka struvor eftersom hon mår illa av fettlukt. Av någon anledning har hon inte köpt färdiga struvor. Matteus och Leya har en avlång chokladbrun liten nöjesrobot som ofta sopar golvet med sin radarsvans. Roboten kommer om man säger: "Bimbo Tronic, come here!" så den rullar sig fram med hjälp av fyra små röda hjul och hela tiden radarsvansen vispar i luften.

Johanna kommer ihåg då Matteus och Leyas villa byggdes mitten av förra decenniet. Då hela tomten var full av helautomatiska betongblandare och byggrobotar. Nu runt huset är det stora blomsterbuskar som naturligtvis är utan löv här dags på året. Hon alltid är nogga med årtalen.

I juli flyttade Kivinens tillbaka till Forssa eftersom de inte trivdes i Kuopio heller. Antti och Anna hade arbete men den lilla extra saknades. Kanske det var släktingar och bekanta. Våras de lite grann umgås med Anttis arbetskompisar men ändå de saknade släktingarna. Vattula är helt uteslutet eftersom det skulle ha varit alldeles för känsligt att återvända till den ursprungliga staden men det kändes naturligt att återvända till Forssa.

Från Kuopio det inte skulle vara långt varken till Vattula och Forssa. Kanske de blev irriterade på den moderna Savolax dialekt och den moderna Savolax temperament, kallad Savolax sjukan. De blev verkligen irriterade på gamla Kuopio kärringarnas surhet. När till exempel något litet barn började bli trött och gnälla i butiken så nästan alltid någon av de gamla gummorna började mumla om den där ungen skulle vara hennes då skulle hen få stryk. Anna har funderat om Eekas svärmor har rötter i Kuopio när även hon är så sur på allting.

Återigen Jaana-Mari försökte göra mothugg att flytta från Kuopio eftersom då hon inte skulle få se Mikaela. De har blivit goda vänner. Saara inte har länge varit med. Vintras grundade Jaana-Mari och Mikaela en inofficiell behåklubb, ett slags hemligt sällskap mellan töser. Jaana-Mari gjorde med hjälp av datorn små runda skivor med hennes och Mikaelas namn samt klubbnamn. Johanna inte var med i denna barnsliga klubb. Hon inte längre är en liten tös och inte intresserar sådana lekar. Hon skulle vilja leka med pojkar precis som Timo och Ronna i skolan.

Hon är positiv till flyttning eftersom då hon kan ordna sina varor på nytt. Hon har alltid haft bra ordningssinne.

I år Finland representerade i Eurovision Song Contest popsångare, Joonas Lakkamaa, ung kille, ungefär jämnårig med Johanna som var klädd i en silverfärgad aluminiumdräkt och gyllene skor. Han kom andra plats med låten Digitaalinen kaali Digitaalinen maali. Vinnaren blev skandinav Fredrik Tjärmarker med låten Mynte og William. Vinnarlåten låter först mycket bra men sedan man lätt blir trött på den eftersom låten fastnar lätt i huvudet.

Av förnamnet Joonas Lakkamaa Johanna fick associationer till kusinpojke. Låten handlar om tonårskärlek som väckte upp Johannas sovande sexualitet. På grund av låten och den skitsnygge sångaren hennes förtjusning speglade sig till kusinpojken. Från och med nu kunde hon inte längre uttala sig kusins namn utan att rotna och känna värme på ansiktet. Namn blygheten blev värre och värre. Så fort när i bilradion spelas Joonas Lakkamaa Eurovision-låten så känner Johanna rodnaden spridas på ansiktet och blir ängslig.

Nästan varje gång mamma skrattar på framsätet att det är ju Joonas som sjunger. Hon tycker att sångaren är en duktig pojke. Johanna tycker att artisten är mer än duktig. Jaana-Mari tycker att det bara är rena rama trams.

Efter Eurovision Song Contest råkade Johanna skriva ut från läsplattan Kamuposti Joonas Lakkamaa idolaffisch som hon la upp på väggen i lekrummet bredvid sängen. Det roar lillasystemen som busvisslar att storasyster diggar den där ungen. I affischen Joonas har långt ljust hår med vågor.

Johanna spelade in från radion några låtar av Joonas och förvandlade till mp3-format varav några är väldigt upphetsande åtminstone enligt henne. I låtarna sjunger han om gillande och regndroppar i håret.

Ju mer Johanna tänker på sångarens förnamn desto mer blir hon kär i hans namn och sedan förälskelsen speglar sig till Joonas Karjalainen. Kusin är den ende Joonas som Johanna känner. Johanna inte vågar ringa till sin kusin eftersom hon har blivit påverkat av föräldrarnas avsky av Liebling. Musikkritiker fördömde Joonas Lakkamaa och Fredrik Tjärmarkers låtar eftersom de inte tycker att så unga pojkar bör tävla i sångtävling.

I början av juli flyttade Kivinens till Forssa. Annas och Anttis gamla jobb väntade. Antti fortsätter som underhållstekniker att reparera och underhålla industrirobotar i fixargruppen på Brandcar. Om han inte klarar åtgärda fel då söker han hjälp från närliggande företag, bilfabrikens dotterbolag HVM som tillverkar efter beställning eldrivna sportbilar. Målet är att samtliga Brandia bilar skulle bli elektrifierade men så länge man inte har lyckats utöka batterikapacitet.

Brandcar ägs av investmentbolag Brandor, vars huvudägare är affärsmannen Pera Kultaleka och ätten Brandzer. Brandzers bor numera i centrala Sassnitz i diplomatstadsdel Unoburg. Endast en Brandzer, gråhårig Jim-Oscar, bor i Vattula. Han bor i släktherrgård Brandzer's Hof eftersom det är lite svårt att flytta stora herrgårdar till Tyskland. Två herrgårdar har sålts till Vattula kommun. Jim-Oscars son, Peter-Markus, som bor i Sassnitz och kommer sannolikt att ärva en miljard egendom, inklusive hela koncernen med investmentbolag. Får se om man flyttar då till Vattula och tar hand om herrgården.

Anna blev en robotoperatör som övervakar roboten som monterar bakluckor och däremellan hon ska montera några bakluckor så att man kan jämföra resultatet. På spilltid hon har tid att göra handarbete. Just nu hon virkar nya köksgardiner av silvertråd. Hon vill inte längre göra praktiska skämt som till exempel ta med sig till jobbet minisprittflaskor. Ibland Antti snor från lagret småpyrlar och sedan hemma skryter att det igen har varit extra pris på E-Store.

E-Store på Kardanvägen har bytt namn till Järvelä. Urvalet är fortfarande detsamma och byggnaden ser likadan ut, orangea plåtväggar.

Den här gången beställde de inte en flyttbil med en chaufför utan de hyrde en liten lastbil från biluthyrningsfirman Björk. På den gula långsidan det står mörkgrönt firmans namn. I Villmanstrand skaffade Antti ett lastbilskörkort i fall han skulle tröttna på industrijobb. Sådan tur alla varor fick plats i denna lilla lastbil. Den yngsta dottern satt i lastbilen med pappa medan äldsta dotter var med mamma i personbilen. I Forssa flyttade de till den södra bostadsområde Hillo. Öster om Hillo det är riksväg 2:an. Över vägen det går en cykelbro. Andra ändan av bron det är stadsdelen Lexus som är färdigt byggt. Det finns en grupp röda trevåningshus i förorten Hillo. Husen är byggts av röda metallklossar.

Numera metallklossar ersätter tegel som byggnadsmaterial eftersom rostfritt stål håller längre. Vissa arkitekter har en annan uppfattning.

Mitt i Hillo det är mataffären K Supermarket, Postcenter, vårdcentral, tandläkare, Fastfood Hillo, automatkiosken My Way och ett bibliotek. Bakom köpcentrumet är en grundskola som är profilerad på esperantoundervisning. Det finns också några kajanaländska mellanstadieklasser medan på Eurola skolan det finns kajanaländska lågstadiet. Esperantopedagoger försöker övertala politiker för att få mer esperantoklasser. Däremellan kämpar kajanaländska pedagoger för att få kajanaländska högstadiet i Forssa. Det verkar vara önsketänkande. Esperanto är högst prioriterat eftersom detta konstgjorda språk är på god väg bli världsspråk direkt efter engelska.

Kivinens bostad finns på andra våningen i trevåningshuset längst bak i ändan av Bivägen. I samma trappa bor en skandinavisk familj, Forsöra, vars efternamn roar Kivinens eftersom de råkar veta att i Skandinavien det finns ett spritmärke med samma namn. Kivinens gillar mest det kajanaländska spritmärket barkvodka.

En sommardag Anna och barnen gick till mataffären i Lexus för att småhandla. Då Johanna blev yr och började luta mot kyldisken med fiskkonservburkar. Hon såg skandinaviska loggor som Aktens och Abba men det bara var konservburkar. Mamma tyckte det lät komiskt att fisk rädda dottern nästan blev liggande på fiskkonservburkar så hon måste må dåligt. Det gjorde hon. Hon fick kallsvett och var tvungen sätta sig ner. Lite senare mamma ledde henne utanför Lexus köpcentrum och bad vänta på parkbänken medan hon och Jaana-Mari handlar färdigt. Det gjorde hon. Hon blev bättre i friska luften. All sannerligen det var pubertetens gåtor. I Villmanstrand hon svimmade av. Kanske nu hon var nära tuppa av. Här och med Johanna började skoja att just då fiskskräcken var minne blott men sedan den kom tillbaka.

En annan sommardag när Anna och döttrar tog en liten sparkcykeltur så i en cykeltunnel mellan Eurola och Batteriberg, tunnel som går under riksväg 2:an, de såg en trasig nöjesrobot. Ena kameraögat var trasig och roboten pep hela tiden. Anna inte vågade röra roboten eftersom den kan ge elstöt. Många gånger efteråt de funderade att vem robotens ägare var. Kanske apparaten var stulen och söndersparkat.

I augusti Antti och Anna köpte huset av Oskari och Hissu eftersom de har tröttnat på att underhålla ett stort flerbostadshus. Oskari måste börja ta lugnt eftersom han haft tre hjärtattacker. Den fjärde skulle säkert vara ödesdigert. Att sälja huset, är Hissus idé. Hon inte vill bli änka till en stressröva.

Efter husets ägarbyte, åldringarna flyttade till andra ändan av huset, i en liten tvårummare. I deras gamla lägenhet flyttade husets nye ägare, Anttis familj. Oskari och Hissu kallas för åldringar fast de inte är speciellt gamla, femtioåringar det vill sägas människan i det bästa ålder. De har varit pensionerade sedan 2970. Deras sista arbetsplats var korvfabrik i Loimo. På pensionsdagar Oskari har byggt två minilustjakter och några lekstugor till salu. Han byggde också alldeles själv en bastu i tunnformat för sig själv som han transporterade med självbyggda släpkärran till stugan i Pargas. I tunnbastu han byggde en badtunna. Hissu gör keramik prylar på Kajanalands sällskaps pensionärskurs i Forssa. Hon har såld några vaser på Facebook.

I källaren Oskari har en liten snickeriverkstad inne i skyddsrummet. Där svarvar han ljusstakar och lampstativ. Inne i verkstaden han har själv byggda lasersåg utan skyddsanordningar så att fru Hissu är jämt orolig om han skulle snubbla sig över laserstrålen så att strålen skulle borra sig genom bröstkorget. Han undervärderar risken.

På vinden Hissu har vävstol. Hon väver bordsdukar och Poppanor det vill sägas traditionella vävda vävnader.

Vinden är vidsträckt avlång från gavel till gavel. Vid sidorna det är förråd för lägenheterna.

Fortfarande Johanna inte vågar vara ensam på vinden. Hon är rädd för spöken fast hon redan är 15år och drömmer om pojkvänner men ändå är rädd för spöken. I hennes minne har fastnad spöket Sulo i Villmanstrand. Då och då Johanna brukar fundera i för sig själv att vad var den där pålsvarelse för något, kanske hon bara inbillade sig. I grannhuset fortfarande det är bilreservdelsbutik Autoteema. Bakom huset det är Verneris hus.

Han har nyligen byggt garage för att kunde greja med bilar. Han håller på och börjar bygga en husbil. Han förvandlar en gammal skåpbil till husbil och inreder exakt som pappas minilustjakter. Inne i Verneris källare det finns en stor bastuavdelning med bubbelpooler. Yngsta sonen Misha är helt besatt av bubbelpool och brukar sitta många timmar i en jacuzzi.

I gaveln i källarvåning, på Gamla Tammelavägens sida det är kvar potatis- och äggbutik. Mataffären K to Go gamla lokaler det är nuförtiden ett antikvariat. Där säljs pappers böcker och moderna läsplattor. Ibland brukar Janette smyga dit för att titta porrläsplattor. Snart även Jaana-Mari blev intresserad av porr så de två kusiner brukade sitta på divanen i antikvariatet och undersöka porrpublikationer. De tycker att det är kul att se den nakna manskroppen. Antikvarieägaren tycker att det bara är bra att de två tjejer sitter där inne för att kunder ser att butiken är populär.

I juli Anna funderade om hon skulle grunda daghem men sedan hon kom på att vissa ungar kan vara väldigt vilda så att hennes nerver inte skulle räcka till. För henne räcker utmärkt äldsta dotterns tidiga barndom.

Fortfarande Anna ser mardrömmar om Johannas tidiga barndom. I den värsta mardrömmen ungen drar henne på örat så att hörselorganet lossnar och sedan ungen hånskrattar. Sådan tur detta bara är en mardröm.

Anna råkade säga högt om eventuella planer på att grunda ett privat daghem eller bli dagmamma för lille Jeesus medan Kaarlo och Frida dansar Zumba. Det blev inget av med detta när hon hade tänkt lite till; skulle hon verkligen orka vara som dagmamma? Visst lille Jeesus är en söt liten pojke som gillar kabbelekor.

Så fort när Johanna hade hört detta så hon ivrigt började planera aktiviteter för barnen eller för kusin Jeesus.

Hon tänkte att hon kunde högläsa barnläsplattor och sjunga sina egna lustiga sånger fast hon inte är speciellt musikalisk. Säkert småbarn skulle gilla hennes lustiga trallande. Det skulle vara en stor risk att Johanna skulle vara alldeles för fräck i mun. Det är Johanna som har lärt lillasystemen massa fula ordar. Hon själv har lärd sig fräckisar av mamma.

I höst Johanna började på sjunde klassen och Jaana-Mari på trean. Systrarna har blivit stora flickor. Estbackaskolan är byggt av gula metallklossar och ligger inom gångavstånd. Flickorna går till skolan längs den lugna villagata, Vallmovägen och sedan över Slätthöjdsvägen.

Skolan är profilerad sig till engelska för att finnar skulle klara sig i världen. Numera det är vanligt att högstadiet det är engelskspråkig medan låg- och mellanstadiet det är finsk, svensk eller esperantospråkiga. Estbackaskolan har spridit sig på ett bredd område med flera byggnader. Låg- och mellanstadiet finns närmare Gamla Tammelavägen medan högstadiet ligger bakom mellanstadiebyggnaden.

Högstadiabyggnaden har tre flyglar. I den första flygeln finns Johannas grundspecialskola. I den tredje flygeln finns Janettes åttonde klass. I samma klass med Janette går hennes två kusiner; Mikaela och Petra Vornanen. Misha och Rico går i Tervis skolan som ligger mittemot Estbacka idrottsplatsen. Mellan idrottsplatsen och skolan det går Gamla Tammelavägen. Tervis skolan är profilerad sig till finska. Där finns också stadsdelsbibliotek.

Andra sidan av skolan det är ett gult avlångt hus. Början av förra decenniet där fanns en porrklubb. Då och då Anna och Asta brukade titta in från fönstren men det blev kortvarig glädje nämligen delstat Finland stiftade hårdare sexlagar så att porrklubbar fick stänga.

Efter porrklubben det blev en kinesisk restaurang som nyligen flyttade till stan, den nya Forssa centrum.

Nu i lokalerna huserar butik för persienner och markiser. Bakom huset det är korsningen av genomfartsled och Gamla Tammelavägen samt macken Brandoil med en väl sorterad butik.

I skolan Johanna inte vågar gå till tredje flygel för att hälsa på sina två kusiner och gamla klasskompis. Orsaken är hennes glasögonrumba. Petra har sett otaliga gånger henne med glasögon men på någon anledning Johanna inte vill umgås med henne. Kanske Johanna tycker att Petras fläskmage verkar skrämmande. All sannerligen det är glasögon som spökar henne eftersom då kusinerna skulle se henne med glasögon på sig.

Johanna märkte att i kusiners och Petras klass går även Kristiina Savolainen från ettan och tvåan. Kristiina har fått nästan likadana glasögon som Johanna. Hon har blivit lång och smal. Även på lågstadiet hon var långväxt men nu fröken Savolainen är ännu längre. Hon är en riktig idrottsfåne och brukar skoja att det är muskler som talar.

Johanna känner sig främmande för Kristiina eftersom hon har blivit vana att vara ensam. Kanske Johanna skulle umgås med kusiner, Petra och Kristiina bara om de skulle bli intresserad av leken jag-rörde-sig-sist. Leiken förenade henne med klasskompisar i Villmanstrand. Bara synd att Kivins flyttade från Villmanstrand så hon blev ensam. Det skulle ha varit intressant se hur Johanna och Nino skulle ha närmat sig.

Några enstaka gånger Johanna har vemodigt tänkt Gotter Backman men inte vågar kontakta honom. Hennes tankar blandar sig hans två namnen; Järvimerkki och hyresgästen Parviainen.

Den sistnämnda bor i B-trappan på andra våning och ihop med Jossu. Johanna har sett från fönstret när denne trettioåriga paret åker iväg med sin ljusblå Volkswagen Ubuntu. Likadan bil som Antti och Anna hade innan Jaana-Mari föddes. Nu när Johanna känner dessa tre Ninos så hennes tankar är ren sillsallad. Hon blir upphetsad av namnet Nino men försöker undvika samtliga killar som heter så.

Då hon tänker på hyresgästen Nino Parviainen så hon känner sig i näsan likadan lukt som hon kände sig hos Nino Backman samt då hon lekte med honom. Lukten liknar på svett och sötma. Ibland i bussen i Kuopio medan hon busade med några skolbarn så hon kände samma lukt. Då hon började kalla lukten för porrlukt. All sannerligen hon blev svettig medan hon busade och skrattade eftersom då hade hon på sig tjock aluminiumdunjacka.

Det är bra atmosfär i Johannas specialklass. Då och då tjocka eskimå liknande Reetta Lehmusto brukar bocka med sin stora mage men det inte är så farligt bara man är förberedd för att inte ramla och skada sig. Klassföreståndaren heter Ilkka Pikinen som har häng kinder som roar Johanna. Hon tycker att pedagogens häng kinder liknar på en portmonnä. Då pedagogen högläser så häng kinder rör sig lustigt och Johanna börjar le och ibland blir fnittrig. Då frågar pedagog med vidöppna ögon att vad det är som är så roligt. Johanna bara rycker sina axlar eftersom hon inte vill berätta att hon skrattar till hans kinder.

Ofta Ilkka brukar högläsa engelsk ungdomsromanläsplatta The Best Year som är skriven av en anonym nätförfattare The JT för länge sedan. The Best Year är europeiskt nationalepos där det hyllas den europeiska integrationen. Berättelsen är mycket rolig där författare bråkar med sökmotorer för att berättelsen skulle bli fortare indexerat. Medan pedagog Ilkka läser högt så Johanna blir fort sömning eftersom hon inte är så bra i engelska.

I början hon ler och flinar till pedagogens kinder tills hon tröttnar.

Ilkka Pikinen är en stenhård vegan och brukar göra smyg reklam för sin livsstil och partiet The Greens. Han brukar också berömma sångare Gabriel Pikinen som har många låtar som handlar om naturen. En av hans populäraste låtar heter *Crystal the finest*. Sångaren inte är släkt till Ilkka trots samma efternamn.

En gång i teckning Johanna ritade för att retas ett stort grishuvud på tallriken med äpple i munnen. Då pedagogen hade sett teckning så han skrattade. "Usch då, det ser otäckt ut!" Johanna skrattade ljuvligt. Sådan tur att Ilkka är humoristisk samt det inte finns straffskåp system här i Tavastland. En annan gång i teckning Johanna ritade en traditionell kanon och en vacker blomma. Pedagog tittade teckning ett tag och pekade mot blomman: "Jo, den är fin!" och inte kommenterade kanonen. Sådana små retande är typiskt av Johanna. Hon är alldeles tvungen reta på något sätt andra människor.

På teckning eleverna ritade på pappret för att man skulle lära sig skapa bilder utan modern teknologi. En dag pedagogen hade skaffat omålade näverkorgar som eleverna fick måla precis som de ville. Johanna målade sin korg ljusblå eftersom blått är hennes älsklingsfärg. I handtaget hon skrev med vit färg året och sina namnbokstäver. Korgen eleverna fick ta hem för att föräldrarna skulle se hur hädiga är deras barn. Antti och Anna tyckte att Johannas korg såg fin ut. Korgen lades högst upp på köksskåpet för att förvara små skrot.

I Johannas och Reettas klass går två tjejer och lika många killar. Killarna är enligt Johanna riktiga konstiga typer så att hon inte är sugen gå i sängen med dem. Hon tycker att det är synd att i den nya skolan ingen gosar med varandra, inte i alla fall offentligt. Hon själv kunde tänka sig gosa med någon om det skulle finnas en gosar kompis och hon själv skulle vara modigare. För Johanna utseende är mycket viktig faktor. Nu när hon hade sett sina klasskompisar så hon fick ett slags ångest att hon valde specialklassen.

I augusti före skolstart hon besökte med pappa i skolförvaltningen på stadshuset i andra våning för att anmäla sig och fråga att vilken specialskola skulle vara lämplig för henne. Tjänstepersonen på skolförvaltningen gjorde enkla språktester om Johannas kunskaper i engelska att skulle grundspecialklassen på Estbackaskolan vara något för henne. Tjänsteperson använde ordet behållaren för e-cigaretten som exempelord som han spontant hittade på. Det blev svårt för henne att hitta behållaren eftersom den låg bakom honom i en avlång hylla. Till slut han kom på att flickan inte såg behållaren och sade: "Oh sorry, here is holder of the Electric Cigarette." Johanna nickade godkännande att det inte var enkel att hitta behållaren. Sådan tur att hon klarade sig det lilla snabbtestet om kunskaper i engelska. Till normalklassen det skulle ha varit ännu svårare test. På Estbackaskolan det går många läckra eurohanar, i alla fall enligt Johanna. Då och då på raster hon brukar bjuda sig till killarna som hon möter på långkorridoren inne i högstadiesbyggnaden. Killarna bara skrattar att de inte vill ha en sådan CP-blondin.

Johanna inte kan uppföra sig korrekt i skolan eftersom honom har glasögon på sig. Därför många kallar henne för CP. Minst hon blev kallat så i Villmanstrand eftersom där hon lekte med killar. Nu Johanna har blandade tankar om Villmanstrand och i för sig själv hittar på massa idéer att hon skulle bomba Villmanstrand och resten hon skulle förena i Forssa kommun. Hon är så förvirrat i sina tankar att i för sig själv hon kallar Nino för bajset utan att ens ana att om några år hon kommer ångra sina konstiga tankar.

Orsaken till att hennes tankar är ren sillsallad är hyresgästen Nino Parviainen och Nino Järvimerkki. Även dem hon kallar i för sig själv för skitar. Så småningom hon börjar kalla avföringen för skit.

Tidigare hon kallade toabesök för att bajs eller pissa men nu hon börjar säga det för att skita och pinka. Nu på sjuan Johanna har för första gången hemkunskap. Hon tycket att det är roligt att baka småbröd som hon får ta med sig hem. Halva brödet hon ge till farmor och farfar. Varje gång hon kommer hos farmor och farfar så Hissu skrattar till: "Åh, det är ju Johanna flicka, kom in bara!" och bjuder henne blandsaft, farmors virrar saft, precis som släktingar kallar hennes hallonsaft.

Varje gång när barnbarnen dricker farmors virrar saft så Oskari skrattar: "Jag berömmar inte en enda droppe utan berömmar en hel spann full!" och skrattar så att hans kalaskula hoppar. Annars han inte är tjock men har rejäl kalaskula. Blandsaft receptet är hemlig som hon har hittat från en månadstidskriftsläsplatta. Då hennes krafter avtar så hon ska ge receptet till Johanna eftersom hon är det första barnbarnet.

Tidskriften är ursprungligen ryskt som utkommer på olika språk däribland finska och skandinaviska. Den skandinaviska upplagan heter Valda bitar. Då Hissu har läst det senaste numret så hon ger den till Johanna för att hon skulle bli allmänbildad och sluta barnsliga sig.

Den senaste tiden Johanna har blivit en riktig bokmal. Ofta i sängen hon brukar läsa läsplatton av farmor eller något annat. För några år sedan hon fick som julklapp guideläsplatta hur man använder multimediekameran. Julklappen hon fick från farfar och farmor.

Johanna har också blivit intresserad av att skriva berättelser. Hennes röda skrivläsplatta som hon köpte i Villmanstrand är nästan full. Hon skulle vilja hitta en billig dikteringsapplikation för att det skulle vara enklare att diktera in sina skrönor. Hennes berättelser ingår mer eller mindre i hennes liv. Skolan hon har kamouflerat till lantbruksskola där en kvinnlig bonde söker en gubbe. Hon inte följer den urgamla dokusåpa formatet Bonde söker fru eller make eftersom så länge hon inte är intresserad av dejting utan hon vill ha en kille nu direkt utan trams, helst killen bör ringa dörrklockan och fråga om hon vill ha honom. Dessvärre så blir det inte.

Hon börjar så småningom bli mer och mer förtjust o Nino Backman alltså cirka ett år efterskott. Förälskelsen speglar sig till Nino Järvimerkki så att varje gång när hon besöker hos morbror så hon blir stressat och önskar om den nye Nino inte skulle vara hemma. Hon blir också stressat av hyresgästen Nino och inte vågar stå utanför B-trappan om herr Parviainen skulle råka komma ut så Johanna skulle bli yr i huvudet.

Ibland Johanna låter mamma läsa sina berättelser. Anna tycker att dessa är helt okej, hon har läst sämre berättelser. Även Antti tycker att dotterns berättelser är roliga. Förra decenniet Antti och Vernereri prenumererade tillsammans romantikläsplattan Maskulina för män. De avbeställde den då Anttis familj flyttade till Nyslott. Ibland Antti har köpt Maskulina som lösnummer. Han har märkt att tidningsläsplattans kvalitet har blivit sämre. Numera det är det mesta alldeles för barnsliga sexnoveller så att till och med Johannas skrönor är bättre, precis som Antti Kivinen har sagt.

Johanna har lagt ut på Kivinen Arenan några berättelser för att hon skulle få respons. Hon ska självmant öva att skriva berättelser. Uppsatsskrivning i skolan är det bästa som Johanna vet. Hon har små problem på hemkunskap, speciellt då man lagar fiskrätter. Hon inte tycker om fisk samt hon har hemska fiskskräck. Det blir inte bättre eftersom hushållspedagog Kassu Hämäläinen tvingar vidröra på fisken och sedan äta upp.

Kassu Hämäläinen, en kortväxt jämntjock gubbskrälle, är alldeles för sträng mot sina elever fast han jobbar bland funktionshindrade i specialskolan. Han har fått av sina elever allmänt smeknamn, Rivjärnet. Verkligen passande skällsord till denne kortväxte gubbe med skäggstubb. Han brukar gå hakan uppåt ställd så att skäggstubb syns tydligt. Han klarar sig inte koncentrera sig till rakning eftersom på morgnarna han brukar grubbla på sina kollegor att vilket humör dem är idag samt grejar alltid någonting mitt i rakning.

På hemkunskap i smyg Johanna stoppade fisken i servetten men dessvärre så småningom Kassu lärde känna elevens påhitt och började stå bakom ryggen och bevaka att varenda fiskbit blir äten. Johanna inte vill svälja den obehagliga fisken och lagrade fisken bakom baktänder och sedan spotta ut så fort pedagogens uppmärksamhet skulle vara annanstans. Detta fungerade inte varje gång eftersom Kassu bad henne dricka mellan fiskbitar. Han har under en lång pedagogkarriär mött så många konstiga elever så han vet hur folk fungerar. På grund av sådana fiskkonflikter det ordnades för Johanna enskild hemkunskap så att hon var två och två med denne hemske rivjärnet. En dag pedagogen hade med sig orensad strömming.

Johanna fick ta på fisken för att bota hennes fiskskräck men det visade sig vara önsketänkande. Hon vågar inte vid röra fiskytan och får kalla kårar i sin rygg. Hon tyckte att detta vara rena rama tortyr. Senare hemma hon ritade i sin ritplatta en karikatyr om fisktortyr.

Till slut hon bestämde sig göra pedagogen glad och snuddade vid fiskstjärten. Då Kassu vrålade av glädje såsom eleven skulle ha gjort ett hjältedåd.

Hemkunskap finns i en byggnadsgrupp längst borta. I ena byggnad det är den stora gymnastiksal men inte den där specialskolan gympar. Specialskolelever har gym i den mindre gymnastiksal mittemot mellanstadiebyggnaden, närmast Gamla Tammelavägen. I samband med den lilla gymnasalen det är skolmatsal. I samma byggnadsgrupp med hemkunskap, längst bak, det är slöjdsalarna. Där har specialskoleleverna träslöjd medan textilslöjd finns i mellanstadiebyggnaden. Mellan träslöjdbyggnaden och Gamla Tammelavägen det är skolans idrottsplan. Bakom den stora gymnastiksalen det är röda ungarbaracker som kallas i folkmun för Hornet men kvarteret heter officiellt Keltasirkku. Barackerna ägs av kommunens bostadsbolag, Forssa House. Bakom barackerna det är kolonilotter och villaområde Halvor.

Johannas klass har träslöjd en gång i veckan. Eleverna får fritt bestämma vad de vill snickra. Johanna gör det mesta smörknivar och ljusstaken. En gång hon gjorde ett låsbart väggsåp. Träslöjd pedagog hjälpte henne montera kortläsare och sedan programmera öppnings koden i ett träspån.

Träspån gjordes med en el hyvel, tunt bankkortsliknande spån. Johanna tyckte det var intressant men dessvärre eleverna inte får använda el hyvel. Den skulle vara alldeles för farlig för oerfarna funktionshindrade, sa pedagogen. Johanna tänkte i för sig själv att hon inte är en sådan utan helt vanlig tjej. Hon vågar inte säga det eftersom då pedagogen säkert skulle börja tjata att det inte är något fel att vara funkis. Elever som går på normalklass får använda maskiner helt fritt. Johanna avskyr sandpapper eftersom friktion mellan träet och sandpappret ge henne kalla kårar i ryggraden.

I samma klass går även impulsiva Joanna Jukkela som ibland brukar små reta Johanna och andra klasskompisar men det är inte så farligt. Joanna brukar reta Johanna att hon inte gillar fisk och svamp. På långkorridoren hon brukar skrika detta så att hela högstadiet hör Johannas fisk- och svampskräcken.

Detta är bara Joannas häst lek samt hennes funktionshinder att hon ibland måste gapa. Hon är inte våldsam utan muntligt sina klasskompisar men inte de övriga eleverna på normalklasserna eftersom då dessa all sannerligen skulle kalla henne för CP. Reetta har våldsamma tendenser fast denna tjocka tjej är innersta sig mycket snäll. Johanna har i för sig själv skapat egna diagnoser för sina klasskompisar.

Hon diagnostiserade dem till konstiga typer, moderkonstiga typer samt tokeriets konstanta kunder.

Det sistnämnda hon har lärt sig från Suner skolan i Kuopio där några elever kallade sina klasskompisar för tok bons konstanta kunder. Johanna tyckte det lät lustigt men inte vågar säga detta högt, inte i alla fall till pedagoger.

Ordet konstig typ hon har lärt sig av mamma då denna har kritiserat sin dotter att man inte ska vara utklädd som en riktig konstig typ. Johanna bryr sig inte om klädsel så att byxor och tröjan jämt är smutsiga. Mamma har försökt peppa henne att hon skulle titta på sig själv att hur kläderna sitter eftersom klädsel berättar mycket av människan. Mamma har också sagt att pojkar gillar bättre om flickan har rena välsittande kläder.

Johanna känner sig upphetsat om klasskompisar skulle klä av henne naken. Detta hon brukar tänka på kvällar vid läggdags medan hon ligger i sängen. Hon fantiserar också om kläderna skulle eldas upp så hon skulle vara naken i skolan. Av detta hon blir mycket kåt och därför hon gillar tänka så fast det är sjukt.

Hon brukar också fantisera ännu sjukare nämligen om en galning skulle komma till hemkunskap och stycka henne och äta upp. Såklart hon vet att sådan fantasi är mycket sjukt men ändå gillar fantisera så för att bli kåt, hon som inte har en pojkvän så hon vill bli kåt genom tankar.

Såklart hon inte hoppas sådant där men ändå det är skönt bara fantisera. Detta är Johanna Kivinen's topphemliga sexfantasi utan att ens veta någonting om sexfantasier. Förr eller senare sådana fantasier hamnar i hennes berättelser. Just nu hennes berättelser bara är två sidor långa och finns lagrade på Kivinen's Arenan.

Hennes röda skrivplatta är helt full av små skrönor. De allra vildaste fantasier hon inte vågar lägga ut på videosajten för att mamma och pappa inte skulle läsa. Några gånger har lillasyster tjuvläst storasysters skrivplatta.

Jaana-Mari roas av en hemlig berättelse där Johanna skriver drömmar om eget rum för att kunna vara utan tröja, barbröstat. Detta har Jaana-Mari berättat till mamma och pappa. Anna skojade att om man skulle sova utan nattlinne så tuttar blir enorma. Hon själv sover barbröstat och har stora pappar. Det har utvecklats för Johanna konstig sexualitet som framkallar mycket konstiga sexfantasier. Hon blir upphetsat av att ta av tröjan eller att vara i olika situationer utan tröja. Inte så mycket om hon skulle vara utan byxor men att vara utan tröja är hennes G-punkten. Så fort bär mamma ber henne byta tröja så hon fortfarande säger: "Huu, fläsket syns!" detta har blivit hennes standardfras. Hon klarar sig vara utan tröja bara i bastu och på badstranden. Strandliv är mödosamt för Johanna eftersom hon inte vågar vada i vattnet på grund av fiskskräck. Friluftsbad är en riktig himlagåva för henne eftersom där simmar inga fiskar.

Johanna drömmar att bli av med fläskrumban för att kunna vara barbröstat hemma precis som mamma och lillasyster. Även pappa brukar ofta vara utan tröja. Bara lilla Johanna, inte länge så liten heller, hela tiden döljer sin mage. Att vara utan tröja, mamma kallar för att vara fläskbart.

Johanna själv fattar inget hur det började dölja bara mage. Kanske det bottnar från slutet av förra decenniet när hon plötsligt klädde av sig naken och smög till köket för att titta laseruppskäraren. Nu efteråt hon blir upphetsat av tanken om hon skulle ha tagit laseruppskäraren och öppnat sin mage. Idag hon inte vill göra detta eftersom hon vet att det är farligt, livsfarligt. Inte då heller hon tog laseruppskäraren men var mycket nära om inte inre rösten skulle ha förbjudit.

Att vara utan tröja har erotiserats i hennes huvud och skulle vilja vara utan tröja så mycket som möjligt, helst tillsammans med en härlig pojke. Då hon är ensam hemma så hon brukar då och då få avklädningsanfall och kryper naken på golven och sedan stiger upp och sedan låtsas svimmar. Hon ligger stilla på golvet och fantiserar om hon skulle bli lammat så att hon inte skulle kunna resa sig upp innan föräldrar kommer hem.

Vid läggdags i sängen hon i smyg tar av nattlinnet och håller andan. Även detta upphetsar henne så att kroppen rycker sig. Medan hon håller andan så hon fantiserar om hon skulle råka dö och sedan på morgonen mamma skulle skaka henne vaken. Någon gång hon tänker med förnuft och klär upp sig i nattlinnet för att kunna sova. Hon skulle vilja kunna sova utan nattlinne men det går inte på grund av brunsten. På morgonen hon har baksmälla liknande ånger att hon hade hållit andan och brukar tyst inom sig upprepa mantra; Slut, Slut och gnuggar ögonen för att drömbilden skulle gå bort. På riktigt hon inte vill dö men det går fint dö på låtsas, precis som hon brukar tänka.

Då hon är ensam hemma så hon klär av sig naken och ibland smyger till vinden och kryper i isoleringsmaterial bakom vindsförråden. Då hon inte tänker på spöken utan är rädd i fall farfar och farmor skulle dyka upp och bli oroliga. Därför hon inte vågar vaka naken på vinden. Spöken får jättegärna se henne naken men inga människor, precis som hon brukar tänka. Häromdagen efter skolan Johanna tog fram en gammal läst tidskriftsläsplatta som hon formaterade om och namngav på nytt till Rajapyykkivuori Aviisi. I läsplattan hon skrev kärleksdikter och korta berättelser där hon antydde om Nino. Sedan hon paketerade läsplattan i ett vadderat kuvert. I kuvertet hon skrev ett kort brev; Här kommer senaste numret av läsplattan och mycket hälsningar till Nino Backman.

Hon inte skrev hemadress eftersom hon inte vågade göra det. Hon inte heller berättade att hon bor nuförtiden i Forssa. Hon inte vill att föräldrar och lillasyster skulle få reda på om hennes längtan till Villmanstrand.

Hon kunde ha tagit videokontakt via nätet till gotter Backman men då IP-adress skulle ha avslöjat henne och sedan postadress. Jösses vad flickan har problem, precis som hon själv brukar tänka om sig själva.

Läsplattan gick till kansliet på Rajapyykkivuori skolan.

Johanna inte kan veta om Nino går kvar i samma skola eller har han börjat på Porstua- eller på Jonnaskolan. Allt detta hon funderade medan hon smög till brevlådan som står mittemot automatkiosken My Way som också kallas för trampkiosken. Antti brukar kalla kiosken för skojare eftersom där det är svindyrt.

Johanna inte kunde vara helt säker om det lilla paketet skulle komma fram eftersom hon hade klistrat ett begagnat frimärke från frimärksalbum. I frimärket poserar federationens president Magnum Birch som har ståtlig haka. Johanna har börjat samla frimärken i slump och detta skedde i Villmanstrand.

I början hon råkade samla frimärken i en plastficka tills farmor Hissu råkade se plastfickan och peppade henne att bli filatelist. Nästa gång när farfar och farmor besökte i Villmanstrand så de gav Johanna ett riktigt frimärksalbum eller åtminstone nästan, nämligen den bara var ett fotoalbum. President frimärket hon fick några år sedan i samband med vykortet från farfar och farmor. Nu Johanna offrade upp detta frimärke eftersom där syns minst poststämpel.

I kansliet på Rajapyykkivuori skolan man undrade på det anonyma platta paketet. Eftersom paketet saknade avsändaradress så paketet genomlystes för säkerhets skull att den inte innehåller bomber eller andra skadliga saker. Man vet aldrig vad det kan hända i förorter typ Jonna där det bor åsidosatta invandrargrupper samt anhängare av extremrörelser. Efter genomlysning detta lilla paket gavs till adressaten, Risto Kurkinen.

Nuförtiden han har nya elever. Han har planer att bli lekskolepedagog men så länge han jobbar som grundskolepedagog. Såklart Risto gissade att vem som hade skickat tidningsläsplattan och blev glad. Naturligtvis han förmodar att den kom från Kuopio och tyckte synd att han hade råkat tappa Kivins postadress. Han kom inte på tanke att leta efter Johanna på Eniro på nätet. Även han har samma huvud året runt.

Risto kopierade läsplattan till skolans hemsida för att andra pedagoger och hans gamla elever kunde läsa Johannas senaste hälsning. Risto blev glad att Johanna tänker fortfarande på Nino. Bara synd att Nino Backman har börjat på Porstua skolan men det kan hända att han skulle hitta läsplattinnehåll på nätet.

Johanna själv såg på sin gamla skolas hemsida läsplattans innehåll. Hon inte vågade säga ett ord om detta till mamma och pappa att hon hade skickat tidningsläsplattan till Villmanstrand. Hon vet att det inte är något fel att göra så men eftersom hon är blyg så hon är blyg.

Häromkvällen Johanna frågade lillasyster att vem var han som ofta lekte med oss i Villmanstrand på Enhörningsvägen 3? Jaana-Mari inte vågade uttala namnet eftersom storasyster har lyckats smitta i henne namnblyghet. Hon svarade blygt: "Vågar inte säga... det är lite Love..." och gömde sig under täcket. Johanna modigt sa att det är Nino. Det var lätt att säga i skydd av mörker samt snart flickorna skulle somna. Då Jaana-Mari visslade: "Wii-Whiyy, Har du blivit kär i honom?" Johanna fnittrade: "I princip ja!" och fnittrade som en liten tös. Hon kände som om en sten skulle ha rullat från hjärtat när hon ens lite grann erkände kärlek mot gotter Backman fast det var fel person som hon öppnade sig. Hon borde ha modigt ringa till Nino och berätta om sina känslor men en blyg tjej klarar inte sådant. Även Jaana-Mari är lite förtjust i Nino och även hon är blyg inom kärleksfronten, i alla fall för dagsläget. Det bara är tidsfråga när pojkar börjar omringa Jaana-Mari stående snoppar. Visst även Johanna har goda chanser få en pojkvän eftersom hon är så vacker blond tjej. Johanna börjar på allvar drömma om båda Ninos; gotter Backman och Järvimerkki. Förälskelsen till Backman speglar sig till Järvimerkki så att det gör ont, precis som hon brukar fundera. Häromdagen när lillasyster och Janette var ute i trädgården och Johanna tittade ut från lekrumsfönstret och busade precis som vanligt. Denna gång hon antydde om Nino. Hon skrev i en liten papperslapp namnet och kastade ut så att kusin och lillasyster skulle se vem hon tänker. Janette visslade och sa: "Wii-Whiyy, Nino!" Johanna blev blyg och susade: "Hyss, inte alls!" Hon blev rädd i fall Nino Parviainen skulle höra och tro att de pratar om honom. Lustigast av allt, Janettes kusin som bor i Otanmäki, heter också Nino. Aastas släkt kommer därifrån.

Granne med paret Parviainen bor ensamstående Jossu Herukka, en kortväxt småmullig ungkvinna. Jossu Herukka brukar ofta snacka med Oskari och Hissu.

Några gånger kom Matias och Kakadu på besök hos Kiviniens i Forssa. Till Johannas stora lycka Nino inte följde med. Han vill umgås med sina polare samt även han är spänd för Johanna, alldeles för vacker tjej. Han inte vågar ta de första stegen så det lär inte bli romantiska äventyr eftersom de båda är nästan lika blyga. Nino är en aning modigare men blyg mot Johanna eftersom han är livrädd vad den stränga mamma Kakadu skulle säga om han skulle börja stöta hennes sambos systers dotter. Med Matias och Kakadu det var bara Arielle som är intresserad se Forssa, en stad där man bygger fina Brandia bilar.

När Matias och Kakadu satt i Kiviniens vardagsrum, så i teve spelades Eurovision Song Contest vinnare Fredrik Tjärmarkers låt Mynte og William, då Kakadu tänkte på sin graviditet, nämligen hon och Matias väntar ett gemensamt barn. Nu Kakadu rodnade och tittade sin sambo och sade: "Även vi är riktiga Mynte och William nämligen nästa år vi får en bebis." Anna och Antti gratulerade i förhand. Anna frågade att vad det blir, en pojke eller en flicka. Kakadu svarade: "Jo, enligt ultra det blir en liten tös, du, skulle du vilja bli fadder?" då Anna: "Ja i helvete, det vore stor ära!"

En vecka före jul Johannas klass gjorde julresa till Åbo. Nuförtiden mittemot Åbo resecentrum det är ett stort köpcentrum med massor av butiker. Man åkte dit med supersnabba PendolinoX3000 tåget. Därframme eleverna gick runt i små grupper. Johanna tyckte synd att hon hamnade i pojkgruppen som tittade det mesta i herrbutiker samt pojkarna inte är till hennes smak. Mer eller mindre konstiga typer, precis som hon tänkte. Sådan tur det blev en liten lucka och hon kunde gå in i bokhandel Bookia. Där köpte hon läsplattan om årets händelser. Hon bestämde sig att börja samla sådana årsläsplattor. Hon själv skriver en småskalig blogg på Kivinen Arenan.

På julafton Kiviniens samlade sig hos farmor och farfar. Dit kom även jultomte som gav några julklappar till samtliga. Naturligtvis lille Jesus fick mest julklappar. Johanna var lite avundsjuk att hon fick bara två av tomtens; en hårtork och läsplattroman av farfar och farmor. Läsplattan är på engelska och heter Igor & Ivan Give not up som handlar om forna Östtyskland där två tjommen som smugglar västvaror österut. Vilka busar, tänkte Johanna när hon läste presentationssidan. Naturligtvis inte många vet någonting om forna DDR och Sovjet eftersom det har gått så många år från det forna kalla kriget.

Hemma Johanna och fler julklappar som var det mesta godis och trendiga aluminiumkläder. Hon skulle hellre få elektronik. Hon tycker att aluminiumkläder är alldeles för torra. Även Janette och Mikaela fick lika dana hårtorken samt Igor & Ivan läsplattromaner.

Då farmor Hissu frågade kusinerna att vad de fick av tomten så de svarade i kör: "Jo, vi fick sådana mikrofoner!" och låtsas pratade i hårtorken. Hissu började skratta eftersom barnbarnen har livlig fantasi. Jaana-Mari fick av farfar och farmor modernt akvarium där robotfiskar simmar i det riktiga vattnet. På natten fiskarna simmar automatiskt i den flytande laddningsdockan. Fiskarna har små bildskärmar dit man kan ladda egna foton som syns speciellt i vattnet.

Eftersom Janette har spelkonsol Ullet20 så givetvis även Johanna och Jaana-Mari ville ha en sådan. Flickorna tjatade tills pappa var tvungen köpa en sådan. Apparaten kostar några tusen euro och det är mycket pengar men det inte fanns något alternativ. Apparaten han köpte tillsammans med sina barn ända från Jockis eftersom i Forssa de skulle ha varit ännu dyrare. Med den pris man skulle ha fått den senaste versionen Ullet64. Den skulle vara bättre än Ullet20 men då flickorna inte kan kopiera spel av kusin. Om Johanna och Jaana-Mari skulle ha en Ullet64 så Janette skulle bli grön av avund. Ullet64 kallar i reklam för Federationens officiella spelkonsol. I Jockis det finns billig elektronikbutikskedja Phone Bank som säljer allt från mobiltelefoner till spelkonsoler.

Där säljs extra billigt urgamla smarta telefoner men knappast folk inte vill ha sådana, inte ens iPhone förutom elektroniksamlare kan vilja ha gamla telefoner.

Moderna smarta telefoner är platta, nästan som läsplattor. Några mobiltelefoner ser ut som armbandsur.

Då Antti och barnen gick in i denna lilla Phone Bank i centrala Jockis, i det nya centrum inne i inglasade gågatan, så han började leta efter Ullet20 från mobilhyllan. Han frågade döttrar att hur ser ut den förbaskade apparaten fast han har sett otaliga gånger en sådan hos brorsdotter.

Jaana-Mari gick raka vägen längst bort i butiken och tog från vägghyllan ett vitt avlångt paket med färggranna bokstäver; Com-MolskayaUllet20. Bredvid det låg lite bättre spelkonsol, Ullet64, tillverkat av samma tillverkare men den kostar dubbelt så mycket så att Antti inte har råd köpa den. Döttrarna kan tänka sig vilja ha Ullet64 men nackdelen skulle vara att då de inte kan kopiera dataspel av kusin. Kristina Savolainen har en Ullet125 spelkonsol där man kan spela Ullet64 spel men den kostar ännu mer men av henne Johanna och Jaana-Mari kunde kopiera spel om pappa skulle ha större pung. Då skulle Janette bli grön av avund. Lika bra med Ullet20 tänkte Jaana-Mari. Antti nickade till och tog den avlånga vita paketet och gick till kassan och frågade expediten:

"Har ni data... Öh... vad i helvete dessa nu heter... är det dataplagg..." expediten förstod ingenting och ruskade huvudet då Jaana-Mari korrigerade: "Jo, det ska vara datadräkt och datahjälm!" då Antti suckade för lättnad: "Just så, det vill vi ha!" Expediten hämtade från lagret två paket och frågade: "Skulle det vara silver eller guldfärgad datahjälm?" Jaana-Mari svarade: "Silver vore fint." Johanna skulle ha velat ha guldfärgad men tyckte trots allt att silver inte är heller är skamligt. Sedan expediten hämtade silverfärgad datahjälm med inbyggda dataglasögon, ett slags ögonlappsvideo.

Denna utrustning är bättre och mer robust än Janettes datadräkt som är alldeles för tunt tyg så att det rispas sönder i tuffa actionspel. En gång Johanna var nära förstöra kusins datadräkt när i ett spel man fick sprattla så att sömmarna var nära spricka. Johanna brukar vara alldeles för hårdhänt med saker och ting. En annan gång när Johanna spelade hos kusin styrketräningsspelet där man fick lyfta upp trådlösa styrspak i form av stång för att i spelet lyfta tyngder, så stången träffade mot taklampan. Det blev ett hål i lampskärmen. Såklart Janette inte ville be skadestånd eftersom lampan var gammal. Inte heller Asta brydde sig om den trasiga lampskärmen eftersom hon tycker mycket om sitt fadderbarn.

Nu när Antti och barnen kom hem så de märkte att ena tråden i datadräkt sömmen var bruten så det hjälpte ingen annan än att åka tillbaka till Jockis och byta datadräkten. Det gick bra eftersom datadräkten har ett års garanti och kvittot var med. Jaana-Mari kopierade många spel av kusin som hon installerade på hårddisken. Spelen är det mesta spel där man skjuter elaka typer. Tack vare datadräkten och datahjälmerna man känner sig stå på skottlinjen. Man skjuter med trådlösa låtsas pistolen. Hennes favoritspel heter Scramble där man ska skjuta gnälliga kärringar som tittar ut från öppna fönstren. Spelaren har till sitt skydd en grön sopbehållare. Varje gång när spelaren ens rör vid sopbehållaren så gamla kärringar börjar skjuta från sina fönster och skriker massa dumheter. Johanna gillar spelen som City FM Bombers och Snake Pit. I den förstnämnda man ska samla FM-sändare och samtidigt se upp en ilsken alkoholist som inte tål ordet alkoholist och brukar kasta massa bomber. I Snake Pit man ska städa ormgruppen och se upp ilska ormar.

Häromdagen när Johanna spelade med den nya spelkonsolen så tangenten F1 råkade lossna. Hon tryckte på knappen alldeles för hård. Sådan tur knappen inte behövs i de flesta spel men de få spel där man behöver knappen, så spelet är helt obrukbar.

Såklart Johanna blev ledsen att F1 knappen lossnade och nu den nya fina spelkonsolen är sliten. Såklart lillasyster ruskade huvudet att storasyster är så hårdhänt. Även mamma tyckte synd om äldsta dotter som saknar finmotoriken. Annars flicka är så häändig i vissa saker men och andra sidan hon är alldeles för slarvig.

Ofta när Johanna häller kaffedryck i koppen så hon spiller lite grann på tallriken och på bordet. Då Antti brukar skratta: "Haha, fungerar inte finmotoriken?" då Johanna skrattar att det inte är något fel med motoriken. Johanna brukar forma hur som helst sin egen näsa så att näsan är på väg bli som en riktig potatisnäsa.

Man kan själv göra spel till Ullet20. Vissa spelsajter publicerar spellistningar som man själv kan skriva ut och knappa in och samtidigt tillsätta egna saker i spelet. Häromkvällen Johanna knappade i apparaten spelet Fruitbusters som hon hittade från spelsajt Softa. Spellistning var mycket lång och hon började bli trött och klockan var mycket. Hon brände proppen på grund av kryptisk data-satser med siffror med kommatecken. Hon började förstå psykologer som har sett hennes hjärnfilm att hur dem kände. Hon blev irriterad att hon slog mot sin egen näsa så att blodet stänkte. Bloddroppar droppade på tangenten. Hon rusade till köket och hämtade hushållspappret som är tillverkat i Nurmijärvi av den stora pappersfabrik Vala Papers. Mamma var i köket. Johanna sa att hon fick näsblod. Mamma bad henne lägga sig ner så att heltäckningsmattor inte skulle bli blodiga. Anna sparade dotters spellistning för att hennes arbete inte skulle gå till spillo. Hon undrade på att hur i sjutton flicka orkar knappa in sådana konstiga kommandon och siffror.

Nästa dag Johanna skrev färdigt spelet och testade. Spelet fungerade inte. Kanske hon har skrivit fel någon av data-satserna eller det är tryckfelsniss på spelsajten. Även nu det var nära att hon skulle ge stryk för sig själva. Hon surfade till Softa och laddade ner spelet som var färdig skriven. Den fungerade fint.

I spelet man ska gå inne i någon källare och samla frukter som ligger på källarkorridoren och samtidigt se upp en stor och tjock man iklädd i vit T-shirt. Man kan spela med datahjälm eller utan. Med hjälmen det är roligare eftersom då hamnar man mitt i smeten. Efter spelande man inte vågar gå i en riktig källare.

Våren Johannas klass gjorde en dags tågutflykt till Urjala. Det var den sista turen med rälsbussen, ett så kallat platt hatten, som slutar trafikera med gammaldags tåg och ersatts med modernt lokaltåg som går på broar. På tågstationen i Urjala Johanna köpte interaktivt vykort med rörlig bild. I kortet det festas rejält på torget i Urjala medan i bilden det blinkar guldfärgad text; Magic night in Urjala. Sådana interaktiva vykort har blivit vanliga. Kortet fungerar med ljusenergi och portot är betalt. Portot bjuds av federala postverket. Bilden man kan ladda på hemsidan.

Sommar Anna besökte ensam i Vattula eftersom Antti är trött på att se de samma gamla nunor, precis som han har uttryckt sig.

Hon åkte med orangea expressbussen. Det är Tavastlands regionala bussbolag som trafikerar på sommartiden till varje väderstreck utanför landskapet. I bussarna det finns mycket nöje såsom trubadurer och specialerbjudanden.

Anna köpte i bussen Hilmas bärvin. Elisabeth är helt besatt av just detta märke och skulle vilja hetta Hilma men inte har något hjärta att byta namn. Visst Elisabeth också är fint, precis som hon brukar fundera.

I sina ungdomsår Elisabeth har sålt vin på torget i Vattula. Efter makes bortgång hon drog ner vin drickande för att inte mista plats i himmelriket. Sedan slutade hon också sälja vin för att ingen skulle bli alkoholiserat.

Nu när yngsta dotter gav henne denna favorit vin så hon bestämde sig att det skulle vara sista flaska som hon skulle dricka och sedan sluta helt med alkoholhaltiga drycker. Hon kommer dricka vin medan hon läser Bibelläsplattan så att samtidigt det skulle bli Herrens välsignelse. Enda vin som hon sedan kommer ta är såklart nattvardsvinet. Hon bor kvar i det gamla vattentornet mellan stadshuset och tingshuset. Hennes fönster vetter mot torget i väster där ljusblåa stadsbussar plockar upp och lämnar passagerare. Andra sidan av vägen, mittemot vattentornet, det är Vattula Högskolan. Där har man nyligen utvecklat toppmodern kloningsmaskin, kopian för människor. Vem som helst inte får använda apparaten eftersom det kan missbrukas.

Medan Anna är i Vattula så sommaränkan Antti bestämde sig sätta upp vägg plåtar på huset eftersom den vitmålade murbruket har blivit dålig. Vid A och B-trappor det är en belyst namnlista som någon problemungdom har rivit loss så att tavlan hänger med kablar. Det blev fullt märke på väggen. Så fort när Oskari hade sett den rivna namnskylten så han fnös: "Man ska vrida nacken av den jäveln!" Han bad sonen skaffa bevakningskamera och placera monitor i hans vardagsrum för att han kunde på en gång läxa upp vandalen. Antti gick inte på detta eftersom då det skulle vara risk att pappa skulle använda övervåld och sedan man skulle få sitta otaliga gånger i tingsrätten. Antti skaffade bevakningskamera och placerade monitorn i sitt eget vardagsrum, bredvid teven. Pappa gillade inte detta men lugnade sig då han började sätta upp vägg plåtar. Oskari Kivinen har alltid gillat renovera, så mycket att frun Hissu är orolig om hjärtat skulle hålla. Oskari brukar skoja att visst hjärtat håller, den hållet hela livet ut. Oskari hjälpte sonen sätta upp beigea vägg plåtar. Otaliga gånger Antti och Hissu fick hejda honom för att han inte skulle få den fjärde hjärtattacken. Varje gång Oskari skrattar att han är sten lugn eftersom han heter Kivinen. Kivi är sten på finska. Han brukar puta ut läpparna utåt och ställa standardfråga: "Titta, ser jag stressat ut?" då Hissu brukar svara: "Jag behöver inte ens titta!" Detta avlånga tvåvåningshus fick vacker vit metallvägg. Antti bultade nya namntavlor vid A och B-trappor. Ovanför ytterdörrar det är ett litet tak. Under taket han monterade bevakningskamera med trådlös förbindelse till monitorn i hans vardagsrum. Vid behov man kan flytta bilden till Kivinen Arenan. Antti sa till hyresgäster att bildmaterialet man kommer radera efter en vecka om det inte inträffar något. Hyresgästerna godkände kamerorna förutom en som bor i A-trappan, våningen nedanför Anttis familj. Hyresgästen heter Eeka Palmuniemi som jobbar som Freelancer-journalist på veckotidningsläsplatta, Nylands kajanalänningen för de som bor utanför Kajanaland.

Tidigare Kivinen prenumererade likadan kajanaländska läsplatta, Kainari Aviisi, som utkom i Tavastland men några år sedan den gick i konkurs. Nu den enda kajanaländska läsplattan utanför landskapet heter Nylands kajanalänningen. Kivinen tycker att den är för främmande eftersom det finns det mesta annonser från Helsingfors. Synd att det inte finns längre kajanaländska läsplattor i Tavastland om man inte räknar föreningarnas egna medlemsläsplattor. Visst man kunde prenumerera Kajanalands största tidningsläsplatta, Kainari Aviisi men den skriver inte så mycket om saker om utomlands kajanalänningar. Eeka Palmuniemi skriver i läsplattan sportnyheter om små kajanaländska idrottsföreningar och mellan raderna hånar tavastländska idrottare.

Eeka började visa långfinger till bevakningskamera. Antti känner honom så pass väl att han inte bryr sig om hans reaktioner. Han har hört av pappa massor av konstigheter om herr Palmuniemi som till exempel att det osar i hans garage som finns nedanför Oskari och Hissu. Bredvid det är Anttis garage. Lukten kommer från Eekas garage. Det liknar på kemisk lukt.

Under semester Johannas pojkvänseber ökade ytterligare. Hon skulle vilja ha en pojkvän nu direkt men hur skulle hon få honom, precis så hon brukar ofta fundera. Hon har börjat sakna efter Nino, de båda Ninos. I för sig det inte skulle vara omöjlighet träffa killarna tack vare supersnabba PendolinoX3000 Lapponia tåget. Johanna inte är vana att resa ensam. Vad skulle hon säga till mamma och pappa om hon skulle ta tåget till Villmanstrand? Var skulle hon övernatta? Hon inte vet om hon kunde sova hos Nino. Kanske hon kunde sova hos morbror i Viborg men där bor också en lika upphetsande kille som heter samma som gotter Backman. Allt detta funderar Johanna i för sig själv medan hon spelar ensam med Ullet20 eller skriver med datorn korta skrönor. Berättelserna hon sparar i moderna USB-klossar som hon kan enkelt flytta i läsplattor. Hon skulle vilja ha en dikteringsapplikation men dessvärre dessa kostar alldeles för mycket.

På grund av brist av en pojkvän hon känner sig brunstig och därför hon klär av sig naken och kryper på golven så att hon känner den mjuka heltäckningsmattan mot nakna huden. Hon låtsas ligga som död eftersom detta upphetsar henne. Hennes sexualitet hr blivit snedvriden och detta beror på blygheten och funktionshindret som hon vägrar erkänna för sig själv eller till andra. På kvällarna i sängen hon brukar tänka i för sig själv om hon skulle springa naken in i Autoteema butiken och sedan spraya bil färg mellan bena. Sådan tur hon är så pass förnuftig att hon inte börjar blotta sig offentligt. Ändå tanken upphetsar henne men tur nog inte vill verkställa det. Blottande inne i butiken fungerar endast i hennes egna tankar, precis som hon brukar tänka. All sannerligen även denna tanke hamnar någon gång i hennes berättelser. Alla dessa galna tankar och drömmar kommer stimulera hennes fantasi.

Får se om lilla Johanna är den blivande bestsellerförfattare. Johanna tycker att det känns skönt att krypa på golvet då hon är naken. Detta hon kallar för sig själva för autorunken. Nyligen hon har kommit på att vad runk är för något. Hon tycker att ordet onani låter för mycket nasalt och får associationer till skolkompis Petra Jäppinen i Villmanstrand. Kanske hon har sagt ordet onani nasalt men då Johanna inte förstod vad ordet betyder. Nu hon förstår alldeles för bra. Hon tycker att ordet runk låter bättre och få associationer till bockande sidledes.

Johanna inte blir upphetsat att runka vanligt sätt precis som de flesta människor brukar göra utan hon blir upphetsat att vara utan tröja och tänka extrema saker som de flesta människor kallar för sjuka och perversa. Hon blir upphetsat av eget förnamn och därför hon inte klarar uttala sitt namn alltså namn blyghet har tagit över även hennes eget namn. Hennes eget namn har blivit starkt erotiskerat och därför hon använder på släktens intranät sina initialer JK. Denna lillasyster ofta undrar eftersom hon har nästan samma namnbokstäver. Mycket sällan Jaana-Mari använder initialer JMK. Lustigast av allt, även kusin Janette och lille Jesus har samma initialer som Johanna. En gång Johanna gick naken i garderob som finns längst bak i hallen. Hon satte på en stark strålkastare och lade lampan mot buken. Det blev en liten brännblåsa. Sedan hon började dölja blåsan och det gick bra tack vare fläskrumban. I bastu mamma och pappa såg brännblåsan och frågade vad hade hänt. Johanna påstod att hon hade ramlat med sparkbrädan. Just då Gamla Tammelvägen asfalteras om så det är tillfälligt mycket grusigt.

I korsningen av Östra Margarinvägen och Rauhalavägen det är ett gult tvåvåningshus. Där bor familjen Vornanen, Astas systers familj. Petra inte har långt till skolan. Mellan Estbackaskolan och Vornanen det är två radhuslängor. Där bor Johannas lekskolepedagog Kari Alizad. Han har många släktingar. Vissa bor i Kajaland.

Häromdagen Johanna genade till skolan genom radhus kvarteret så Kari såg detta och kände igen henne; det är ju Kivinens skräckunge, tänkte han. Konstigt att han kände igen fast det har gått så många år sedan hon gick i lekskolan. Kari sa att hon inte får gå genom kvarteret eftersom detta är trädgård. Johanna fick liten chock och tänkte roat att det ser ut att Herr Alizad sket på sig när han såg henne. Hon kom på att hon har lugnat sig avsevärd sedan lekskole- och lågstadietider. Än så länge hon inte förstår att fortfarande hon kan få konstiga idéer men klarar i alla fall göra hyss och praktiska skämt utan att bli upptäckt, inte i alla fall så att dessa kommer till föräldrars kännedom. En av dessa är händelsen på katamaranen i Villmanstrand. Fortfarande Antti och Anna inte vet något om detta trots dottern har babblat mycket om Jet Haahka.

Nu Johanna bestämde sig att inte mer gena genom kvarteret för att denne gubbskrälle inte skulle börja krångla. Garageuppfarten hos Vornanen finns precis i korsning. Garage är riven och istället det har byggts bastuavdelning med bubbelpool. Familjen är mycket lat. Bara familjefader, Aulis, är flitigast och gillar arbete. Näst flitig är moder Kaija. Familjens yngsta barn är jämngamla med Kivinens ungar. De heter Petra och Tatu som är alltid hemma vid matdags och det märks. De är riktiga tjockisar. Bara Aulis har normalvikt. Han är hälftflintskallig och liknar mycket på en känd finsk meteorolog Juha Piena, verkligen som dubbelgångare. Varje gång när Kivinens tittar vädret på den nationella EBU tv-kanalen så de tänker på Aulis Vornanen.

Tatu går på samma klass med Jaana-Mari. Ofta Anna har påmint yngsta dotter att hon absolut inte ska mobba Tatu och kalla honom för fläsk eftersom då hans mamma kan tro att det skulle vara Annas order.

På lågstadiet Petra gick på samma klass med Johanna. Konstig nog Johanna aldrig kallade henne för tjockis, så pass smart var lilla Johanna. Idag Johanna och Jaana-Mari brukar då och då leka med Petra som har blivit tuff ragggarbrud fast mage är mjuk, riktig fläskmage. Tatus mage är ännu mjukare. Han rullar fram. Konstig nog ingen mobbar honom. Tatu är inte bara stor utan även bred. Storasyster är både ock, bred och storväxt. Petra inte blir sårat så lätt i fall någon skulle kalla henne för tjockis. Hon är mycket humoristisk och fräck i mun.

Tatu lätt börjar lipa så fort om någon skulle kalla honom för fläsk. Mamma Kaija har sagt till sina barn att om någon skulle kalla dem som tjockisar så de skulle ta humorn och svara att det är bra att vara tjock, nämligen fläsket värmer och fettet lugnar. Såklart Kaija vet att fetma inte är nyttigt. Hon och barnen inte klarar banta eftersom de är riktiga gotttegrisar. De äter havregröt med ketchup och som kvällsmål de äter chokladpudding.

Häromdagen bär Petra var hos Johanna och Jaana-Mari så hon var på bushumör och sade på skoj: "Jaana-Mari, ska vi klä av Johanna naken?" Jaana-Mari svarade: "Nä, vet inte hon börjar säkert skrika som en el hyvel!" Johanna blev upphetsat men inte vågade gå närmare Petra för att bli avklädd.

Sådant hon brukar drömma för att bli kåt. Nu Petra råkade säga detta högt men dessvärre Johanna ballade av.

Eftersom Jaana-Mari tvekade att klä av storasystemen så Petra fällde ner istället Jaana-Mari och tittade hennes buk och slickade hennes navel.

Johanna brukar kalla lillasystemens navel för skrattnavel. Hon kallar sin egen navel för lur. Även dessa tankar upphetsar henne så att det kittlar i mage. Anna är i köket, bakom valv liknande dörröppning och inte kan ens ana att tösen Vornanen slickar yngsta dotters navel. Hon inte hörde barnens snack på grund av radion som var ställd på den lokala kanalen EBU Radio Three Town som hon ofta brukar lyssna på medan hon bakar kanelbullar.

Hennes favoritradioprogram är tvåspråkiga Lunch Plate som är på finska och engelska. Stationen sänder från Loimo.

Lite senare Petra tröttnade på att leka med Jaana-Maris navel och satte sig på hennes säng och lutade mot renskinn som hänger på väggen. Renskinnet Anna hade köpt av arbetskompis Alice i Kuopio. Alice inte vågade röra på skinnet. Det verkar att hon hade likadan fobi som Johannas fiskskräck.

Bredvid Jaana-Maris säng det är brunt stereobänk. På bänken det står ett avlång silverfärgad DAB-radio-mp3-spelare, häftigare än Johannas lilla DAB-radio av märket Mark som hon köpte från Tempo. Jaana-Maris musikspelare är av japanska märket Sanoyoko.

Mitt emot Jaana-Maris stereobänk, vid motsatta väggen, det är Johannas vita stereobänk. Fortfarande hon har dock stad men funderar på att skrota den men inte har något hjärta till det.

En lördagsförmiddag när Johanna, Jaana-Mari och Petra stod vid skolporten till Estbackaskolan så Petra sa att hon är så trött på lillebror Tatu eftersom han är så småaktig. Hela tiden han sätter näsan i blöt och är nyfiken strut och fortsatte massa strunt.

Nu denna trio väntade på Janette som var hemma och åt och sedan tar insulindos med insulator. Hon har diabetes typ 1 som hon fick några år sedan efter mässlingsvaccin. Även andra jämnåriga barn har fått diabetes direkt efter vaccinet men läkarna erkänner inte detta faktum eftersom de har löfte med multinationella läkemedelsfabriken. Läkemedelsfabriken brukar skicka små gåvor till läkarna i samband med utbildningsdagar.

Efter maten Janette Kivinen tog insulindos med den lilla insulator och sedan åkte med svävarbrädan till skolporten, närmast mellanstadiebyggnaden vid Slätthöjdsvägen.

Även hon gick med i diskussion om jobbiga syskon. Janette berättade att lillebror Misha verkligen är irriterande eftersom han brukar slå med en liten röd träpall så fort han är irriterat.

Johannas tuttar har börjat växa och få könshår mellan bena. Hon redan har en hel buske hår där nere.

Några gånger hon har klippt av hår i armhålan men inte vågar klippa för mycket och för ofta för att hårväxt inte skulle öka. Hon har hört någon gång mamma säga att Volmar har i sin ungdom rakat av sin kroppens hår och sedan hårväxt ökade så nu han ser ut som en gorilla. Av detta Johanna har fått fobin att raka för att inte likna en hon apa. Knappast Volmars häftiga hårväxt beror på rakning utan orsaken är helt annan som till exempel gen fel.

Johannas mens har börjat. Det var en stor sak för henne eftersom hela tiden trosor är blodiga. Som 15 års present hon fick ett stort tampongpaket och en epilator. Johanna inte var så glad för det eftersom hon har blivit vana att få underhållningsgrejer som leksaker. Såklart mamma och pappa inte köper till henne vuxenleksaker. Detta är en tabu i familjen. Visst hon förstår att tamponger är till nytta för att trosor inte skulle bli blodiga mitti skoldagen. Johanna är redan stor flicka och säkert tecken på detta är att föräldrar rekommenderar för henne separat bastu tur. Först detta kändes konstigt eftersom lillasyster fick basta med mamma och pappa men det gick bra att vänja sig till nya rutiner. Nu i alla fall fläskrumban fungerar bättre; slipper visa upp buken för mamma och pappa, tänker Johanna. Visst vore kul att basta tillsammans med en härlig pojke, tänker hon medan hon sitter i bastu och kastar vatten till bastuspisen. Nu Johanna kan lugn och ro undersöka sitt fläsk, nästan obefintliga fläsk. Lite grann mage hänger men det är inte speciellt farligt om hon inte blir mer tjockare. Brännblåsan är på väg läka.

I bastu omlädningsrum det finns en öppen spis. Vid spiskanten det är tändstickor. Johanna tände tändstickan och lade den ovanför naveln för att se om fläsket exploderar. Hon hade hört av pappa att förr i tiden man hade sprängt berghäll med ister. Johannas fläsk inte exploderade utan bara osade och sved så hon var tvungen släcka tändstickan. Johanna är nöjd till sin kropp och inget fel med det för hon är mycket vacker ung tjej, alla killars dröm brud nummer ett. Hennes stora minus är barnslighet och tidvis impulshandlingar som har börjat minska men förekommer då man minst anar.

Hon tappar kontrollen så fort i sällskap finns busiga och rastlösa personer samt då hon är uttråkat. Bastu finns bredvid snickeriverkstad, under B-trappan. Johanna inte vågar gå i verkstaden mellan bastande eftersom där inne hon kan få för sig konstiga snilleblixtar med farfars verktyg som till exempel lasersågen, precis som hon brukar fundera medan hon passerar farfars verkstad på väg mot bastu. Det är bäst att hon är tryggt inne i bastu och sedan går hem raka vägen. Medan hon bastar så hon brukar hålla dörren mellan källarkorridoren och omklädningsrummet låst för att inga obehöriga skulle komma och spöka henne. I för sig det vore härligt om Nino Parviainen skulle ha kommit till bastu då hon är inne men dessvärre nyligen paret Parviainen flyttade till Villmanstrand. Så fort när Johanna hade hört om detta så hon blev upphetsad; nu i denna härliga kåta staden bor två härligt kåta Ninos plus en till andra sidan av gränsen. På väggen i omklädningsrummet det är en tavla som föreställer en naken kvinna, troligen Kalevala motiv. Det är akvarellkopia. Johanna inte vet så mycket om detta urgamla finska nationalepos eftersom numera i skolor man inte babblar om Kalevala eller Odysseus. Istället det berättas om det nya europeiska nationaleposet *Die Beste Jahren*.

Johanna brukar bita sina naglar. Inte ens den gamla hederliga Stopp och väx skyddslacken hjälper eftersom hon brukar skrapa bort lacket med sina framtänder. Hon tycker inte att lacket smakar speciellt dåligt.

Varje kväll i sängen då lampan slocknar och kommer den riktiga natten så Johanna brukar peta näsan och kasta torra snorkulor mot väggen, där lillasyster har tejpade affischer med strandpojkar. Nedanför sover lillasyster utan att ana att storasyster kastar snorkulor mot henne. Hon hör hur någonting träffar mot pappersaffischer men ser inget eftersom det är mörkt. Ibland snorkulor faller på hennes ansikte och då hon ställer en fråga: "Vad var det som föll på mig?" då Johanna har svårt att hålla skrattet men lyckas bra när hon biter mot täckkanten.

I Jaana-Maris idolaffischer poserar bland annat populära sångare som till exempel Sam Cox som ofta är utan tröja. Två andra lättklädda popsångare är Majonas och Sebastian. Den först nämnda brukar ofta spänna upp sin buk och sjunga sextigt.

Johanna hör hur snorkulor träffar mot affischer och då hon inbillar att snorkulor skulle vara bomber som flyger bakom fiendes linjer. Hon gillar torra snorkulor. Så fort hon är snuvig så det inte går snurra snorkulor med fingrar och sedan kasta. Snuviga snoren är alldeles för slemmiga och blöta. Ibland nagel råkar skrapa mot näsborres insida så att det börja blöda så hon hämtar näsan uppställt hushållspapper från köket bakom väggen.

Släkten Karjalainen växer

I augusti 2985 Matias och Kakadu fick ett välmående flickebarn som döptes till Gaga-Sisko. Anna blev barnets faster precis som Kakadu hade lovat.

Kivinens besökte på dopet. De övernattade i husvagnen på ändan av gatan Väinämöinen gången, alldeles bredvid höghuset där Matias och Kakadu bor. Husvagn står på besöksparkeringen. Johanna undrade på detta konstiga gatunamn. Hon kollade på nätet att vem är denne Väinämöinen. Hon såg att det är en huvudfigur i Finlands och Karelens nationalepos Kalevala. Väinämöinen är en allvetare och jämgammal som gjorde en Kantele av gäddhuvud. Detta ger fiskrädda Johanna kalla kårar. Varje gång när Kivinens besöker hos Matias i Viborg förorten Kirstula, så Johanna är spänd och det nyp i mage eftersom där bor livslevande Nino, gotter Backmans namne. Nino den förste bor väster om gränsen på finska sidan. Under dopfesten Nino Backman flera gånger gick ut i balkongen för att röka tjocka äkta kubanska cigariller av lyxmärket Castro XP. Detta såg Johanna från vardagsrumsfönstret när Nino såg stolt ut och blåste rökringar. Nino är långväxt och smalare än herr Backman. Nino var tillsammans med en manlig kompis. De två killar snackade om killsnack, i alla fall så Johanna förmodade medan hon i smyg beundrade Nino genom balkongfönstret. Hon skulle ha velat gå till balkongen och börja gosa med honom men vågade inte på grund av föräldrars närvaro. Hon kände hur fötter vispade då hon tänkte på Kakadus äldsta barnet. Arielle satt bredvid Jaana-Mari. Johanna önskade innersta sig att Nino skulle sätta sig bredvid henne men det var omöjligt eftersom Johanna hade på flit satt sig mellan mamma och pappa för att hon skulle slippa sitta bredvid supersexige killen. Det skulle hon vilja göra men vågar inte. Det är makalöst att den blyga flickan inte vågar sitta bredvid en härlig pojke, tänkte Johanna. Det som Johanna inte visste att ute på balkongen Nino sa till sin polare: "Denna Matias systers dotter verkar sextigt och man borde jucka med henne!" kompis svarade medan han slog en blick in genom vardagsrumsfönstret: "Jo, titta, hon tittar oss, hihi!" då Nino sa: "Hon vill säkert ha en snopp!" kompis svarade: "Japp, hon vill säkert smaka intim cigarill... Oh, titta, vilka mejerier har hon!" och började storskratta så det hördes i vardagsrummet.

Kakadu gläntade balkongdörren och tittade ut pannan i veck och sade med dämpat röst: "Nino, vad har vi pratat om högljudd gapande då vi har främmande?" Nino svarade medan han slog en snabb blick mot sin polare: "Jo, men vi har roligt... det blev nyss talan om mejeriarbete att det vore kul att börja bocka smör." Kakadu bara ruskade huvudet och drog balkongdörren igen men inte stängde inte helt för att pojkar kunde komma in. Hela den kvällen Nino var kåt och hade lust börja gosa med Johanna. Han gillade också Jaana-Maris skönhet men hon är ju femår yngre än sin storasyster så hon är fortfarande böterkött, tänkte Nino. Han tänkte att Johanna vore perfekt för honom, hon är jämnårig och han kunde vara stolt i kamratkretsen om han skulle ha så snygg tjej. Johanna är lika vacker som en filmstjärna, precis som de hetaste film- och sångstjärnor som till exempel Brigitte Willis, Disa Hasselhoff samt Ragnhild Moore, tänkte Nino. Hon är naturskönhet. Allt detta Nino tänkte medan han satt i barhörnet i vardagsrummet och lutade mot bardisken. Bredvid det står en akvarieskål med moderna robotfiskar som man inte behöver mata. I fiskarnas långsida det är små bildskärmar. Just nu i skärmarna står med färggranna bokstäver; Gaga-Sisko, Ninos halvsyster. Matias är för honom plastpappa fast han har bra relation till sin biologiska pappa, Kalevi Lillukka.

Allt detta grubblade Nino medan han satt i barhörnet och drömde om Johanna och inte hade det minsta aning att även hon tänkte och drömde det samma. De båda är stela av blygheten. De vågar inte ens ta på varandra. Nino tyckte det var svårt att gå på grund av stånd. Utrustning fungerar i alla fall, tänkte han.

Han skulle ha velat locka Johanna in i hans rum eller ut men vågade inte eftersom då skulle säkert mamma förbjudit sådana sysslor. Kakadu känner alldeles för bra sin son och hans bus. Även Johanna kände sig vemodig att hon inte vågar bekanta sig med denne snygge eurohane. Även hon var livrädd för mammas reaktion eller lillasysters hånfulla visslingar. Även övrigt då hon är besök hos släkt och bekanta så hon känner sig stel eftersom hela tiden hon tänker på att uppföra sig korrekt samt hälsa med högerhand som inte bör vara för slapp. Johanna har fått otaliga gånger kritik av mamma och pappa att handskakning ser ut som om hon lämnar en fläskbit.

Inte alls konstig att Johanna Hissu Kivinen är överspänd. I detta fall det är extra spönt läge eftersom man inte känner speciellt bra Kakadu som råkar ha en översexig son som heter det samma som gotter Backman, tänkte Johanna. Backman finns troligen kvar på närheten, bara väster om gränsen, tänkte hon.

Johanna är rädd för eventuell predikan på hemresan att varför hon inte kan uppföra sig korrekt. I alla fall nu hon klarade sig uppföra sig fint fast hon var sugen att gosa med Nino. I för sig förälskelse inte är fel men mamma kan missförstå. Samma tänker båda Johanna och Nino.

Matias filmade med sin multimediekamera medan präst döpte hans första barn till Gaga-Sisko. Han skulle ha velat döpa henne till Veera-Kayo eller Veera-Kakadu men sambo ville ha modernare namn. Lika bra med selleri, tänkte Matias medan han filmade dopprocessen. Efter dopet Nino filmade när Matias höll ett kort tal: "Detta var en prestation av mig och det föddes en prinsessa i släkten Karjalainen som kläds i spetsig dräkt!"

Det var direktwebbsändning på Matias och Kakadus videosajt som han ska någon vacker dag koppla ihop med släkten Karjalainens Karjaruutu. Han och Kakadu har meningen gifta sig för at gamla Elisabeth skulle lugna sig.

Elisabeth tillhör i konservativlaestadianer. Församlingen har blivit mindre i årets lopp men fortfarande denna gamla församling finns kvar och brukar ordna varje år sina sommarsällskap. Dit deltar allt mindre folk.

Elisabeth tittade livesändningen i sin elektriska gungstol hemma i sin lilla enrummare i Vattula gamla vattentornet. Hon gillade yngsta sonens fina tal och tycker att det känns skönt att även han har hittat sitt livs kvinna men är orolig eftersom de avlade ett barn före bröllop. Ibland hon har funderat att hoppa av församlingen och istället gå med i evangelisk-lutherska kyrkan det vill sägas i European Church men det vågar inte hon eftersom då skulle laestadianpräster börja pressa henne och hota med helvetet.

Kivinen var hos Matias och Kakadu bara en dag för att slippa vara ledigt från jobbet för länge eftersom detta skulle synas i plånboken. På hemresan de stannade för fika på en liten obemannad rastplats väster om Kotka. Rastplatsen ligger vid en konstgjord insjö som har uppgift rena upp regnvatten. Mycket vacker plats.

Där Antti filmade med multimediekameran medan Johanna hade nöjesroboten i sin famn och med ena handen klämde i radarsvansen. Antti fnös bakom kameran att man inte får klämma hår i radarsvansen. Han sparade livesändningen på Kivinen Arenan för att dottern skulle komma ihåg att hantera elektriska prylar varsamt. Det räcker utmärkt att hon hade förstörd knappen F1 i spelkonsol.

I höst Johannas klass började två nya elever, Matti Pekkanen och Monni Ledmus.

Matti är muskulöst stadig precis som Johanna själv. Monni är som en liten loppa, smal, en riktig spinkig som har chokladbrunt igelkottsfrisyr som ofta är uppåt kammat precis som en irokes. Killar går på sjunde klass medan Johanna på åttan. Eftersom skolformen är en grundspecialskola så årskursen är sammanknippade. Nionde och tionde klasser finns i klassrummet bredvid.

Den andra specialskolpedagog är en långväxt spinkiga gråkorthåriga Ulrika Hannula som har jämna solbränna. Hon har matematik och esperanto för Ilkkas elever. Det var matte då Johanna blev kär i Matti när hon råkade titta hans starka solbrända händer så på något sätt hon blev förtjust i honom, pojken med halvlångt krulligfrisyr som räcker sig till axlarna. På luggen det hänger en ljus hårstrimla som liknar på ett fiskben.

Det var ett mirakel att Johanna vågade antyda för honom om sina känslor men dessvärre han redan är upptagen. Hans flickvän är scientologipastor Tuomas Wallins dotter Päivi.

Av efternamnet Wallin Johannas tankar går till elevassistent Anselm Wallin i Villmanstrand. De är inte släkt. Tuomas Wallin, driver sångkören *Sisarrinki* för funktionshindrade. Det är där Matti och Päivi träffades. I samma kör sjunger även Monni som har det svårt med sin dyslexi.

Kören åker runt om riket och sjunger i olika kyrkor. Den har blivit mycket populär, i alla fall inom dem som har kopplingar till kören eller är aktiva med funktionshindrade. Kören ger meningsfull fritidssysselsättning till funktionshindrade så man slipper sitta hemma sysslolös. Kören är grundat i Jockis men huvudfinansiär kommer från Forssa, den är en fond som äger flerbostadshus runt omkring i Forssa. På musiken i skolan Matti och Monni brukar sjunga tillsammans sånger som de har lärt sig i kören.

De har smickrat musikpedagog Hanna-Ulla "Tsulla" Suomalainen så att all sannerligen de får bra betyg från musiken. Dessa två pojkar har verkligen bra sångröst, nästan som forna Pavarotti. Speciellt Mattis sångröst är lagom mörk, lite porrig medan Monnis röst är klingande som passar perfekt för barnvisor. Johanna är helt i extas då hon hör Matti sjunga. Hon blev förtjust i två religiösa sånger där den ena handlar om att samtliga människor är värdefulla för sin eget skull samt alla människor är värda en sång. Den andra sången som fastnade i Johannas minne, handlar om mask ätande. Vissa personer irriterar dessa trallande, till och med mer irriterande än schlagerlåtar av Joonas Lakkamaa.

Musikpedagog Tsulla är scientolog så han är svag till andliga sånger. Innan han blev scientolog så han var pingstvän eller rättare sagt det är han fortfarande nämligen pingströrelsen har gått ihop med scientologikyrkan för att deras biståndsprojekt skulle få mer pengar. Scientologer har mycket stolar. Många blev trötta på namnet pingst eftersom den ger associationer till pingis. Pingstkyrkan är ju ingen pingisklubb. Kanske i några enstaka pingstförsamlingar man har pingisverksamhet men det inte är huvudsak. Pingstvännen tyckte att det låter häftigare att heta scientologikyrkan eftersom namnet syftar till vetenskapsläran. Ibland den nygamla församlingen kallas för pingstscientologer.

En höstdag musikpedagog Tsulla föreslog om Johanna skulle ta med sig favoritmusik till skolan för att man kunde lyssna och sjunga med. Hon förmodar att Johanna gillar gospel eftersom hon lyssnar så koncentrerat Mattis och Monnis sjungande. Tsulla inte vet att blondinen är kär i Matti. Inte heller Johanna vet att musikpedagog är pingstscientolog.

En höstdag Johanna tog med sig till skolan en musik-USB-kloss. Hon hade samlat musik från radion. Då det är ledigt från skolan eller sovmorgon så hon brukar lyssna och inspela musik från radioprogrammet Lunch Plate.

Nu hon gav musik-USB-klossen till musikpedagogen och rekommenderade låt nummer fyra.

Tsulla frågade att vad låten heter. Johanna sa: "Den är skitbra gospel!" och hade svårt dölja skrattet eftersom det inte alls är gospel utan mycket fräckt låt av protestsångare Erkka Leonid Norrila som har artistnamnet Eetu Maneetti. Låt nummer fyra på Johannas musik-USB-kloss har ett fräckt namn. Hon kände pirr i mage om musikpedagogens reaktion. Hon vet att här i Tavastland det inte finns straffskåp samt det är slappdisciplin i skolan än i Savolax. Ibland alldeles för slapp disciplin. Då det är spännande så Johanna brukar famla med hjälp av fingrarna sin näsa och överläpp så att hon ser ut som en buse.

Trots detta hon ändå brukar impulsivt famla sin näsa så fort det är spänning i luften. Inte alls konstigt att då och då Johanna kallas för dumma saker men inte speciellt ofta eftersom hon kan uppföra sig som normalstörd. Tsulla stoppade musik-USB-klossen in i musikspelarens USB-port utan att titta på displayen där det stod den fräcka titeln. Hon lutade sig mot den bekväma pedagogstolen och var redo att höra något vackert.

Så fort när Eetu Maneetti hade nämnt ordet helvete så hon stoppade musikspelaren och frågade Johanna med vidöppna ögon: "Vad är det för gospel?" och tittade på musikspelarens display. På displayen stod låtnamnet. Han fick kalla kårar i sin rygg medan eleverna garvade. Bara Matti och Monni inte skrattade. Tsulla tog loss musik-USB-klossen och gav den tillbaka till Johanna och sade: "Nästa gång det är jag som väljer musiken och det var sista gången när man hör fräcka sånger i min lektion!" Sådan tur att Tsulla är innersta sig humorist och senare kunde skratta till sin reaktion. Johanna har hemsk pojkvänseber och försöker charma Matti. Hon inte vet hur man charmar killar så varenda rast hon gick efter honom och glodde.

Ofta Matti och Monni vistas inne i uppehållsrummet i skolans källare, i skyddsrumlokaler. Johanna brukar stå och vänta ovanför källartrappor i korridorändan och samtidigt lutar sig mot väggbonad gjort av långa mörkröda garn. Hon inte glömmer Matti inne i uppehållsrummet eftersom där nere det är trångt samt skolvårdar kan reagera. Hon har inte heller pengar med sig i skolan. Detta är en vana från låg- och mellanstadiet så hon inte kan köpa fika.

På lektioner det går inte glömmer Matti eftersom han har en så kallad studiebox mot klassrummets bakvägg. Johannas skolbänk står längst fram mot fönstret. Fönstren vetter mot den mellersta flygeln. Mellan flyglar det är välkött gräsmatta med korta träd.

Bredvid Johanna, på vänstersida, sitter Joanna Jukkela som har skolbänken mot whiteboardtavlan. Höger om whiteboardtavlan det är en stor bildskärm som används för studievideos. Vänster om whiteboardtavlan det är skolans interntelefon med direktförbindelse till skolkansliet. Ovanför snabbtelefon det är högtalare för centralradio och för bildskärmen. Vänster om snabbtelefon, mellan tavlan och fönsterväggen, det är en liten vägghylla.

Under hyllan det är låsbara skåp. Där inne finns bland annat elektroniskt mikroskop som används i biologi.

Biologin är Ilkkas specialintresse. I skåpet finns också en DVD-apparat som används mycket sällan eftersom den stora bildskärmen är direkt kopplat i nätet så studievideos kommer snabbare än den urgamla DVD-apparaten. Längst bak i klassrummet Matti och Monni har studieboxar, ett slags datoriserade skrivbord med läslampor. Det skulle vara meningen att samtliga specialskolelever skulle få studieboxar men Forssa stad inte har råd till detta. Inte heller finns pengar till att skaffa personlig dator för elever. Eleverna får nöja sig till läs- och räkningsplattor. Visst även dessa är datorer men inte lika mångsidiga som moderna MBD och Banana datorer.

Anledning till att Matti och Monni fick elevdatorer är att de har speciella inlärningssvårigheter, speciellt. Johanna inte vet om pojkars handikapp eftersom det är personligt så pedagogen inte kan och får babbla om sådant.

På rasterna Johanna går hela tiden efter Matti. Så fort han stannar så hon försöker tvångskrama honom men han puttar henne åt sidan och flyr till uppehållsrummet. Johanna har krambrist och skulle vilja krama killen som hon tycker mycket om. Allra käraste Nino Backman bor så långt borta, precis som hon brukar fundera. Fast Johanna är upphetsande vacker så Matti vill vara trogen till Päivi. Otaliga gånger han och Monni försöker förklara för Johanna att han inte är intresserat men detta går in från ena örat och ut från den andra. På någon anledning Johanna är sjukligt förtjust i Matti fast hon fortfarande älskar båda Ninors.

I Viborg hon inte vågar ens krama den nye Nino eller kontakta gottare Backman men däremot hon vågar lekande lätt tvångskrama sin klasskompis. Matti ser ut som killar från normalklasser medan Monni och de andra ser mindre attraktiva ut, i alla fall enligt Johanna. För lilla Johanna utseendet har blivit viktig faktor. Hon inte har insett att den inre skönheten är viktigast. I samma klass går fyra övriga pojkar. En av dem är en skelettsmale Christian Uridium som inte intresserar Johanna och kallar inom sig för konstig typ. Christian har rötter i Karelen och kan några ord karelska. Fröken Kivinen kallar klassens tjockaste pojke för moder konstig typ. Han heter Timo M Temapoeg som är ursprungligen från Estland men kan flytande finska till och med tavastländska. Den tredje konstig typ enligt Johanna heter Maunu Kallela som har platt brunt hår. Han har svår narkolepsi och ofta somnar, även stående.

Detta är den första gången Johanna ser narkolepsianfall nära håll. Maunu är lugn och sansat pojke men oftast mycket trött på grund av sömnsjukan. Otaliga gånger Matti och Monni får förklara för envisa Johanna att han inte är intresserat men det lyssnar inte hon. Varje gång hon känner stick i hjärtat och är nära brista i gråt fast hon inte ens känner denne tjockhåriga lockiga pojken. Hon känner bara honom ytligt att han spelar rugby i något rugbylag. Han har säkert nämnt lagnamn men det har inte fastnat i hennes minne eftersom hon inte är intresserat av idrott. I hennes minne har fastnat hans hemadress, Kålfjärilsvägen 21, i västra Lexus.

Nära honom det är Highman mekaniska verkstad. I östra Lexus bor Monni i en liten radhuslänga tillsammans med ensamstående pappa, Marko Lehmus. Johanna har redan tagit rundor med sin sparkbräda ända i Lexus. Kortaste väg går genom Eurola men lättast väg går på cykelvägen utmed riksväg 2:an, väster om Eurola. Till slut hon hittade Mattis hemadress, vit tegelvilla. Hon vågar inte ringa dörrklockan.

Hon har också hittat Nino Backmans nuvarande hemadress från Eniro på nätet. Det ser ut att han håller på och flyttar hemifrån. Han bor mellan Fenno-Brandcar och centralstationen i Villmanstrand.

Johanna inte vågar kontakta fast tidigare hon ofta ringde honom men då hon inte visste någonting om kärleken och vad är förtjusning för något. Hon visste ungefär att gubbe och gumma är gifta och skaffar barn men inte kunde tänka sig att vara Ninos gumma. Då hon tyckte det var självklart att alla vuxna människor skulle automatiskt hitta ett par. Fortfarande för lilla Johanna det inte har helt ljusnat hur man skapar förhållande, hur gör man.

Just därför förtvivlat hon försöker i tvångskrama Matti och inte kan ens ana att hon är på väg att skapa för sig själva ett slags kramskräck, kramrumban. Hon har massor av rumbor så hon kunde dela ut en rumba till andra. Redan tidigare hon var ovan att krama släktingar men nu det blir ännu svårare eftersom av kramar hennes tankar går till Matti. Helt enkelt kramar har fått erotisk klang.

Så fort Johanna hör i radion namnet Nino så hjärtat hoppar ända upp i halsen när tankarna går till gottor Backman och Järvimerkki. Den sistnämnda hon och lillasyster kallar för storcigarillrökare eftersom systrarna inte klarar sig uttala unga killars riktiga namn.

I den lokala EBU Radio Three Town det finns ett kajanaländskt ungdomsprogram som leds av Niino Hyrsky. Detta namn får Johannas hjärta dunka häftigt och börjar fantisera om denne eurohanes utseende. Enligt den porriga rösten han låter supersexigt. Av hans efternamn hon tänker hur hon skulle busa och hoppa i sängen med samtliga Ninos som hon känner. Hon inte hittar bilder av journalisten Niino Hyrsky så hon själv fantiserar hans utseende. Hon inbillar att även han skulle se ut som Järvimerkki och Backman. Hon tänker först och främst herr Järvimerkki eftersom ungdomsprogrammet sänds från karelska Viborg eftersom staden har blivit mycket ungdomlig. Övriga kajanaländska program på Radio Three Town kommer från Loimo. Kanalens namn syftar på Loimo, Forssa och Jockis. Ungdomsprogrammet samsänds på flera stationer i Public Service i olika finska och karelska landskap där det bor kajanalänningar.

Nästan dagligen då skolklockan ringer ut så Johanna tvångskramar Matti. Han sliter sig loss från hennes omfamning eftersom hon inte kramar rätt; kind mot kind samt han inte vill bli kramat av denna galna flicka. Han och Monni har börjat kalla Johanna för galna tjejen. Hon har förorsakat sådant tilltalsnamn med sin beteende. Övrigt Matti och Monni inte har någonting mot henne. Pojkarna tycker att annars hon är juste tjej men det är olyckligt att hon inte lyssnar att Matti redan har en tjej. Inte Johanna själv heller förstår varför hon vill ha en kille just nu och det måste vara Matti. Hon förstår ingenting om kärleken. Kanske hon har grubblat och fantiserat alldeles för mycket om Ninos så hon har blivit snurrig. Tvångskramar är mycket olyckliga eftersom det blir ännu svårare att krama släktingar. Ofta farmor Hissu har sagt till Anna att det är synd att Johanna inte vill bli kramat. Antti och Anna inte vet vad är det som dottern sysslar på med i skolan, att hon tvångskramar sin klasskompis. Detta är mycket konstigt när hon inte vill krama hemmafolket men tvångskramar den okända pojken i skolan. Rena mirakel att Matti inte polisanmäler. Numera polisen har ett speciell sexualrotel med register över sexgalningar. Registret heter Me Too Register.

Dessa tvångskramar också förvärrar hennes glasögonrumba; hon blir blygare att göra samma saker hemma på fritiden som hon gör i skolan. En av dessa är alla dessa kramar. Glasögon ger henne associationer till tvångskramar. Om mamma och pappa skulle veta att dottern tvångskramar sin klasskompis så de kunde upplysa henne att när bör man krama och vem ska man krama. De ångrar att de inte kramade henne då hon var liten.

Hon borde ha uppfostrats med kärleksfulla kramar, precis som Anna brukar tänka. Man tänker inte allt eftersom man bara har samma huvudsomrar och vintrar. Antti brukar kalla den bruna smala skinnbälte för disciplinredskap. Man borde ha lagt bältet i lådan och istället gett ett skön kram till dottern, tänker Antti. Vem vet hon skulle ha kramat gotter Backman i Villmanstrand samt herr Järvimerkki i Viborg. Då familjen är på väg till Matias och Kakadu så Anna säger på skoj till Johanna att hon kunde umgås med Nino och kanske kolla hans utrustning. Mamma Anna inte vet att detta utökar dotterns brunst och inte vet att hon redan är kär i honom, samtliga killar som heter Nino. Det räcker att hon skulle se i teve en man som heter Nino så hon blir förtjust.

Anna och Antti inte vet heller att äldsta dotter har känt värdkänslor mot hyresgästen Nino Parviainen. Johanna har otaliga gånger tänkt om paret Parviainen skulle ha haft svårigheter att betala hyran så Nino kunde ha betalat hyran i natur. Alla sådana tankar erotiserar namnet ytterligare. Johanna inte brukar prata om skolsaker hemma. Sådan tur även tvärtom, hon babblar inte om saker som händer hemma så att snart hela staden vet om deras familjesaker. Istället Johanna tvångskramar sin klasskompis. Om hon själv skulle ana vad komma skall så hon skulle lämna Matti ifred och lugn och ro titta andra killar. Det finns gott om snygga hanar i andra klasser på högstadiet, till och med snyggare än Matti. Matti och Monni blev överens att Monni kunde på låtsas vara kär och locka Johannas tankar från Matti. Det blir svår operation eftersom Johanna envist försöker charma Matti. Johanna är helt snurrig i huvudet och inte ens vet själv vad hon gör. Hon kör sitt eget race att det vore roligt att ha en kille som skulle vara Matti men inte noterar att han redan har en tjej.

Mycket underligt eftersom i Kuopio hon inte blandade sig mellan Timo och Ronna fast hon tyckte mycket om Timos utseende men varför nu hon tränger sig i Mattis liv. Mycket konstigt. Allt detta hon kommer att fundera om några år men vi inte går före i handling. Johanna borde använda sunt förnuft och spana andra killar.

Hela högstadiebyggnaden är full av snygga normalstörda eurohanar men lilla Johanna inte noterar dem. Visst hon har sett dem men inte vågar närma dem. Hon har bara blivit snurrig av kärlekstankar och puberteten. Övrigt hon är mycket smart tjej och inte ens hon själv kan ana hur smart hon är. Då Monni försöker flörta till henne så Johanna säger exakt som Matti säger till henne att hon redan har en kille fast detta stämmer inte. Monni brukar vifta kondomer framför henne för att hon skulle bli pilsk men förgäves. Blondinen är mycket envis, precis som Monni tänker för sig själv. Ofta han försöker locka henne till den lugna toaletten på andra våning, ovanför den första flygeln sett från Slätthöjdsvägen och säger: "Tjejen, kom till toa!" då Johanna brukar säga: "Nä, jag inte är pissnödig!" då Monni: "Men du är säkert knullnödig!" och skrattar med sin klingande röst. Han brukar ofta dra handflatan över ansiktet. Hemma Johanna brukar skriva i sina skrivplattor korta berättelser som handlar om jordbrukskursen där en gumma söker gubbar. Allt som händer i skolan hamnar i hennes berättelser. De senaste berättelser hon inte visar för föräldrar eftersom de säkert skulle gissa att dessa passerar i verklighet.

Johanna skulle behöva goda råd av mamma och pappa men hur i sjutton hon kan få sådana när de inte ens vet hennes tramsande och tvångskramande i skolan. Johanna har lyckats skapa för sig själv ett slags dubbelliv; i skolan hon babblar strunt samt flörtar till Matti medan hemma på fritiden hon är sakligare. Ibland hon har frågat föräldrar att hur hon kunde få en gubbe, så brukar hon formulera kärleksproblemet. Hon är blyg att uttala ordar som pojke, flicka och kärlek. Även denna ordblyghet har smittats i Jaana-Mari så att även hon kallar pojkar för tjommar och flickor för brudar. De båda systrar kallar sina kusiner för jehus. Janette systrarna kallar för tältresare. Misha de kallar för pallen. Kaarlos och Fridas barn de kallar bara för jehus eller Kaarlos brud och Kaarlos tjomme. Lille Jesus Johanna och Jaana-Mari kallar för ungen.

Ofta Monni brukar försöka förklara för Johanna att Matti är upptagen till en annan men det lyssnar inte hon. Johanna skriver otaliga kärleksbrev, pappersbrev till Matti. I breven hon ritar flera röda hjärter. Några brev Matti kastar och några ger han till Monni eftersom han brukar skriva av dessa kärleksnoveller. Detta är bra träning för en dyslektiker.

Lördagsmorgon, sista februari år 2986 Antti lade på teven. Kivinens har vana titta på nationella EBU TV1 lördagsförmiddagar eftersom då det är kajanaländska program som textas på riksfinska eller på engelska. Textningen man kan själv välja. Programmet börjar med barnprogram och sedan det är aktualitetsprogram om gångna veckans händelser. Därefter det är kritikerrosat långfilm på kajanaländska. Den sämsta kajanaländska filmen som Kivinens någonsin har sett heter Vargens år där det sups och pratas med fula ordar. Idag det finns inga kajanaländska program. Det är inställt på grund av extranyheter. Europas statsminister Uno Cactus är mördad.

Mordet inträffade sent på fredagskväll mitti Bryssel City då Uno och hans fru Elisa var på väg hem från bio. Polisen gjorde bort sig, värsta misstaget som polisen kan göra och mördaren fick försprång. Om några veckor polisen arresterade blandmissbrukare Christoffer. Elisa Cactus kände igen honom som mördare men om ett halvt år han släpptes på fri fot eftersom mordvapnet inte hittades så det saknas bevis fast Elisa var stensäker att tjommen är mördare. Hon är närmaste ögonvittne men konstigt nog polisen litar inte på henne. Kanske polisen är rädd för någonting. Kanske polisen är inblandat i mordet. Det finns massor av öppna obesvarade frågor. Många européer fattar ingenting att varför man inte kunde hålla blandmissbrukaren inlåst. Nu man var tvungen betala skadestånd till honom och inga små summor. Hela lördagen, hela veckan och nästan resten av året det babblades mycket om statsministermordet. Antti Kivinen fnös framför teven att det var på tiden att bli av med gubbstrutten med krokiga näsan. Anna hejdade på sin make att han skulle tänka sig vad han säger eftersom den europeiska underrättelsetjänsten kan höra kritiska yttringar och sedan börja misstänka honom. Antti och många andra européer har ibland blivit irriterade av statsministerns socialiseringstankar. Uno Cactus representerade det paneuropeiska Vänsterpartiet The Left.

Mordet inträffade på Tunnelstreet mitti Bryssel. Gatan namngavs till Uno Cactus Street. Även i andra europeiska städer med vänsterstyre det namngavs någon av gatorna efter Uno.

Forssa är starkt vänsterstyrt stad som beror på industrier såsom Brandcar. Där Skolgatan namngavs efter Uno Cactus. Gatan ligger i den nya centrum, norr om affärshuset Öhman.

Den gamla centrum ligger väster om Loimi ån.

Söder om Öhman det är Magasinsgatan. Väster om affärshuset, på fasaden, det är allé Killegatan.

Bakom affärshuset det är Brudgatan som är nästan lika lång som Killegatan och går parallellt i nord-sydriktning.

Den omdöpta Uno Cactus gata börjar från Brudgatan och slutar ner till ån Loimi ån. Gatan är en tvärgata.

All genomgångstrafik i centrum har styrts till Brudgatan eftersom Killegatan har avspärrats i nordlig riktning så bilar är tvungna köra över till Brudgatan i öster. Bara bussar får köra in i Killegatan men det planeras att hindra även bussarna. Politiska opposition är mot stängning av Killegatans södergående gata men Workers Party är envis som synden.

Söndag Johanna, Jaana-Mari och Anna besökte på bio. De tittade bowlingfilmen Jazzy fyran som handlar om amerikanske mästerbowlare Bobby Brickhill. Han tävlar med afrikanske bowlare Abdullah Ali Hassan i en liten centralafrikansk liten stad. Först det såg ut att Abdullah hade hemplans förmån tills Bobbys blonda fru började tralla lyckosången. Då Bobby fick fart och gjorde en hel serie Strikes och fick jämt göra High Five gest med frun och medspelaren. Till slut Bobby Brickhill vann världsmästerskap i bowling.

Johanna gillade filmen och kunde tänka sig börja bowla men det inte är roligt att gå ensam till Forssa bowlinghallen som finns i källaren i idrotts- och simhallen. En gång hon har prov bowlat med skolan och detta lät roligt. Om lilla Johanna skulle använda sunt förnuft så hon kunde locka klasskompisar till bowlinghallen.

Kanske hon skulle charma Matti med bowling så att han skulle lämna Päivi. Så klarar inte tänka en blyg tjej, hon klarar bara tänka så men inte klarar verkställa sina idéer. Bara busa hon klarar lekande lätt men inte skapa fungerande relationer för sig själva. Visst hon får kompisar bara om hon vill och om skulle komma över glasögonrumban. Johanna Kivinen har massor av fina tankar, bara om hon skulle våga verkställa dem på eget initiativ så kanske hon skulle redan vara i förhållande med Nino Backman och bo i Villmanstrand eller varför inte vara ihop med den nye Nino. Knappast Kakadu skulle ta illa vid om sonen skulle bli ihop med den vackra Johanna.

Anna och Jaana-Mari inte är intresserade av bowling eftersom de inbillar sig att man kan tappa det tunga klotet på tårna samt hur i sjutton man kan fälla alla kägglor och So What? Då spelet fortsätter oändligt, så brukar Anna fundera medan hon tittar sportnyheter på teve där det berättas bowlingresultat. Allra minst Anna och Antti förstår fotboll och rugby; löjligt att springa efter en boll. Vuxna människor vill sparka bollen.

Sommar Kivinens åkte på den sedvanliga Vattula resan för att träffa släktingar, först och främst gamla Elisabeth. Denna gång de körde via Koli eftersom där har de aldrig någonsin varit. Bara Anna och Antti har varit där då de var unga och kåta.

På Koli det finns nuförtiden naturnöjesparken Great Adventure Park. Där man kan tryggt ströva runt i naturen och skåda växter och djur. Man kan också spela kärrfotboll och sedan gå i rökbastu. Mellan bastande man kan simma i den konstgjorda sjön.

Naturnöjespark är ett slags motvikt för moderna datasamhället. Inte där heller man slipper se elektronik. Med hjälp av navigatorer man kan hitta sällsynta växter. Anna hittade vackra gula blommor och blev påfrestad att plocka en liten bukett fast det är förbjudet. Blommorna hon gömde i innerfickan och sedan framme i Vattula hon tänker ge till mamma. Kivinens var i naturnöjespark en stund och åt välsmakande Falafel måltid i lunchrestaurangen vid porten. Sedan de fortsatte färden mot Vattula. Det var inte långt kvar. De körde från sydost längs småvägar genom socken Laidunhima direkt hos Elisabeth eftersom hon ivrigt väntar dem. Hon brukar titta i navigatören att var dotterns familj är. Hon fnös att vad i sjutton de sotade på Koli. Anna räckte ut blommorna och sa: "Jo, sådana blommor vi sotade på Koli!" Elisabeth tackade för blommorna och inte kunde ens ana att dottern hade snott blommorna. Såklart Anna inte berättar sådant till mamma som är laestadian. Anna rekommenderade för sin gamla mor att även hon kunde någon dag ta bussen till Koli. Det går dagligen bussar från torget i Vattula till naturnöjespark på Koli. Elisabeth skrattade: "Vad en sådan gammal gumma skulle göra i en nöjespark, rena rama herrarnas bus!" Anna skrattade: "Den är inget barnivoli utan fin naturpark." Elisabeth fnös: "Vet inte om jag skulle våga, tänk om jag skulle dö mitt i parken!" då Anna: "Prata inte sådant, man vet aldrig vem dör först." Från Elisabeth de åkte hos Eeka som numera bor ensam i en liten etta i stadsdel Hjortmossa, inom en stenkast från vattentornet.

Ett tag sedan Eeka skilde sig eftersom Anne var otrogen och svärmor har blivit riktig gnällspik. Eeka fick inte vila i fred efter en tuff arbetsdag när svärmor bad ränna hit och dit. Liebling krävde ofta att Eeka skulle göra henne sällskap till Vattula resecentrum för att äta plocksallad, ibland även på Kajana tågstation. Liebling är en riktig tågfantast. Om Eeka sa nej så Liebling kallade detta som gnäll och kallade honom för kärring. Till slut Eeka tröttnade på sådan pennalism och tog skilsmässan. Sista droppen var snedsprång. Han fick lämna den fina villan till frun och svärmor eftersom han inte orkade gå till tingsrätten. All sannerligen han skulle ha förlorat rättegången och fått betala exfruns rättegångskostnader. Som tröst, villan är hem för deras gemensamma barn. På helgerna han hämtar barnen för att de inte skulle glömma pappan. Detta är rena festen för barnen för att slippa höra mammas och mormors tjat. Barnen tycker att det är coolt att pappa bor närmare centrum. Från mamma det är ganska långt till centrum men kortare väg till Ylikylä köpcentrum där det finns fler butiker än i stadskärnan men alltså centrum är centrum. Närheten av Eeka det är roliga vetenskapscentret V3.

Eeka måste betala underhållsstöd till samtliga tre barn tills dem har blivit myndiga. Släktingar tycker synd om Eeka men kanske det är bra så för att han kunde koppla av efter arbete. Alla vet hurdant skällarsle är den där Liebling Rönne. Eeka beslöt sig bara vara som kompis med Anne eftersom de har ju gemensamma barn. De bestämde sig också vara som Facebook vänner. I Vattula Kivinens var bara en vecka, precis som vanligt.

Under en vecka man hinner besöka samtliga släktingar och bekanta. De var på den trestjärniga campingen norr om stadskärnan. Söder om campingen det är Vattula arbetarparken och tågbron. Söder om tågbanebrom det är sim- och idrottsanläggningen.

I höst Johanna började konfirmationsläsning. Precis som man kan gissa så hon började i samma grupp med Matti. Övriga klasskompisar har konfirmerat sig ett år sedan. Då Johanna inte var intresserat av att konfirmera sig eftersom detta sker på kvällen. Hon har blivit vana att vara hemma efter skolan. Hon tänker sig själv att det är skönt vila efter skolan. Denna tanke kommer ursprungligen från föräldrarna som är naturligtvis trötta efter industrijobb. I för sig numera industrijobb inte alls är lika ansträngande som tidigare. Det är långtråkigt när man ska bevaka arbetsmaskiner. Var och en har ansvar för en bilbyggarrobot. Man ska också manuellt montera några enstaka bildelar samt putsa bilkarossen. Johanna inte är speciellt social fast hon drömmer om en pojkvän som just nu bör vara Matti. Konstigt att pedagoger inte reagerar till hennes tvångskramar och hennes diggande av Matti. Visst de har märkt detta samt han har säkert klagat om Johannas stirrande och kramande. Ilkka och Ulrika är alldeles för översnälla, oföretagsamma att reagera till olyckliga och oönskade förälskelser. De bara fjäskar och skrattar att det är ju trevligt att så söt tjej gillar honom.

Hemma Johanna brukar rita i sina ritplattor streckgubbar med cylinderhattar samt skriver korta berättelser om gubbar och gummor på jordbrukskursen.

Början av hösten pedagog Ilkka lyckades övertala Johanna att konfirmera sig och sade att det är roligare nu när i samma grupp det finns en klasskompis. Numera man konfirmerar sig bara för social träningens skull.

Johanna inte ser Matti bara som klasskompis utan även som gubbkandidat.

Hemma hon frågade mamma och pappa att skulle det vara bra idé att konfirmera sig. Då mamma svarade att såklart man ska konfirmera sig för att man skulle få tillstånd att ta en gubbe. Då Johanna tänkte på Matti men inte sade högt att hon är kär i honom. Rättare sagt hon har tvingat sig själva att förälska sig i honom. Detta är inte riktig kärlek, bara ett slags fantasi om en äkta make. Nästa år Monni går till konfirmationsläger. Lägret är främmande för Johanna eftersom där man övernattar. Hon inte klarar sig vara borta hemifrån och orsaken är glasögonrumba. Hon inte är vana att lägga sig ner brillor på sig.

Början av decenniet mamma hade föreslagit barnläger för Johanna men hon inte blev intresserat. Även Anna hade varit eller försökt vara på sommarkollo då hon var liten men det gick inte alls bra eftersom hela kvällen lilla Anna grät så att storasyster Siiri fick vara som följeslagare för lillasystern och följa henne hem. Alltså Johanna har blivit som sin mamma. Hon är mycket mammig och inte är vana vara hemifrån över natten.

Då Anna föreslog för henne barnläger så de bodde i Villmanstrand. Där det skulle ha funnits mycket trevliga barnläger vid den fina sjön Saimen. Kanske Johanna skulle ha gått till barnläger tillsammans med Nino men Anna och Antti inte kände familjen Backman samt Johanna var och är fortfarande oföretagsam.

Johannas och Mattis konfirmationskyrka är Lexuskyrkan som ligger nästan mittemot köpcenter. Fast Johanna brukar ofta åka med sin sparkbräda till Lexus och spana Matti så ändå mamma eller pappa kör henne till konfirmationsläsning. Anna och Antti inte vet att dottern snokar sina klasskompisar på fritiden men de vet att hon har den senaste tiden börjat ta sparkbräddturer till Lexus. Detta hon har berättat till mamma och pappa för att skryta sig att hon skulle vara så uthållig och skulle se ut som tuff brud.

Ofta mamma har skojat att vad är det som drar henne till Lexus, kanske det är någon kille, precis som Anna brukar fundera. Då Johanna börjar stamma att såklart inte eftersom hon är väl ingen gumse. Antti eller Anna skjutsar dottern till konfirmationsläsning för att hon skulle slippa åka med sparkbrädan genom bostadsområde Eurola där det bor åsidosatta klimatflyktingar.

Konfirmationspräst, blonda, korthåriga, Leila som berättade om sin egen konfirmationsåret. Då hon hade varit en riktig buse, skräckunge nummer ett. Hon hade lagt porrfilm i den stora bildskärmen på altaren och druckit Madeira. Då hon blev ertappat på bargärning så hon rapade så det ekade i kyrkan. Hon hamnade i straffskåpet eftersom detta hände i kyrkan i norra Savolax. Senare hon blev förnuftig och började präststudier. Idag hon är mycket humoristisk folklig pastor. Såklart konservativa präster ogillar Leilas metoder men inte kan göra någonting eftersom allmänheten tycker om henne. Hon är mycket bra präst som har lyckats locka mycket folk till Gudstjänster. Allt detta hon berättade för sina konfirmander för att dagens ungdomar skulle uppföra sig fint.

Johanna komihåg att även hon har varit i straffskåpet i Savolax och kanske även hon kunde bli en präst.

Hon smakade ord; pastor Johanna Kivinen och kyrkofru Johanna, inte så dumt, tänkte hon.

Johanna kände sig hur hennes självkänsla förstärktes. Hon komihåg att någon gång mamma hade sagt att mormor har sagt att Johanna skulle bli en bra präst. Nu även hon själv blev övertygat att kanske det vore bra idé men nackdelen är att då måste man studera jättemycket. Hon inte vet vilka skolor man bör gå om man vill bli en präst. Kanske hon kunde bli som politiker men det skulle vara alldeles för svårt för henne, hon som är så mesig. Prästyrke skulle passa perfekt för Johanna eftersom hon tror på Gud, så mycket att hon inte använder svordomar med den ondes namn. Idag Johanna svär med ord som till exempel bajs och skit. Detta irriterar föräldrarna men huvudsaken är att tösen inte upprepar ordet fitta, i alla fall inte än. Yngsta dotter svär som bilmekaniker. Jaana-Mari är verkligen fräck i mun och brukar upprepa jävla och satan. Johanna känner obehag då lillasyster svär eftersom hon vet att dessa kraftord syftar till djävulen. Ibland hon brukar upprepa det moderna kraftordet sannfinnars arslé så fort hon misslyckas med någonting.

I konfirmationsgruppen de flesta är killar som ofta brukar flörta till Johanna eftersom hon är mycket vacker. Dessvärre hon inte är intresserat av dem eftersom hon vill visa för Matti att hon skulle vara trogen. Det vill han med. Han vill också vara trogen till Päivi.

Detta är olyckligt eftersom nu Johanna skulle ha världens chans att få en pojkvän men den olyckliga förälskelsen till Matti förhindrar förälskelser till andra killar. Johanna har blivit låst till Matti och inte kan tänka att hon borde bekanta sig med sina övriga konfirmationskompisar. Kanske Matti skulle upptäcka hennes skönhet och bli svartsjuk om Johanna skulle börja gosa med sina konfirmationskompisar. Visst hon upptäckte att konfirmationskillar är mycket snygga, riktiga eurohanar men förälskelsen till Matti blockerar hennes känslor. Detta hon kommer ångra om några år. Hon hörde med sidoörat att någon av konfirmationskompisar heter Erkki och blev upphetsat av namnet men dessvärre förälskelse mot Matti blockerar hennes känslor.

Efter konfirmationsläsning Johanna brukar vänta mamma på vändplatsen utanför kyrkan. Då brukar de andra killarna omringa henne och föreslå dejt. Johanna blir blyg och gömmer sig bakom kyrk hörnet tills bekanta bilen kommer.

Om några år Johanna började ångra att hon inte tog tillfälle akt och inte undersökte denne Erkki i gruppen. Om hon skulle vara tuffare och modigare så vem vet hon skulle snart bli mamma, precis som hon själv kommer fundera om några år. Synd att hon inte kom på detta nu på 2986–87.

Då mamma hade kommit till kyrkans vändplats så Johanna sprang ini bilen och började lipa: "Dessa pojkar retar mig!" då Anna svarade medan e-cigaretten vibrerade mellan läppar: "Sådana är pojkarna!" hon tyckte det är lustigt och skrattretande att dotter började lipa när pojkar visar sitt intresse mot henne. Övrigt hemma Johanna brukar fråga mamma och pappa att hur man får en gubbe. Anna och Antti har börjat fundera om dotter är hetero. Kanske hon är lesbisk eftersom hon lipar så mycket så fort när snygga killar omringar henne. Samma även Johanna själv kommer grubbla om några år, att hur det känns för Matti och Monni när hon envist stirrar dem och går efter som en svans samt tvångskramar. Det är ett under att hon inte har blivit polisanmält för förberedelse för våldtäkt och sexuellt ofredande, även detta hon kommer fundera om några år.